



สภานิติบัญญัติแห่งชาติ



เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ภาษีสรรพสามิต

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๘/๒๕๕๙

วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙

อ.พ.๕๔/๒๕๕๙

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

**บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว บทบัญญัติในบางส่วนจึงไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ การกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตไว้ในกฎหมายหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้ทั้งแก่ประชาชนผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายและส่วนราชการผู้ปฏิบัติงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสรรพสามิตทั้งระบบเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. มีเนื้อหารวม ๒๑๑ มาตรา
สรุปสาระสำคัญดังนี้

๑. ยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา (ร่างมาตรา ๓)

๒. กำหนดบทนิยามศัพท์ “ภาษี” “สินค้า” “บริการ” “ราคาขายปลีกแนะนำ” “รายรับ” “ผลิต” “นำเข้า” “ตัดแปลง” “โรงอุตสาหกรรม” “สถานบริการ” “สถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย” “คลังสินค้าทัณฑ์บน” “ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” “ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ”

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



“ผู้นำเข้า” “ผู้ดัดแปลง” “เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน” “เขตปลอดอากร” “เขตประกอบการเสรี” “แสดมภ์สรรพสามิต” “เครื่องหมายแสดงการเสียภาษี” “เจ้าพนักงานสรรพสามิต” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “อธิบดี” “รัฐมนตรี” (ร่างมาตรา ๕)

๓. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

หมวด ๑ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

๑) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจในการออกระเบียบเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้ วิธีการคำนวณปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าเพื่อเสียภาษี การบรรจุภาชนะ ชนิด และลักษณะของภาชนะ การระบุข้อความหรือเครื่องหมายบนภาชนะและการแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาชนะ การเก็บและการขนย้ายสินค้า การเก็บ การขนย้ายและการใช้วัตถุดิบ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า และการประกอบกิจการสถานบริการ (ร่างมาตรา ๖)

๒) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจในการตีความประเภทสินค้าและบริการตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗)

๓) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้เลื่อนกำหนดเวลาในการยื่นแบบรายการภาษี การอุทธรณ์หรือการแจ้งต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ออกไปตามควรแก่ความจำเป็น ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้หรือกรณีมีเหตุจำเป็นเป็นการทั่วไปที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไม่อาจปฏิบัติภายในกำหนดเวลาได้ อธิบดีจะประกาศขยายกำหนดเวลาออกไปตามสมควรจนกว่าเหตุดังกล่าวจะหมดสิ้นไปได้ (ร่างมาตรา ๘)

๔) กำหนดให้อธิบดีหรือสรรพสามิตพื้นที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจัดการแปลบรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกี่ยวกับการเสียภาษี หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ที่เป็นภาษาต่างประเทศให้เป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๙)

๕) กำหนดให้การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ในการจัดเก็บอากรศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๐)

๖) กำหนดให้การจัดส่งหนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีการดังกล่าว



ได้จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้โดยง่าย ณ สำนักงาน โรงอุตสาหกรรม ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้น หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์หรือวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีประกาศ กำหนด (ร่างมาตรา ๑๑)

๓) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิต เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อทำการตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่น เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีได้ทั่วราชอาณาจักร โดยต้องกระทำในระหว่าง พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการนั้น เว้นแต่ การตรวจค้น ยึด หรืออายัดในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วสิ้นก็จะกระทำต่อไปก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๒)

๔) กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิต ปฏิบัติงานในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ที่ทำการโดยปกติไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ ต้องเสียค่าทำการตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงและจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง (ร่างมาตรา ๑๓)

๕) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจจัดให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตอยู่ประจำโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบโรงอุตสาหกรรมหรือ คลังสินค้าทัณฑ์บนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้ผู้ประกอบโรงอุตสาหกรรมหรือ คลังสินค้าทัณฑ์บนอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต (ร่างมาตรา ๑๔)

๑๐) กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการ แจ้งวันเวลาทำการปกติและวันเวลาหยุดทำการให้อธิบดีทราบเป็นหนังสือก่อนวันเริ่มผลิตสินค้า วันเริ่มนำเข้าสินค้า หรือวันเริ่มให้บริการและหากมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาดังกล่าวให้มีหนังสือแจ้ง ให้อธิบดีทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันทำการก่อนวันที่จะมีการเปลี่ยนแปลง และในกรณีที่ต้องเพิ่ม เวลาทำการโดยเร่งด่วนหรือต้องหยุดงานเพราะเหตุจำเป็นต้องแจ้งให้อธิบดีทราบโดยไม่ชักช้า หากผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการไม่สามารถแจ้งได้ภายใน ระยะเวลาที่กล่าวมาให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติได้ (ร่างมาตรา ๑๕)

ส่วนที่ ๒ การเสียภาษีสรรพสามิต

๑) กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือผู้อื่น ที่พระราชบัญญัตินี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษี สรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๑๖)

๒) กำหนดให้การคำนวณการเสียภาษีตามมูลค่าของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการ กรณีเป็นสินค้าและกรณีเป็นบริการ (ร่างมาตรา ๑๗)

๓) กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้า แจ้งราคาขายปลีกแนะนำและ โครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำรวมถึงหากมีการเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคา ขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติดังกล่าว หากเป็นกรณีผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้าได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยการอนุมัติรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๘)

๔) กำหนดให้ผู้ประกอบสถานบริการแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บในการประกอบกิจการรวมถึงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่แจ้งไว้ต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๙)

๕) กำหนดให้สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามปริมาณให้ถือตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิหรือ ปริมาณสุทธิของสินค้านั้น เว้นแต่สินค้าประเภทอาหารที่บรรจุภาชนะโดยมีของเหลวหล่อเลี้ยง เพื่อประโยชน์ในการถนอมอาหารให้ใช้น้ำหนักแห้งสินค้า รวมทั้งของเหลวที่บรรจุในภาชนะนั้น เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี หรือกรณีสินค้าที่บรรจุหีบห่อหรือภาชนะใดเพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อหรือ ภาชนะและมีเครื่องหมายหรือป้ายแสดงปริมาณแห้งสินค้าติดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะ กรณีนี้อธิบดี จะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้นบรรจุสินค้าตามปริมาณที่แสดงไว้ก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๐)

๖) กำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าเป็นสินค้าที่ผลิตในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลา ที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม ถ้าเป็นสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บน ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตประกอบการเสรีให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตประกอบการเสรี ทั้งนี้ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกับ ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับสินค้าที่นำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียอากร ศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่นำมาเข้าไปใน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดภาษี หรือเขตประกอบการเสรี ความรับผิด ในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วย ศุลกากร เขตปลอดภาษี หรือเขตประกอบการเสรี กำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับ การบริการเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ ทั้งนี้ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้น พร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (ร่างมาตรา ๒๑)

๗) กำหนดให้สิทธิในการได้รับการยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเป็นอันสิ้นสุดลงเมื่อสินค้านั้น ได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับการยกเว้นหรือลดอัตราภาษี หรือได้นำไปใช้ในการอื่น นอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับการยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลงโดยจะต้องเสียภาษี ถ้อยตามมูลค่าและปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้ในการอื่น ตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๒)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘) กำหนดให้สินค้าซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับคืนหรือได้รับยกเว้นภาษี ตามมาตรา ๑๐๗ (๓) ถ้าสินค้าได้ออนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์ หรือเอกสิทธิ์ของผู้ได้รับ เอกสิทธิ์นั้นสิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตาย สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือเอาตามมูลค่าและ ปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๙) กำหนดให้การนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อทดสอบสภาพหรือตรวจวิเคราะห์สินค้าตามมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษี เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เว้นแต่มีเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเป็นไปตามมาตรา ๒๑ แทน (ร่างมาตรา ๒๔)

๑๐) กำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสียภาษีสำหรับสินค้าพร้อมเบียร์ปรับ และเงินเพิ่ม กรณีสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า โดยความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่สินค้าหรือวัตถุดิบนั้นขาดหรือพบว่าขาดไปจาก บัญชี เว้นแต่เพราะเหตุสุดวิสัยหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้าอันไม่ได้เกิดขึ้น โดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๒๕)

๑๑) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำสินค้าที่ยังมิได้เสียภาษีโดยถูกต้องและครบถ้วนออกไปจาก โรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๖)

๑๒) กำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่มีสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรมในวันที่ กฎหมายนี้ใช้บังคับแก่สินค้านั้น มีหน้าที่ยื่นแบบรายการแสดงชนิดและปริมาณของสินค้า ตามแบบที่ อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ตามมาตรา ๕๙ ก่อนหรือพร้อมกับการยื่นแบบ รายการภาษีครั้งแรกตามมาตรา ๕๔ (ร่างมาตรา ๒๗)

๑๓) กำหนดให้รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษี เพื่อกรมสรรพสามิตกรณีเป็นสินค้านำเข้าก็ได้ และมีอำนาจประกาศกำหนดให้ชำระภาษีหรือวางเงิน หรือหลักประกันอย่างอื่น หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเป็นประกันภาษีก่อนที่จะปล่อยสินค้าพ้นไปจาก อารักขาของกรมศุลกากร (ร่างมาตรา ๒๘)

๑๔) กำหนดให้ผู้ดัดแปลงรถยนต์มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเมื่อการดัดแปลง สิ้นสุดลงโดยให้ถือราคาค่าจ้างแรงงานดัดแปลงบวกด้วยค่าวัสดุอุปกรณ์หรือค่าจ้างทำของซึ่งรวมค่าวัสดุ อุปกรณ์อยู่ด้วย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าใช้จ่ายในการดัดแปลงและค่าวัสดุอุปกรณ์ตามที่ อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๙)

๑๕) กำหนดความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดงหรือเก็บไว้ในสถาน แสดงรถยนต์เพื่อขายเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (ร่างมาตรา ๓๐)



ประกอบกิจการ และกรณีโอนกิจการกำหนดให้ผู้รับโอนกิจการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิต ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับโอนกิจการ และให้ประกอบกิจการต่อเนื่องได้ในระหว่างรอรับใบทะเบียน สรรพสามิต (ร่างมาตรา ๓๗)

๗) กำหนดให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการซึ่งถึงแก่ความตายสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตได้ภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่บุคคลดังกล่าวถึงแก่ความตายและในระยะเวลาระหว่างนั้นใบทะเบียนสรรพสามิต เดิมยังคงใช้ได้ แต่กรณีที่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้แจ้งยกเลิก ใบทะเบียนสรรพสามิตได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บุคคลดังกล่าวถึงแก่ความตาย (ร่างมาตรา ๓๘)

๘) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสรรพสามิตเป็นหนังสือ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการกระทำผิดบัพัญญัติ ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๙)

ส่วนที่ ๔ คลังสินค้าทัณฑ์บน

๑) กำหนดให้ผู้ใดที่ประสงค์ตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน สามารถยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔๐)

๒) กำหนดให้ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี เมื่ออธิบดีไม่ออก ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออก ใบอนุญาต โดยรัฐมนตรีต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์และ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๔๑)

๓) กำหนดให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องแสดงใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนไว้ ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน (ร่างมาตรา ๔๒)

๔) กำหนดให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้า ทัณฑ์บน เมื่อใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย โดยยื่นต่ออธิบดีหรือ สรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นตั้งอยู่ ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตตั้ง คลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหายและให้ถือว่าใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน เป็นใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน (ร่างมาตรา ๔๓)

๕) กำหนดให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งคลังสินค้า ทัณฑ์บน ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี หรือค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์ บนตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๔)

๖) กำหนดให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นที่เก็บสินค้า ที่ยังไม่ได้เสียภาษีของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเท่านั้น ทั้งนี้ การรับ การจ่าย การเก็บรักษาสินค้า และการทำบัญชีคุมสินค้าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๔๕)



๗) กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี (ร่างมาตรา ๔๖)

๘) กำหนดให้ผู้ที่จะเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและเข้าไปต่อหน้าเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี (ร่างมาตรา ๔๗)

๙) กำหนดให้ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียหายของสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้าเกิดขึ้นในเวลาที่สินค้านั้นขาดหรือพบว่าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า และให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเสียหายสำหรับสินค้าที่ขาดไปพร้อมกับเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นสูญหายเพราะเหตุสุดวิสัยหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้าอันไม่ได้เกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน (ร่างมาตรา ๔๘)

๑๐) กำหนดให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนและผู้ประสงค์จะรับโอนใบอนุญาตขออนุญาตต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔๙)

๑๑) กำหนดให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนที่จะเลิกกิจการให้ขออนุญาตต่ออธิบดี และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นทราบ และกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเมื่อทราบแล้วให้นำสินค้าไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดและต้องชำระภาษีสำหรับสินค้านั้น ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ อธิบดีจะอนุญาตให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเลิกกิจการได้ก็ต่อเมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วเท่านั้น (ร่างมาตรา ๕๐)

๑๒) กำหนดให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ โดยแจ้งการเพิกถอนเป็นหนังสือให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวัน เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนสามารถอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้มีสิทธิดำเนินการไปพลางก่อนได้ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีและให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ โดยคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่ที่สุด (ร่างมาตรา ๕๑)

๑๓) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน นำสินค้าไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นและชำระภาษีสำหรับสินค้านั้นตามมาตรา ๕๐ วรรคสองได้ หากปรากฏว่าเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยเจ้าพนักงานสรรพสามิตไม่อาจติดต่อได้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑ (ร่างมาตรา ๕๒)



๑๔) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำสินค้าที่ตกค้างอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนออกขายทอดตลาดได้ เมื่อเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนที่ประสงค์จะเลิกกิจการ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และผู้ประกอบการซึ่งเก็บสินค้าไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหักใช้ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าภาษีแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่ ให้แจ้งให้ผู้ประกอบการนั้นมารับคืน แต่ถ้าไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๕๓)

ส่วนที่ ๕ การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

๑) กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษีในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ในกรณีสินค้านำเข้า ในกรณีบริการ และกรณีอื่น ๆ (ร่างมาตรา ๕๔)

๒) กำหนดให้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๕๕)

๓) กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีซึ่งได้รับแจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายบัญญัติไว้ (ร่างมาตรา ๕๖)

๔) กำหนดให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ต้องชำระภาษีเมื่อได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น จากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้วตามมาตรา ๙๙ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น (ร่างมาตรา ๕๗)

๕) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอาจขอชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมีหลักประกันได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับการชำระภาษีนั้น และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๘)

๖) กำหนดให้ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสถานบริการสามารถยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ กรณีมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการหลายแห่งอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีรวม ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งใดแห่งหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่อื่น หรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (ร่างมาตรา ๕๙)

๗) กำหนดให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีสำหรับสินค้านำเข้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๖๐)

๘) กำหนดให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์มรดก ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีแทนกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีแก่ความตาย เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๖๑)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....



๙) กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการควบเข้ากันหรือโอนกิจการให้แก่กัน ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการอื่นได้ตั้งขึ้นใหม่โดยการควบเข้ากัน หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการที่รับโอนกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการเดิมมีหน้าที่ร่วมกันในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีของกิจการเดิมที่ควบเข้ากันหรือกิจการที่โอนนั้น แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๖๒)

๑๐) กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการเมื่อเลิกกิจการโดยมีการชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและกรรมการผู้อำนวยการหรือผู้จัดการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิกกิจการ มีหน้าที่ร่วมกันในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี และในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการซึ่งเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการโดยไม่มีมีการชำระบัญชี ให้ผู้มีอำนาจจัดการมีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี (ร่างมาตรา ๖๓)

ส่วนที่ ๖ แสตมป์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

๑) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสินค้าใดที่ต้องเสียภาษีโดยการใช้แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี การใช้แสตมป์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖๔)

๒) กำหนดให้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีมียี่ ๒ ประเภท คือ เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ซึ่งกรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้น และเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ซึ่งผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าได้จดทะเบียนกับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อใช้เครื่องหมายดังกล่าวแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง (ร่างมาตรา ๖๕)

๓) กำหนดให้ชนิดและลักษณะแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖๖)

๔) กำหนดมิให้ผู้ใดทำหรือจัดให้มีขึ้นซึ่งแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการเว้นแต่กรมสรรพสามิต (ร่างมาตรา ๖๗)

๕) กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่ประสงค์จะใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง ให้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๖๘)

๖) กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเมื่อประสงค์จะเลิกใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และให้อธิบดีประกาศยกเลิกเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖๙)

๗) กำหนดให้ผู้ประสงค์จะผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี การขออนุญาตและการอนุญาตดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๗๐)



๘) กำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ผู้ได้รับอนุญาตสามารถยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๗๑)

๙) กำหนดให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต สามารถอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีได้กรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต และรัฐมนตรีต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด แต่ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต สามารถประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๗๒)

๑๐) กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียน ต้องผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิตและเสียค่าธรรมเนียมการควบคุมล่วงหน้าเป็นรายเดือน และต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงเวลาทำการหรือการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการของโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนและจำนวนเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนที่จะผลิตเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน และทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๗๓)

๑๑) กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียน แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือใช้โรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงงานให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี (ร่างมาตรา ๗๔)

๑๒) กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียน ทำหรือรับจ้างทำสิ่งใดซึ่งมิใช่เครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนในโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี (ร่างมาตรา ๗๕)

๑๓) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนของทางราชการหรือเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียน เว้นแต่ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ผลิตนำออกเพื่อส่งให้แก่กรมสรรพสามิตหรือนำออกเพื่อขายหรือจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนนั้นไว้ (ร่างมาตรา ๗๖)

๑๔) กำหนดให้ผู้ใดประสงค์นำเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๗๗)

๑๕) กำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะซื้อหรือรับไว้ซึ่งแสดงมภ์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนของทางราชการจากบุคคลอื่นนอกจากกรมสรรพสามิต หรือผู้ที่กรมสรรพสามิตมอบหมายไม่ได้ (ร่างมาตรา ๗๘)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....



๑๖) กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซื้อหรือสั่งซื้อเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียนได้เฉพาะจากผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือให้นำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียนเท่านั้น (ร่างมาตรา ๗๙)

๑๗) กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียนออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีไปเก็บรักษาไว้ในโรงอุตสาหกรรมของตน โดยไม่มีใบขนตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดกำกับไปด้วย (ร่างมาตรา ๘๐)

๑๘) กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดขายหรือจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อขายหรือจำหน่าย ซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่ยังไม่ได้ใช้ เว้นแต่บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้า ซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน (ร่างมาตรา ๘๑)

๑๙) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์สรรพสามิตปลอมหรือแสตมป์ สรรพสามิตที่ใช้แล้ว เพื่อขายหรือจำหน่าย หรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสตมป์สรรพสามิตปลอม หรือแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้ว (ร่างมาตรา ๘๒)

๒๐) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ที่ใช้ในการเสียภาษีแล้วมาใช้อีกเพื่อแสดงว่าได้เสียภาษีแล้ว (ร่างมาตรา ๘๓)

๒๑) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียนเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ มีกำหนดครั้งละไม่เกินสามเดือน (ร่างมาตรา ๘๔)

๒๒) กำหนดให้อธิบดีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตให้ผลิต เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้อง ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก หรือปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียนไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือ ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือ การปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง (ร่างมาตรา ๘๕)

ส่วนที่ ๗ การประเมินและการวางประกันค่าภาษี

๑) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม และ การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๖ และร่างมาตรา ๘๗)

๒) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ประเมินแล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือ ต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี (ร่างมาตรา ๘๘)

๓) กำหนดกรณีที่มีการประเมินไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนเงินภาษี ที่ต้องเสียภาษีคลาดเคลื่อนไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้ว และแจ้งจำนวนเงินภาษีที่ต้องไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษีเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้ถือเป็นการประเมิน ที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๙)



๔) กำหนดระยะเวลาในการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๙๐)

๕) กำหนดให้กรณีที่อยู่ประกอบอุตสาหกรรมประสงค์จะนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าประสงค์จะนำสินค้าออกไปจากอารักขาของกรมศุลกากรก่อนการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ จะต้องชำระภาษีตามจำนวนที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี พร้อมทั้งวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนภาษีที่อาจจะต้องเสียสำหรับสินค้านั้น โดยผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะขอให้อธิบดีรับการค้าประกันของธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันก็ได้ (ร่างมาตรา ๙๑)

๖) กำหนดให้กรณีที่มีการวางเงินหรือรับการค้าประกันของธนาคารแทนการวางเงินประกันค่าภาษี เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประเมินให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้ให้ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าทราบแล้ว ภาษีส่วนที่เพิ่มขึ้นจากเงินประกันดังกล่าว หรือแจ้งให้ธนาคารผู้ค้าประกันชำระเงินตามสัญญาการค้าประกัน ถ้าเงินประกันไม่คุ้มค่าภาษีก็เรียกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าชำระเพิ่มจนครบ แต่ถ้าได้เงินเกินค่าภาษี ให้คืนเงินส่วนที่เกินโดยมิชักช้า (ร่างมาตรา ๙๒)

ส่วนที่ ๘ การอุทธรณ์การประเมินภาษี

๑) กำหนดให้ผู้ที่มิหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ สามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๙๓)

๒) กำหนดให้การพิจารณาอุทธรณ์ที่มีวงเงินของการประเมินมีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบล้านบาทขึ้นไปให้ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และกำหนดให้การพิจารณาอุทธรณ์ที่มีวงเงินของการประเมินจำนวนต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท ให้ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนหนึ่งคนซึ่งปลัดกระทรวงการคลังแต่งตั้ง เป็นกรรมการ เว้นแต่มีประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญ หรืออาจกระทบต่อการบริหารการจัดเก็บภาษี หรือเหตุพิเศษอื่นใด โดยความเห็นชอบของปลัดกระทรวงการคลัง ให้ส่งอุทธรณ์นั้นไปให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชุดที่มีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการก็ได้ ทั้งนี้ ให้ข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิตเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการโดยการแต่งตั้งของอธิบดี (ร่างมาตรา ๙๔)

๓) กำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด กำหนดการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเพื่อชี้ขาดและห้ามมิให้กรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่มีการพิจารณาเข้าร่วมประชุมหรือออกเสียงลงคะแนนในเรื่องดังกล่าว (ร่างมาตรา ๙๕)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๔) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ เป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง และกำหนดให้บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียกได้รับค่าป่วยการตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๙๖)

๕) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดได้ (ร่างมาตรา ๙๗)

๖) กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๙๘)

๗) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และสามารถขยายได้ไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าวเมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้วให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์ ในการพิจารณาอุทธรณ์นั้นคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอนการประเมินหรือแก้การประเมินให้ผู้ยื่นอุทธรณ์เสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ให้แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิควินิจฉัย กรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัย (ร่างมาตรา ๙๙)

๘) กำหนดให้การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการฟ้องคดีต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๐๐)

๙) กำหนดให้กรณีที่มีอธิบดีได้สั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้มีการประวิงการชำระภาษี หรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจจะกระทำการโอน ขาย จำหน่ายหรือยักย้ายทรัพย์สินเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด ให้อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้ (ร่างมาตรา ๑๐๑)

ส่วนที่ ๙ การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี

๑) กำหนดให้สินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยและกำหนดให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๑๐๒)



๑๑) กำหนดให้สินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งได้เสียภาษีแล้ว และมีการนำสินค้านั้นไปผลิตเป็นสินค้าส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้คืนภาษีสำหรับสินค้านำเข้านั้นให้แก่ผู้นำเข้า (ร่างมาตรา ๑๑๒)

๑๒) กำหนดให้ผู้เสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียภาษีนั้นไม่ใช่เป็นการเสียภาษีตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีสิทธิได้รับเงินคืน โดยยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายในสามปีนับแต่วันชำระภาษีและเมื่ออธิบดีเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จแต่หากอธิบดีพิจารณาเห็นสมควร จะสั่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียภาษี โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องสั่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระภาษี (ร่างมาตรา ๑๑๓)

๑๓) กำหนดให้ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้วปรากฏว่าภาษีที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ (ร่างมาตรา ๑๑๔)

๑๔) กำหนดให้เมื่อคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนภาษี ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๑๑๕)

๑๕) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีแล้ว ปรากฏว่าต้องมีการคืนเงินภาษีให้ผู้ได้รับคืนเงินภาษีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีโดยไม่คิดทบต้นและต้องไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่ได้รับคืนและให้จ่ายจากเงินภาษีที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๑๖)

๑๖) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสินค้าใด ซึ่งบุคคลที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีนำเข้ามาเพื่อใช้เองให้ได้รับยกเว้นการเสียภาษี (ร่างมาตรา ๑๑๗)

ส่วนที่ ๑๐ บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

๑) กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ทำบัญชีประจำวันและจัดทำงบเดือนตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด กำหนดให้ผู้นำเข้าทำบัญชีรับจ่ายสินค้านำเข้ามาในราชอาณาจักรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑๘)

๒) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการที่ประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกหลักฐานการรับเงินให้ขออนุมัติต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑๙)

๓) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการและกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีหน้าที่ดูแลรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมือรวมทั้งตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว หากเกิดการสูญหาย บุปสลาย หรือชำรุดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ทราบโดยมิชักช้า แต่หากการสูญหาย บุปสลาย หรือชำรุดได้เกิดขึ้นเพราะผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือ



ผู้ประกอบการสถานบริการมิได้ใช้ความระมัดระวังและมีมือต่งเช่นที่พึงปฏิบัติในการประกอบกิจการของตน ให้อธิบดีดำเนินการให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๐)

๔) กำหนดห้ามมิให้มีการเคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้อุปกรณ์ เครื่องมือ ตรา หรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ บุกสลาย ชำรุด หรือใช้การไม่ได้ (ร่างมาตรา ๑๒๑)

๕) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้ปริมาณสินค้าหรือปริมาณรายรับซึ่งคำนวณได้จากอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่มีการติดตั้งในโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการเป็นเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๒๒)

ส่วนที่ ๑๑ พนักงานเจ้าหน้าที่

๑) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้า ทัศนัยบน สถานประกอบการ หรือสถานบริการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดหรือมีสินค้าที่หลีกเลี่ยงการเสียภาษีชุกซ่อนอยู่ มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณา และนำสินค้าในโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัศนัยบน หรือสถานประกอบการ ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๑๒๓)

๒) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัศนัยบน หรือผู้นำเข้าเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้า เพื่อตรวจสอบสินค้าในขณะที่น่าออกจากหรือเตรียมการจะนำออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัศนัยบน หรืออารักขาของกรมศุลกากร หรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรออกจากหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้านั้นเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์การเสียภาษีก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๔)

๓) กำหนดให้การค้นหรือเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้าพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวังเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อสินค้า (ร่างมาตรา ๑๒๕)

๔) กำหนดการค้นสถานที่หรือยานพาหนะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นต้องแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อนและให้ค้นต่อหน้าผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัศนัยบน ผู้นำเข้า ผู้ประกอบการสถานบริการ ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือผู้ครอบครองยานพาหนะ ถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน (ร่างมาตรา ๑๒๖)



๕) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและทำบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัดและต้องอ่านให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะหรือพยานฟังและให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้ (ร่างมาตรา ๑๒๗)

๖) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดสินค้า บัญชี เอกสาร ยานพาหนะหรือสิ่งใดๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เป็นหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดี จนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต หรือกรณีที่ยึดไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองและไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันยึดให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดทรัพย์สินโดยมิชักช้าเมื่อพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้รับ (ร่างมาตรา ๑๒๘)

๗) กำหนดให้สินค้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้แล้ว หากพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้รับแต่สินค้านั้นยังไม่ได้เสียภาษีพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดต่อไปจนกว่าจะได้รับชำระภาษีครบถ้วน (ร่างมาตรา ๑๒๙)

๘) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ซึ่งถ้าเป็นของเสียได้ง่ายหรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของทรัพย์สินอธิบดีจะจัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นก่อนที่พนักงานอัยการจะสั่งไม่ฟ้องคดีหรือก่อนศาลพิพากษาก็ได้ กรณีนี้ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๐)

๙) กำหนดให้ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีอันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินหรือเงินที่ได้จากการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินแก่ผู้ครอบครองหรือถอนการอายัดทรัพย์สินก่อนที่พนักงานอัยการจะสั่งไม่ฟ้องคดีหรือก่อนศาลพิพากษา ทั้งนี้ ให้หักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาและการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินก่อนคืนเงินให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมาด้วย แต่ถ้าปรากฏว่าผู้ครอบครองได้ทรัพย์สินนั้นมาจากเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา ก็ให้คืนแก่เจ้าของนั้น (ร่างมาตรา ๑๓๑)

๑๐) กำหนดให้จัดการทรัพย์สินที่ตกเป็นของกรมสรรพสามิตเพราะไม่มีผู้เป็นเจ้าของผู้ครอบครอง หรือไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืนภายในกำหนดให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๒)



๑๑) กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร (ร่างมาตรา ๑๓๓)

๑๒) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๓๔)

๑๓) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๓๕)

ส่วนที่ ๑๒ การเปรียบเทียบคดี

๑) กำหนดให้เมื่อมีการเปรียบเทียบคดีให้ใช้ราคาขายปลีกแนะนำกำหนดค่าปรับ แต่หากไม่มีราคาขายปลีกแนะนำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินมูลค่าของสินค้าเพื่อกำหนดค่าปรับแทน ถ้าไม่มีสินค้าชนิดเดียวกัน ให้ถือมูลค่าของสินค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกันตามที่ซื้อขายกัน (ร่างมาตรา ๑๓๖)

๒) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน และกำหนดให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบสำหรับความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน โดยผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อไป (ร่างมาตรา ๑๓๗)

๓) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเป็นผู้จับกุมผู้ต้องหาในความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้ผู้จับกุมควบคุมผู้ต้องหาไปยังที่ทำการของผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเพื่อดำเนินการเปรียบเทียบคดี ทั้งนี้ต้องเปรียบเทียบคดีให้เสร็จสิ้นภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่ผู้ต้องหาถึงที่ทำการของผู้ที่มีอำนาจทำการเปรียบเทียบคดี (ร่างมาตรา ๑๓๘)

๔) กำหนดให้ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีหรือคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ (ร่างมาตรา ๑๓๙)

ส่วนที่ ๑๓ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

๑) กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีและไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาต้องเสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้แต่ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น แต่ในกรณีนี้ถ้าจำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไปเกินกว่าร้อยละสิบห้าของจำนวน



ภาษีให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้นและกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียเบี้ยปรับสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้าในอัตราสองเท่าของเงินภาษี ทั้งนี้ เบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๔๐)

๒) กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับและการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น แต่เงินเพิ่มในกรณีนี้ต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับและอาจลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๔๑)

๓) กำหนดให้เบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติให้ถือเป็นเงินภาษี (ร่างมาตรา ๑๔๒)

ส่วนที่ ๑๔ การบังคับชำระภาษีค้าง

๑) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีได้โดยมีต้องขออำนาจศาล สามารถยึดทรัพย์ได้เมื่อมีการส่งค่าเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีที่ค้างภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น แต่จะขายทอดตลาดทรัพย์สินในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์หรือระยะเวลาที่ไต่สวนฟ้องคดีต่อศาลและระยะเวลาที่ทำการพิจารณาอุทธรณ์หรือพิจารณาคดีของศาลไม่ได้ เว้นแต่เป็นของสดของเสียได้ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะขายได้ทันทีโดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร เมื่อได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น (ร่างมาตรา ๑๔๓)

๒) กำหนดให้กรณีที่ผู้ค้างชำระภาษีมีสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน อธิบดีให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสืออายัดสิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดยสั่งให้ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคลภายนอกชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ผู้ซึ่งค้างชำระภาษี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งแทนได้ เมื่อบุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดแล้วปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตน กรณีนี้ให้กรมสรรพสามิตฟ้องคดีต่อศาล แต่คำสั่งห้ามชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินที่ได้สั่งไว้แล้วยังคงมีผลอยู่จนกว่าศาลจะพิพากษาเป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๔๔)

๓) กำหนดให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับการยึด อายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีที่ค้างชำระ ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๔๕)

๔) กำหนดให้เมื่อมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัด (ร่างมาตรา ๑๔๖)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๕) กำหนดให้หักเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดอายัด และขายทอดตลาดได้ เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษี ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น (ร่างมาตรา ๑๔๗)

๖) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้ค้างชำระภาษีและบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ค้างชำระภาษีนั้นที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะจะเป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีค้างมาให้อภัยค่าให้นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บภาษีค้างมาตรวจสอบ หรือมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสารหรือหลักฐานอื่นของผู้ค้างชำระภาษีและบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ค้างชำระภาษี การดำเนินการต้องใช้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง แต่การสั่งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสารหรือหลักฐานอื่นต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔๘)

๗) กำหนดให้การยึดทรัพย์สินนั้น เมื่อได้ชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึดและค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาดให้อธิบดีส่งถอนคำสั่งยึดนั้น และกำหนดให้การอายัดสิทธิเรียกร้องนั้น เมื่อได้ชำระเงินค่าใช้จ่ายในการอายัด และค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้รับชำระเงินจากบุคคลภายนอก หรือก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ได้ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้อธิบดีส่งถอนคำสั่งอายัดนั้น (ร่างมาตรา ๑๔๙)

ส่วนที่ ๑๕ การจัดเก็บเงินภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่น

๑) กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เสียภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับสินค้าหรือบริการ ตามอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่เกินร้อยละสิบของภาษีถ้ามีเศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง (ร่างมาตรา ๑๕๐)

๒) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิต ส่งมอบเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่นให้แก่กระทรวงมหาดไทย โดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละห้าของเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นได้ (ร่างมาตรา ๑๕๑)

หมวด ๒ ใบอนุญาตสำหรับสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ

ส่วนที่ ๑ สุรา

๑) กำหนดบทนิยามของคำว่า “สุรา” “สุราแช่” และ “สุรากลั่น” (ร่างมาตรา ๑๕๒)

๒) กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครอง ต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๓)

๓) กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ถ้าเป็นกรณีนำเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมีใช้เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนดได้ เว้นผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่ง

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



โดยสุจริตหรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้อธิบดี
มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามที่เห็นสมควรได้
(ร่างมาตรา ๑๕๕)

๔) กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะขายสุราต้องยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นกรณีที่ขายสุราทั้งหมด
ในคราวเดียวภายใต้ความควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิตเมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือถูกเพิกถอน
ใบอนุญาต การขายสุราในการบังคับคดี การขายสุราโดยคำสั่งของอธิบดีกรมศุลกากรตามกฎหมาย
ว่าด้วยศุลกากรหรือกรณีอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับ
อนุญาต (ร่างมาตรา ๑๕๕)

๕) กำหนดให้ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๑ สามารถขายสุราได้ทุกชนิดครั้งหนึ่ง
จำนวนตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป และกำหนดให้ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ สามารถการขายสุราได้ทุกชนิด
ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตร (ร่างมาตรา ๑๕๖)

๖) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับ
ใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้
เปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น (ร่างมาตรา ๑๕๗)

๗) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงสุรา โดยนำสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือ
วัตถุอื่นใดเจือปนลงในสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับ
ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๕๘)

ส่วนที่ ๒ ยาสูบ

๑) กำหนดบทนิยามของคำว่า “ต้นยาสูบ” “ใบยา” “ยาสูบ” “บุหรี่ยิกาแรต”
“บุหรี่ยิการ์” “บุหรี่ยื่น” “ยาเส้น” “ยาเส้นปรุง” “ยาเคี้ยว” “ยาอัด” “ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ”
“ผู้บ่มใบยา” และ “ซอง” (ร่างมาตรา ๑๕๖)

๒) กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะทำการเพาะปลูกต้นยาสูบต้องยื่นคำขออนุญาตต่อ
เจ้าพนักงานสรรพสามิตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ใบอนุญาต
มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๖๐)

๓) กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะซื้อใบยาแห้งต้องยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน
สรรพสามิตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปี
นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๖๑)

๔) กำหนดให้ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ ผู้บ่มใบยา หรือผู้ประกอบการ แฉ่งให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ เมื่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตต้องการทราบชนิดและปริมาณของเมล็ดพันธุ์
ยาสูบ ใบยา ยาสูบ หรือต้องการทราบรายละเอียดในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเพาะปลูกต้นยาสูบ
การผลิตยาสูบ (ร่างมาตรา ๑๖๒)



๕) กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะผลิตยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงใบอนุญาตให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๖๓)

๖) กำหนดให้การผลิตบุหรี่ยิกาแรตเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ (ร่างมาตรา ๑๖๔)

๗) กำหนดให้ห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองยาสูบที่มีได้เสียภาษีเกินกว่าห้าร้อยกรัม หรือยาสูบประเภทยาเส้นที่มีได้เสียภาษีเกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม เว้นแต่เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตยาสูบมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน (ร่างมาตรา ๑๖๕)

๘) กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะนำเข้าหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งใบยา ยาอัดหรือยาสูบ ต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ถ้าเป็นการนำเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า กรณีนี้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามจำนวนและทางด่านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้ เว้นแต่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๑๖๖)

๙) กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะขายยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้อุญาต (ร่างมาตรา ๑๖๗)

๑๐) กำหนดให้ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๑ สามารถขายส่งยาสูบครั้งหนึ่งจำนวน ๑,๐๐๐ มวนขึ้นไป ขายส่งยาสูบประเภทยาเส้นครั้งหนึ่งจำนวน ๒ กิโลกรัมขึ้นไป และขายส่งยาสูบประเภทยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวน ๒๐๐ กรัมขึ้นไป กำหนดให้ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๒ สำหรับการขายปลีกยาสูบครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า ๑,๐๐๐ มวน ถ้าเป็นการขายปลีกยาสูบประเภทยาเส้นครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า ๒ กิโลกรัม และการขายปลีกยาสูบประเภทยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยวครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า ๒๐๐ กรัม และกำหนดให้ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๓ สำหรับการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบอื่น (ร่างมาตรา ๑๖๘)

๑๑) กำหนดให้การขายยาสูบต้องขายตามขนาดซองที่ได้เสียภาษีแล้ว ห้ามแบ่งขาย (ร่างมาตรา ๑๖๙)

ส่วนที่ ๓ ไฟ

๑) กำหนดบทนิยามของคำว่า “ไฟ” (ร่างมาตรา ๑๗๐)

๒) กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะผลิตไฟ ต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงใบอนุญาตมีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗๑)



๓) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ไฟ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗๒)

๔) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีไฟที่ยังมิได้เสียภาษีไว้ในครอบครองเกินกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบใบ เว้นแต่เป็นไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น หรือเป็นไฟที่มีตราซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนดขึ้นประทับอยู่ (ร่างมาตรา ๑๗๓)

๕) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดตัดแปลงแก้ไขหรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้นเพื่อขายอย่างไฟ และกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่ได้ทำการตัดแปลงแก้ไขหรือกระทำด้วยประการอื่นใด (ร่างมาตรา ๑๗๔)

๖) กำหนดให้ผู้ที่จะนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง กรณีเป็นการนำไฟเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมีใช้เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด เว้นแต่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อผ่านแดนหรือถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๑๗๕)

๗) กำหนดให้ผู้ที่จะส่งขายไฟต้องยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗๖)

๘) กำหนดให้ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๑ สามารถขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่ ๔๐ สำหรับขึ้นไปและใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๒ สามารถขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า ๔๐ สำหรับ (ร่างมาตรา ๑๗๗)

ส่วนที่ ๔ การแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงสถานที่ และการโอนใบอนุญาต

๑) กำหนดให้ใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟสามารถใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย เมื่อใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ กรณีนี้ใบแทนใบอนุญาตถือเป็นใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗๘)

๒) กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗๙)



๔) กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๘๐ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๑๘๗)

๕) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกของอธิบดี คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๓ (๓) มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๑๘๘)

๖) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๑๒๑ (ร่างมาตรา ๑๘๙)

๗) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาทสำหรับผู้ฝ่าฝืน มาตรา ๑๔๖ (ร่างมาตรา ๑๙๐)

๘) กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทสำหรับผู้ขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสุรา ที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๙๑)

๙) กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทสำหรับผู้ซื้อหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง และกำหนดให้ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทสำหรับการมีไว้ในครอบครองซึ่งสุรามีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร (ร่างมาตรา ๑๙๒)

๑๐) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำ ทั้งปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่งหรือมาตรา ๑๗๑ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๙๓)

๑๑) กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทสำหรับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา หรือยาสูบผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๙๔)

๑๒) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ สำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๙๕)

๑๓) กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๖๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๙ หรือมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๙๖)

๑๔) กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท สำหรับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตขายสุรา ตามมาตรา ๑๕๕ ใบอนุญาตขายยาสูบตามมาตรา ๑๖๗ หรือใบอนุญาตขายไฟตามมาตรา ๑๗๖ ทำการขายไม่ตรงตามประเภทของใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๙๗)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๑๕) กำหนดระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าแสนบาทสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๗๒ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๙๘)

๑๖) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตามจำนวนไฟของกลางเป็นเงินสี่เท่าของราคาไฟที่กรมสรรพสามิตขายในประเภทเดียวกันแต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๗๔ (ร่างมาตรา ๑๙๙)

๑๗) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้ที่มีเจตนาไม่ยื่นแบบรายการภาษีที่ต้องยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี (ร่างมาตรา ๒๐๐)

๑๘) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี (ร่างมาตรา ๒๐๑)

๑๙) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านสองแสนบาทสำหรับผู้แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี (ร่างมาตรา ๒๐๒)

๒๐) กำหนดระวางโทษปรับตั้งแต่สองเท่าถึงสิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือที่เสียไม่ครบถ้วน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าสี่ร้อยบาท สำหรับการมีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าที่เป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตมิไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือกรณีประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ มีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือในกรณีที่เป็นกรณียาสูบหรือไฟโดยชอบตามมาตรา ๑๖๕ หรือมาตรา ๑๗๓ และกำหนดให้ระวางโทษปรับตั้งแต่สองเท่าถึงสิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือที่เสียไม่ครบถ้วน สำหรับการมีไว้ในครอบครองโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๙ (ร่างมาตรา ๒๐๓)

๒๑) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงสิบห้าเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือที่เสียไม่ครบถ้วน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าแปดร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้ขายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าที่เป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตมิไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ มีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือในกรณีที่เป็นกรณียาสูบหรือไฟเพื่อขายซึ่งไฟที่กรมสรรพสามิตผลิตขึ้น และกำหนดกำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่า



บทเฉพาะกาล

๑) กำหนดให้บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสสุรา กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าการดำเนินการจัดเก็บภาษีนั้นจะเสร็จสิ้นไปและ กำหนดให้สินค้าที่ได้เสียภาษีไว้แล้วตามกฎหมายที่ถูกยกเลิกตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วนั้นเป็นเงินภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๐๙)

๒) กำหนดให้ใบทะเบียนสรรพสามิตที่ออกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ได้ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและ กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมสถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๓๓ (ร่างมาตรา ๒๑๐)

๓) กำหนดให้ใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต กำหนดให้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๑๔๔ ฉ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ยังคงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นขอใบอนุญาตนั้น (ร่างมาตรา ๒๑๑)

บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

บทวิเคราะห์

เงินภาษีที่รัฐจัดเก็บจากภาษีสรรพสามิตมีความสำคัญต่อระบบการเงินการคลังของประเทศเพราะถือได้ว่าเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐบาล โดยภาษีสรรพสามิตนั้นจะมีการจัดเก็บจากสินค้าหลัก ๆ ได้แก่ สุรา (รวมเบียร์) ยาสูบ รถยนต์ และเครื่องดื่ม รวมถึงจัดเก็บภาษีจากสินค้าและบริการอื่น ๆ แต่เนื่องจากสภาพสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยเปลี่ยนจากสังคมเกษตรเป็นสังคมเมืองทำให้มีผู้มีหน้าที่เสียภาษีเพิ่มจำนวนมากขึ้นตามจำนวนผู้ประกอบการที่มีการขยายตัว ทั้งรายเล็กรายใหญ่จะเห็นได้ว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตด้วย ดังนั้นการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในครั้งนี้ก็เพื่อเพิ่มความสะดวกในการบังคับใช้กฎหมายและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอันเป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐ เพื่อให้กฎหมายทันสมัยตามหลักสากล สร้างความเป็นธรรม โปร่งใส และลดดุลพินิจของเจ้าหน้าที่สรรพสามิตในการจัดเก็บภาษี ขณะเดียวกัน เป็นการแก้ไขปัญหา กรณีผู้ประกอบการนำเข้าสำแดงราคาสินค้านำเข้าจากต่างประเทศต่ำกว่าความเป็นจริงด้วย

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรีต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ วงงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กันยายน ๒๕๕๙

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิติ ผาสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวน้ำฝน ราชสมบัติ	นิติกรชำนาญการ
นางสาวกรรณิกา พัชระ	วิทยากรชำนาญการ
นางสิริกันย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๒	สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ -๑-

- ภาษีสรรพสามิต -๖-

- สรุปผลการประชุมคณะอนุกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ

และการภาษีอากร ในคณะกรรมการการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงิน

และการคลัง สภาปฏิรูปแห่งชาติ เรื่อง “การปฏิรูปภาษีสรรพสามิต” -๑๔-

- ภาษีสรรพสามิต : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต -๑๘-

- ภาษีสรรพสามิตยาสูบ (บุหรี่) -๓๐-

- เอกชน خانรับกฎหมายสรรพสามิตใหม่ -๓๗-

ภาคผนวก

: ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. (๗๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.



ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

๑.๒ เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว บทบัญญัติในบางส่วนจึงไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ การกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตไว้ในกฎหมายหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้ทั้งแก่ประชาชนผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายและส่วนราชการผู้ปฏิบัติงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสรรพสามิตทั้งระบบเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
- (๒) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๓) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๔) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔
- (๕) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๖) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

พ.ศ. ๒๕๔๖

(๗) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

(๘) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๒๗

(๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙

(๑๐) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑๑) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๒) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๑๔) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๑๕) พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

(๑๖) พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. ๒๕๒๗

(๑๗) พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓

(๑๘) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

(๑๙) พระราชกำหนดสุรา พ.ศ. ๒๕๐๑

(๒๐) พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดสุรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๑

(๒๑) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๐

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ หมวด ๑ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต

๘.๑.๑ ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

๘.๑.๑.๑ กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจในการออกระเบียบเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ วิธีการคำนวณปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าเพื่อเสียภาษี การบรรจุภาชนะ ชนิด และลักษณะของภาชนะ การระบุข้อความหรือเครื่องหมายบนภาชนะและการแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาชนะ การเก็บและการขนย้ายสินค้า การเก็บ การขนย้ายและการใช้วัตุดิบ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า และการประกอบกิจการสถานบริการ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการคำนวณปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าเพื่อเสียภาษี

(๒) การบรรจุภาชนะ ชนิด และลักษณะของภาชนะ การระบุข้อความหรือเครื่องหมายบนภาชนะ และการแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาชนะ

(๓) การเก็บและการขนย้ายสินค้า

(๔) การเก็บ การขนย้าย และการใช้วัตุดิบ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า

(๕) การประกอบกิจการสถานบริการ

๘.๑.๑.๒ กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจในการตีความประเภทสินค้าและบริการตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้อธิบดีมีอำนาจตีความประเภทสินค้าและบริการตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การตีความตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และมีให้มีผลย้อนหลัง

๘.๑.๑.๓ กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้เลื่อนกำหนดเวลาในการยื่นแบบรายการภาษี การอุทธรณ์หรือการแจ้งต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ออกไปตามควรแก่ความจำเป็นถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ หรือกรณีมีเหตุจำเป็นเป็นการทั่วไปที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไม่อาจปฏิบัติภายในกำหนดเวลาได้ อธิบดีจะประกาศขยายกำหนดเวลาออกไปตามสมควรจนกว่าเหตุดังกล่าวจะหมดสิ้นไปก็ได้ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ กำหนดเวลาการยื่นแบบรายการภาษี การเสียภาษี การอุทธรณ์หรือการแจ้งต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ อธิบดีจะอนุญาตให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘.๑.๒ ส่วนที่ ๒ การเสียภาษีสรรพสามิต

๘.๑.๒.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือผู้อื่นที่พระราชบัญญัตินี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือผู้อื่นที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าหรือตามปริมาณของสินค้าหรือบริการ หรือทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณของสินค้าหรือบริการนั้น ตามอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

๘.๑.๒.๒ กำหนดให้การคำนวณการเสียภาษีตามมูลค่าของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการ กรณีเป็นสินค้าและกรณีเป็นบริการ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๐ ในกรณีการเสียภาษีตามมูลค่านั้น ให้ถือมูลค่าดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้า ให้ถือตามราคาขายปลีกแนะนำ โดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

ราคาขายปลีกแนะนำให้คำนวณจากต้นทุนการผลิต ค่าบริหารจัดการและกำไรมาตรฐาน ซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไปรายสุดท้ายในตลาดปกติ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ราคาขายปลีกแนะนำไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หรือไม่ปฏิบัติตามกลไกตลาด หรือไม่สามรถกำหนดราคาตามวรรคสองได้ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศราคาขายปลีกแนะนำ เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขายหรือราคานำเข้าตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำของสถานบริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๑.๒.๓ กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้า แจ้งราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำรวมถึงหากมีการเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติดังกล่าว หากเป็นกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้าได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยการอนุมัติรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๘)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าที่ใช้ในการคำนวณภาษี ตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้า แจ้งราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำที่แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าแจ้งเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามความในมาตรานี้ได้ ในกรณีที่ผู้นำเข้า นำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

๘.๑.๒.๔ กำหนดให้ผู้ประกอบสถานบริการแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บ ในการประกอบกิจการรวมถึงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่แจ้งไว้ต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าที่ใช้ในการคำนวณภาษี ตามมาตรา ๑๗ (๒) ให้ผู้ประกอบการสถานบริการแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บในการประกอบกิจการ ต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการสถานบริการแจ้งเปลี่ยนแปลงราคาต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๑.๒.๕ กำหนดให้สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามปริมาณให้ถือตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิหรือปริมาณสุทธิของสินค้านั้น เว้นแต่สินค้าประเภทอาหารที่บรรจุภาชนะ โดยมีของเหลวหล่อเลี้ยงเพื่อประโยชน์ในการถนอมอาหารให้ใช้น้ำหนักแห้งสินค้า รวมทั้งของเหลวที่บรรจุในภาชนะนั้นเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี หรือกรณีสินค้าที่บรรจุหีบห่อหรือภาชนะใด เพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อหรือภาชนะและมีเครื่องหมายหรือป้ายแสดงปริมาณแห้งสินค้าติดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะ กรณีนี้อธิบดีจะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้นบรรจุสินค้าตามปริมาณที่แสดงไว้ก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามปริมาณนั้น ให้ถือตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิหรือตามปริมาณสุทธิของสินค้านั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีสินค้าประเภทอาหารที่บรรจุภาชนะ โดยมีของเหลวหล่อเลี้ยงด้วย เพื่อประโยชน์ในการถนอมอาหาร น้ำหนักที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณภาษี ให้ถือเอาน้ำหนักแห้งสินค้า รวมทั้งของเหลวที่บรรจุในภาชนะนั้น



(๒) ในกรณีสินค้าที่บรรจุในหีบห่อหรือภาชนะใดเพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อหรือภาชนะ และมีเครื่องหมายหรือป้ายแสดงปริมาณแห่งสินค้าติดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะนั้น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี อธิบดีจะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้นบรรจุสินค้าตามปริมาณที่แสดงไว้ก็ได้

๘.๑.๒.๖ กำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าเป็นสินค้าที่ผลิตในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม ถ้าเป็นสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตประกอบการเสรี ทั้งนี้ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับสินค้าที่นำเข้าให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่นำมาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดภาษี หรือเขตประกอบการเสรี ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังสินค้า คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดภาษี หรือเขตประกอบการเสรี กำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับการบริการเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ ทั้งนี้ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๓ วรรคสอง และมาตรา ๒๔ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี มีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

(ก) ถ้าสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี และถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือบุคคลใดนำสินค้านี้ไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรมก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

(ข) ถ้าสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีนั้น เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง และถ้าบุคคลใด

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่มีการนำไปใช้ในการอื่น ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิ

ยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๓) ในกรณีที่สิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิด

ของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๔) ในกรณีที่ผู้ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษีถึงแก่ความตายในขณะที่

เป็นเจ้าของ ให้เป็นความรับผิดของผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ได้รับมรดกสินค้านั้นแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้ประกาศตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร กำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องเสียอากรขาเข้า เมื่อสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรหรือนำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลงก็ให้สินค้าประเภทและชนิดนั้นได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติตามมาตรานี้ด้วย

๘.๑.๒.๘ กำหนดให้สินค้าซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับคืนหรือได้รับยกเว้นภาษีตามมาตรา ๑๐๗ (๓) ถ้าสินค้าได้ออนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์ หรือเอกสิทธิ์ของผู้ได้รับเอกสิทธิ์นั้นสิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตาย สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือเอาตามมูลค่าและปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ในกรณีสินค้าซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา ๑๐๗ (๓) ถ้าสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์ หรือเอกสิทธิ์ของผู้ได้รับเอกสิทธิ์นั้นสิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตาย สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าและปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์

ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติตามมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไปด้วยก็ได้

๘.๑.๒.๙ กำหนดให้การนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อทดสอบสภาพหรือตรวจวิเคราะห์สินค้าตามมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เว้นแต่มีเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเป็นไปตามมาตรา ๒๑ แทน (ร่างมาตรา ๒๔)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



(๓) เป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพหรือตรวจวิเคราะห์ในระหว่างขั้นตอนการผลิตหรือขั้นตอนการจำหน่าย ทั้งนี้ ตามประเภทสินค้า หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เป็นสินค้าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๘

(๕) เป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี

(๖) เป็นการนำสินค้าออกไปโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

๘.๑.๒.๑๒ กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่มีสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม ในวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับแก่สินค้านั้น มีหน้าที่ยื่นแบบรายการแสดงชนิดและปริมาณของสินค้า ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ตามมาตรา ๕๙ ก่อนหรือพร้อมกับการยื่นแบบรายการภาษีครั้งแรกตามมาตรา ๕๔ (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดมีสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรมในวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับแก่สินค้านั้น ให้ยื่นแบบรายการแสดงชนิดและปริมาณของสินค้านั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ตามมาตรา ๕๙ ก่อนหรือพร้อมกับการยื่นแบบรายการภาษีครั้งแรกตามมาตรา ๕๔

๘.๑.๒.๑๓ กำหนดให้รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตกรณีเป็นสินค้านำเข้าก็ได้ และมีอำนาจประกาศกำหนดให้ชำระภาษีหรือวางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่น หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเป็นประกันภาษีก่อนที่จะปล่อยสินค้าพ้นไปจากอารักขาของกรมศุลกากร (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ในกรณีสินค้านำเข้า รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ชำระภาษีหรือวางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่น หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเป็นประกันภาษีก่อนที่จะปล่อยสินค้าพ้นไปจากอารักขาของกรมศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้มีการเชื่อมโยงประเภทสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้กับพิกัดอัตราศุลกากร

๘.๑.๒.๑๔ กำหนดให้ผู้ดัดแปลงรถยนต์มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเมื่อการดัดแปลงสิ้นสุดลงโดยให้ถือราคาค่าจ้างแรงงานดัดแปลงบวกด้วยค่าวัสดุอุปกรณ์หรือค่าจ้างทำของซึ่งรวมค่าวัสดุอุปกรณ์อยู่ด้วย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าใช้จ่ายในการดัดแปลง และค่าวัสดุอุปกรณ์ตามที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ดัดแปลง ให้เกิดขึ้นเมื่อการดัดแปลงสิ้นสุดลง



ให้ผู้ดูแลเปลี่ยนแปลงเสียภาษีตามมูลค่าจากการตัดแปลงตามวรรคหนึ่ง โดยให้ถือราคา
ค่าจ้างแรงงานตัดแปลงบวกด้วยค่าวัสดุอุปกรณ์หรือค่าจ้างทำของซึ่งรวมค่าวัสดุอุปกรณ์อยู่ด้วย
แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าใช้จ่ายในการตัดแปลงและค่าวัสดุอุปกรณ์ตามที่อธิบดีกำหนด

การชำระภาษีสำหรับรถยนต์ตัดแปลง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่อธิบดีประกาศกำหนด

**๘.๑.๒.๑๔ กำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดง
หรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
(ร่างมาตรา ๓๐)**

มาตรา ๓๐ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดงหรือเก็บไว้
ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔
ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ให้ถือว่าสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนตามหมวด ๑ ส่วนที่
๔ และให้นำมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ รวมทั้งบทกำหนดโทษ
ที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

**๘.๑.๒.๑๕ กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีรถยนต์ที่แสดงหรือ
เก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้อธิบดีมีอำนาจ ดังนี้ อนุญาตให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม
มีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำรถยนต์ที่อยู่ในสถาน
แสดงรถยนต์เพื่อขายออกไปจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายและกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
เกี่ยวกับการชำระภาษีรถยนต์ที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิด
ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๓๐ (ร่างมาตรา ๓๑)**

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดงหรือเก็บไว้
ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้อธิบดีมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) อนุญาตให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ทั้งนี้
ตามจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำรถยนต์ที่อยู่ในสถานแสดง
รถยนต์เพื่อขายออกไปจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย เพื่อประโยชน์ในการทดลองเป็นการชั่วคราว
สำหรับการจำหน่าย

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษีรถยนต์ที่ความรับผิด
ในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๓๐



๘.๑.๓ ส่วนที่ ๓ การจดทะเบียนสรรพสามิต

๘.๑.๓.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ สถานบริการมีการประกอบอุตสาหกรรม นำเข้า หรือประกอบการสถานบริการอยู่ก่อน พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ได้จดทะเบียนสรรพสามิต ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และหากเป็นกรณี เริ่มประกอบอุตสาหกรรม เริ่มนำเข้า หรือเริ่มประกอบการสถานบริการ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสิบห้าวันก่อนวันเริ่ม ผลิต หรือเริ่มนำเข้าสินค้า หรือเริ่มให้บริการ กรณีมีโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการหลายแห่ง ต้องแยกยื่นคำขอเป็นรายโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผัน การจดทะเบียนได้ เมื่อผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ การจดทะเบียนสรรพสามิต ให้กระทำในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ สถานบริการมีการประกอบอุตสาหกรรม นำเข้า หรือประกอบการสถานบริการอยู่ก่อน พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น และยังไม่ได้จดทะเบียนสรรพสามิต ให้ผู้ประกอบ อุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการดังกล่าวยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น

(๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ สถานบริการเริ่มประกอบอุตสาหกรรม เริ่มนำเข้า หรือเริ่มประกอบการสถานบริการ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้นแล้ว ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการดังกล่าว ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในสิบห้าวันก่อนวันเริ่มผลิต หรือเริ่มนำเข้าสินค้า หรือเริ่มให้บริการ

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการ มีโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายโรงอุตสาหกรรมหรือ สถานบริการ

ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่าง สินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการจดทะเบียนตามมาตรา นี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

๘.๑.๓.๒ กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ สถานบริการ การยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ให้สามารถยื่นได้ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้น ตั้งอยู่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๓)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



มาตรา ๓๓ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

การขอจดทะเบียนสรรพสามิตและการออกใบทะเบียนสรรพสามิตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๑.๓.๓ กำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ ต้องมีการแสดงใบทะเบียนสรรพสามิตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการต้องแสดงใบทะเบียนสรรพสามิตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ เว้นแต่อยู่ในระหว่างการขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๕ หรือนำส่งคืนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๗

๘.๑.๓.๓ กำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ได้เมื่อใบทะเบียนสรรพสามิตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุด (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ใบทะเบียนสรรพสามิตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุดในสาระสำคัญหรือการสูญหาย และให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตให้ถือเป็นใบทะเบียนสรรพสามิต

๘.๑.๓.๔ กำหนดให้กรณีย้ายโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแล้วแต่กรณี สามารถแจ้งย้ายได้ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันย้ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกใบทะเบียนสรรพสามิตให้ใหม่ (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการที่ประสงค์จะย้ายโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ ให้แจ้งย้าย ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันย้ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกใบทะเบียนสรรพสามิตให้ใหม่



๘.๑.๓.๕ กำหนดให้กรณีเลิกหรือโอนกิจการผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการสามารถแจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามแบบที่อธิบดีกำหนด ต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันเลิกหรือโอนกิจการไม่น้อยกว่า สิบห้าวันนับแต่วันที่หยุดประกอบกิจการ และกรณีโอนกิจการกำหนดให้ผู้รับโอนกิจการยื่นคำขอ จดทะเบียนสรรพสามิตภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับโอนกิจการ และให้ประกอบกิจการต่อเนื่องได้ ในระหว่างรอรับใบทะเบียนสรรพสามิต (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ สถานบริการที่ประสงค์จะเลิกหรือโอนกิจการ ให้แจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อ สรรพสามิตพื้นที่ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันเลิกหรือโอนกิจการไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน และให้คืนใบทะเบียนสรรพสามิตแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ได้แจ้งเลิกหรือโอน กิจการนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หยุดประกอบกิจการ

ให้ผู้รับโอนกิจการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตภายในเจ็ดวันนับแต่ วันรับโอนกิจการ และให้ประกอบกิจการต่อเนื่องได้ในระหว่างรอรับใบทะเบียนสรรพสามิต ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๑.๓.๖ กำหนดให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการซึ่งถึงแก่ความตายสามารถยื่นคำขอจดทะเบียน สรรพสามิตได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บุคคลดังกล่าวถึงแก่ความตายและในระยะเวลา ระหว่างนั้นใบทะเบียนสรรพสามิตเดิมยังคงใช้ได้ แต่กรณีที่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกไม่ประสงค์ จะประกอบกิจการต่อไปให้แจ้งยกเลิกใบทะเบียนสรรพสามิตได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บุคคล ดังกล่าวถึงแก่ความตาย (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ สถานบริการถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิต ตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ สถานบริการถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้แจ้ง ยกเลิกใบทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการถึงแก่ ความตาย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ใบทะเบียนสรรพสามิตเดิมยังคงใช้ได้ ต่อไป



(๔) ในกรณีอื่น ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการได้รับสิทธิยกเว้นภาษี ให้ถือว่าไม่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับสินค้าหรือบริการที่ได้รับการยกเว้นภาษีนั้น

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอันเป็นเหตุให้การชำระภาษีตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ขาดหรือเกินไปจากที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีเพิ่มให้ครบถ้วนตามอัตราที่เปลี่ยนแปลงนั้น หรือขอคืนเงินภาษีที่ได้ชำระไว้เกิน ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีดังกล่าว

๘.๑.๕.๒ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่มีหน้าที่เสียภาษีอยู่ในเขตท้องที่นั้น

แบบรายการภาษี ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

๘.๑.๕.๓ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีซึ่งได้รับแจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายบัญญัติไว้ (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ได้ทำการประเมินก่อนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ให้ชำระภาษีก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๒) ในกรณีอื่นนอกจาก (๑) ให้ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

๘.๑.๕.๔ กำหนดให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ต้องชำระภาษีเมื่อได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้วตามมาตรา ๘๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์การประเมินภาษี เมื่อได้มีคำวินิจฉัยให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้วตามมาตรา ๘๘ ให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น



๘.๑.๖ ส่วนที่ ๖ แสตมป์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

๘.๑.๖.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสินค้าใดที่ต้องเสียภาษี โดยการใช้แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี การใช้แสตมป์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่เสียภาษีโดยการใช้แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

การใช้แสตมป์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีเพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๑.๖.๒ กำหนดให้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีมียี่ ๒ ประเภท คือ เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ซึ่งกรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้น และเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าได้จดทะเบียนกับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อใช้เครื่องหมายดังกล่าวแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีมียี่ ๒ ประเภท คือ

(๑) เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ซึ่งกรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้น

(๒) เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าได้จดทะเบียนกับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อใช้เครื่องหมายดังกล่าวแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง

ให้ถือว่าเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการเป็นแสตมป์รัฐบาลซึ่งใช้สำหรับการภาษีอากรตามประมวลกฎหมายอาญา

๘.๑.๖.๓ กำหนดให้ชนิดและลักษณะแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ให้มีชนิดและลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๑.๖.๔ กำหนดมิให้ผู้ใดทำหรือจัดให้มีขึ้นซึ่งแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการเว้นแต่กรมสรรพสามิต (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเว้นแต่กรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้นซึ่งแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ

๘.๑.๖.๕ กำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่ประสงค์จะใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง ให้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๖๘)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘.๑.๖.๙ กำหนดให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต สามารถอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีได้กรณีที่ยื่นใบออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต และรัฐมนตรีต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด แต่ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต สามารถประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ยื่นใบออกใบอนุญาตตามมาตรา ๗๐ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๗๑ ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ยื่นไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

๘.๑.๖.๑๐ กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนต้องผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิตและเสียค่าธรรมเนียมการควบคุมล่วงหน้าเป็นรายเดือน และต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงเวลาทำการหรือการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการของโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนและจำนวนเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนที่จะผลิตเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน และทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิตโดยเสียค่าธรรมเนียมการควบคุมล่วงหน้าเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๒) แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเวลาทำการหรือการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการของโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘.๑.๖.๑๘ กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดขายหรือจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อขาย หรือจำหน่ายซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่ยังไม่ได้ใช้ เว้นแต่บุคคลผู้ได้รับอนุญาต ให้ผลิตหรือนำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อขายหรือจำหน่าย ซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่ยังไม่ได้ใช้ เว้นแต่เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้า ซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน

๘.๑.๖.๑๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์สรรพสามิต ปลอมหรือแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้ว เพื่อขายหรือจำหน่าย หรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสตมป์ สรรพสามิตปลอมหรือแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้ว (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์สรรพสามิตปลอมหรือ แสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้ว เพื่อขายหรือจำหน่าย หรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสตมป์สรรพสามิต ปลอมหรือแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้ว

๘.๑.๖.๒๐ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีที่ใช้ในการเสียภาษีแล้วมาใช้อีกเพื่อแสดงว่าได้เสียภาษีแล้ว (ร่างมาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดง การเสียภาษีที่ใช้ในการเสียภาษีแล้วมาใช้อีกเพื่อแสดงว่าได้เสียภาษีแล้ว

๘.๑.๖.๒๑ กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ได้รับอนุญาต ให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ มีกำหนดครั้งละไม่เกินสามเดือน (ร่างมาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดง การเสียภาษีจดทะเบียนไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตได้มีกำหนดครั้งละไม่เกินสามเดือน

๘.๑.๖.๒๒ กำหนดให้อธิบดีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้เมื่อปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่ สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก หรือปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตให้ผลิต เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ ในใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง (ร่างมาตรา ๘๕)

มาตรา ๘๕ อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน



๘.๑.๗.๓ กำหนดกรณีที่มีการประเมินไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียภาษีคลาดเคลื่อนไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วและแจ้งจำนวนเงินภาษีที่ต้องไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษีเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้ถือเป็นการประเมินที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๙)

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๖ ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วและแจ้งจำนวนเงินภาษีที่ต้องไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษี

การแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นการประเมินตามมาตรา ๘๖

๘.๑.๗.๔ กำหนดระยะเวลาในการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๙๐)

มาตรา ๙๐ การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) สามปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่อธิบดีเลื่อนหรือขยายออกไป แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

(๒) สามปีนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายหลังวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาดังกล่าวใน (๑) แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี

(๓) สิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี ในกรณีที่ไม่มี การยื่นแบบรายการภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้าหรือบริการขาดไปเกินกว่าร้อยละสิบห้าของมูลค่าที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี

๘.๑.๗.๕ กำหนดให้กรณีที่ผู้ประกอบการประสงค์จะนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าประสงค์จะนำสินค้าออกไปจากอารักขาของกรมศุลกากรก่อนการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ จะต้องชำระภาษีตามจำนวนที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี พร้อมกับวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนภาษีที่อาจจะต้องเสียสำหรับสินค้านั้น โดยผู้ประกอบการจะขอให้อธิบดีรับการค้ำประกันของธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันก็ได้ (ร่างมาตรา ๙๑)

มาตรา ๙๑ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ ถ้าผู้ประกอบการประสงค์จะนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าประสงค์จะนำสินค้าออกไปจากอารักขาของกรมศุลกากรก่อนการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ผู้ประกอบการประสงค์หรือผู้นำเข้าชำระภาษีตามจำนวนที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี พร้อมกับวางเงินเพิ่มเติม



ของปลัดกระทรวงการคลัง ให้ส่งอุทธรณ์นั้นไปให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชุดที่มี ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการก็ได้ ทั้งนี้ ให้ข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิต เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการโดยการแต่งตั้งของอธิบดี (ร่างมาตรา ๙๔)

มาตรา ๙๔ ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่วงเงินของการประเมินมีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบล้านบาทขึ้นไป ให้ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และ ผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๒) ในกรณีที่วงเงินของการประเมินมีจำนวนต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท ให้ยื่นต่อ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมสรรพสามิต เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนหนึ่งคนซึ่งปลัดกระทรวงการคลังแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิตเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (๒) เห็นว่าการประเมินภาษี มีประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญ หรืออาจกระทบต่อการบริหารการจัดเก็บภาษี หรือเหตุพิเศษอื่นใด และปลัดกระทรวงการคลังเห็นชอบ ให้ส่งอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (๑) เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยได้

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (๒) จะมีหลายคณะก็ได้

๘.๑.๘.๓ กำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมี กรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด กำหนดการวินิจฉัยชี้ขาด ของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียง เท่ากันประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเพื่อชี้ขาดและห้ามมิให้กรรมการ ที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่มีการพิจารณาเข้าร่วมประชุมหรือออกเสียงลงคะแนนในเรื่องดังกล่าว (ร่างมาตรา ๙๕)

มาตรา ๙๕ การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน ในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มี เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



กรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่มีการพิจารณาจะเข้าร่วมประชุมหรือออกเสียงลงคะแนนในเรื่องดังกล่าวมิได้

๘.๑.๘.๔ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ เป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง และกำหนดให้บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียกได้รับค่าป่วยการตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๙๖)

มาตรา ๙๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง

บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๑.๘.๕ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดได้ (ร่างมาตรา ๙๗)

มาตรา ๙๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย แล้วรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำความในมาตรา ๙๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

๘.๑.๘.๖ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๙๘)

มาตรา ๙๘ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๘.๑.๘.๗ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และสามารถขยายได้ไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าวเมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้วให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์ ในการพิจารณาอุทธรณ์นั้นคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอนการประเมิน หรือแก้การประเมินให้ผู้ยื่นอุทธรณ์เสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ให้แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย กรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัย (ร่างมาตรา ๙๙)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



มาตรา ๙๙ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ระยะเวลาดังกล่าวจะขยายออกไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้วให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอนการประเมิน หรือแก้การประเมินให้ผู้ยื่นอุทธรณ์เสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ในกรณีที่สั่งไม่รับอุทธรณ์ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

๘.๑.๘.๘ กำหนดให้การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการฟ้องคดีต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๐๐)

มาตรา ๑๐๐ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการฟ้องคดีต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

๘.๑.๘.๙ กำหนดให้กรณีที่อธิบดีได้สั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้มีการประวิงการชำระภาษี หรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจจะกระทำการโอนขาย จำนายหรือยกย้ายทรัพย์สินเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด ให้อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้ (ร่างมาตรา ๑๐๑)

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งให้ทุเลาการชำระภาษีตามมาตรา ๑๐๐ ไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษี หรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจจะกระทำการโอนขาย จำนายหรือยกย้ายทรัพย์สินเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘.๑.๙ ส่วนที่ ๙ การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี

๘.๑.๙.๑ กำหนดให้สินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ ๖ ด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยและกำหนดให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๑๐๒)

มาตรา ๑๐๒ สินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ ๖ ด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดยถือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้สินค้าใดตามวรรคหนึ่งเป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๑.๙.๒ กำหนดให้สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี ถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อการส่งออก ให้เสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลานำสินค้ากลับเข้ามาหรือในเวลานำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร แต่ถ้าเป็นกรณีลดอัตราภาษีให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับเข้ามาหรือนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร เพื่อส่งกลับคืนโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอื่น (ร่างมาตรา ๑๐๓)

มาตรา ๑๐๓ สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

สินค้าตามวรรคหนึ่ง ถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อการส่งออก ให้เสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลานำสินค้ากลับเข้ามาหรือในเวลานำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร แต่ถ้าเป็นกรณีลดอัตราภาษีให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับเข้ามาหรือนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร เพื่อส่งกลับคืนโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๑.๙.๓ กำหนดให้สินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี หรือสินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีแห่งหนึ่งเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับยกเว้นอากรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา ๑๐๔)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘.๑.๙.๖ กำหนดสิทธิที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี (ร่างมาตรา ๑๐๗)

มาตรา ๑๐๗ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนแก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศลโดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) สินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) สินค้าที่จำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญา กับนานาประเทศหรือทางการทูตตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน

(๔) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่เติมในอากาศยานหรือเรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อยตันกรอสส์ ซึ่งพนักงานศุลกากรได้ปล่อยให้ไปต่างประเทศแล้ว

การยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๑.๙.๗ กำหนดสิทธิที่ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี (ร่างมาตรา ๑๐๘)

มาตรา ๑๐๘ ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนรายรับให้แก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศล โดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) การบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนรายรับเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๑.๙.๘ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตราหรือยกเว้นภาษีตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๑๐๙)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



มาตรา ๑๐๙ รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตราหรือยกเว้นภาษีตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุกของประชาชน ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

๘.๑.๙.๙ กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วได้ ถ้าพิสูจน์ได้ว่าสินค้าได้เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ (ร่างมาตรา ๑๑๐)

มาตรา ๑๑๐ ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นได้เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

ลักษณะของความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้และการขอคืนภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๑.๙.๑๐ กำหนดให้สินค้าที่นำเข้าซึ่งได้เสียภาษีแล้วหากส่งกลับออกไปให้คืนภาษีให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและในอัตราส่วนเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๑๑)

มาตรา ๑๑๑ สินค้าที่นำเข้าซึ่งได้เสียภาษีแล้วหากส่งกลับออกไป ให้คืนภาษีให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและในอัตราส่วนเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

๘.๑.๙.๑๑ กำหนดให้สินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งได้เสียภาษีแล้วและมีการนำสินค้านั้นไปผลิตเป็นสินค้าส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้คืนภาษีสำหรับสินค้านำเข้านั้นให้แก่ผู้นำเข้า (ร่างมาตรา ๑๑๒)

มาตรา ๑๑๒ กรณีสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งได้เสียภาษีแล้วและมีการนำสินค้านั้นไปผลิตเป็นสินค้าส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้คืนภาษีสำหรับสินค้านำเข้านั้นให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

๘.๑.๙.๑๒ กำหนดให้ผู้ที่เสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียภาษีนั้นไม่ใช่เป็นการเสียภาษีตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ มีสิทธิได้รับเงินคืนโดยยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายในสามปีนับแต่วันชำระภาษีและเมื่ออธิบดีเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ แต่หากอธิบดีพิจารณาเห็นสมควร จะสั่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียภาษี โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องสั่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระภาษี (ร่างมาตรา ๑๑๓)



มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดเสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียภาษีนั้นไม่ใช่เป็นการเสียภาษีตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายในสามปีนับแต่วันชำระภาษี ในการนี้ให้ผู้นั้นคำร้องส่งเอกสารหลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่ออธิบดีเห็นว่าผู้นั้นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

ในกรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควร จะส่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียภาษีตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องส่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระภาษี

๘.๑.๙.๑๓ กำหนดให้ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้ว ปรากฏว่าภาษีที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ (ร่างมาตรา ๑๑๔)

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้ว ปรากฏว่าภาษีที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

๘.๑.๙.๑๔ กำหนดให้เมื่อคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนภาษี ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๑๑๕)

มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนภาษี ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์

๘.๑.๙.๑๕ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีแล้ว ปรากฏว่าต้องมีการคืนเงินภาษีให้ผู้ได้รับคืนเงินภาษีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี โดยไม่คิดทบต้นและต้องไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่ได้รับคืนและให้จ่ายจากเงินภาษีที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๑๖)

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้ว ปรากฏว่าต้องมีการคืนเงินภาษีตามมาตรา ๑๑๔ หรือมาตรา ๑๑๕ แล้วแต่กรณี ให้ผู้ได้รับคืนเงินภาษีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีโดยไม่คิดทบต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่ง มิให้เกินกว่าจำนวนเงินที่ได้รับคืนและให้จ่ายจากเงินภาษีที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๑.๙.๑๖ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสินค้าใดซึ่งบุคคลที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีนำเข้ามาเพื่อใช้เองให้ได้รับยกเว้นการเสียภาษี (ร่างมาตรา ๑๑๗)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘.๑.๑๑.๘ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ซึ่งถ้าเป็นของเสียได้ง่ายหรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของทรัพย์สินอธิบดีจะจัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นก่อนที่พนักงานอัยการจะสั่งไม่ฟ้องคดีหรือก่อนศาลพิพากษาก็ได้ กรณีนี้ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๐)

มาตรา ๑๓๐ ทรัพย์สินที่ยึดไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นของเสียได้ง่าย หรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีจะจัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๑๒๘ ก็ได้ และได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น

การขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘.๑.๑๑.๙ กำหนดให้ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีอันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินหรือเงินที่ได้จากการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินแก่ผู้ครอบครองหรือถอนการอายัดทรัพย์สินก่อนที่พนักงานอัยการจะสั่งไม่ฟ้องคดีหรือก่อนศาลพิพากษา ทั้งนี้ ให้หักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาและการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินก่อนคืนเงินให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมาด้วย แต่ถ้าปรากฏว่าผู้ครอบครองได้ทรัพย์สินนั้นมาจากเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา ก็ให้คืนแก่เจ้าของนั้น (ร่างมาตรา ๑๓๑)

มาตรา ๑๓๑ ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีอันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินดังกล่าว หรือเงินที่ได้จากการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง ให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมาหรือถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้หักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาและการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง ก่อนคืนเงินให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมาด้วย

ในการคืนทรัพย์สินที่ยึดตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ครอบครองได้ทรัพย์สินนั้นมาจากเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา ก็ให้คืนแก่เจ้าของนั้น

๘.๑.๑๑.๑๐ กำหนดให้จัดการทรัพย์สินที่ตกเป็นของกรมสรรพสามิต เพราะไม่มีผู้เป็นเจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืนภายในกำหนดให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๒)



มาตรา ๑๓๒ ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกรมสรรพสามิตตามมาตรา ๑๒๘ หรือที่ศาลพิพากษาให้รับเป็นของกรมสรรพสามิต ให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘.๑.๑๑.๑๑ กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร (ร่างมาตรา ๑๓๓)

มาตรา ๑๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๑.๑๑.๑๒ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๓๔)

มาตรา ๑๓๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๘.๑.๑๑.๑๓ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปราม ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๓๕)

มาตรา ๑๓๕ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

๘.๑.๑๒ ส่วนที่ ๑๒ การเปรียบเทียบคดี

๘.๑.๑๒.๑ กำหนดให้เมื่อมีการเปรียบเทียบคดีให้ใช้ราคาขายปลีกแนะนำ กำหนดค่าปรับ แต่หากไม่มีราคาขายปลีกแนะนำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินมูลค่าของสินค้า เพื่อกำหนดค่าปรับแทน ถ้าไม่มีสินค้าชนิดเดียวกัน ให้ถือมูลค่าของสินค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ตามที่ซื้อขายกัน (ร่างมาตรา ๑๓๖)

มาตรา ๑๓๖ ในกรณีที่ต้องมีการเปรียบเทียบคดีให้ใช้ราคาขายปลีกแนะนำ ตามมาตรา ๑๗ ในการกำหนดค่าปรับ แต่ในกรณีที่ไม่มีราคาขายปลีกแนะนำตามมาตรา ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินมูลค่าของสินค้าเพื่อกำหนดค่าปรับ โดยให้ถือมูลค่าของสินค้าชนิดเดียวกัน ซึ่งได้เสียหายโดยถูกต้องแล้วในเวลาหรือใกล้เคียงเวลาที่กระทำความผิดนั้น ถ้าไม่มีสินค้าชนิดเดียวกัน ให้ถือมูลค่าของสินค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกันตามที่ซื้อขายกันในเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่อาจหามูลค่าของสินค้าตามวรรคหนึ่งได้หรือสินค้านั้นมีหลายราคา ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศมูลค่าของสินค้าเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าปรับ

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘.๑.๑๔.๒ กำหนดให้กรณีให้ผู้ค้างชำระภาษีมีสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอก ให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน อธิบดีให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสืออายัดสิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดยสั่งให้ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคลภายนอกชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ผู้ซึ่งค้างชำระภาษี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งแทนได้ เมื่อบุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดแล้วปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตน กรณีนี้ให้กรมสรรพสามิตฟ้องคดีต่อศาล แต่คำสั่งห้ามชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินที่ได้สั่งไว้แล้วยังคงมีผลอยู่จนกว่าศาลจะพิพากษาเป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๔๔)

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่ผู้ค้างชำระภาษีมีสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอก ให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสืออายัดสิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดยสั่งให้ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคลภายนอกนั้นไม่ให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซึ่งค้างชำระภาษี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง

ในกรณีที่บุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดนั้นปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตน ให้กรมสรรพสามิตฟ้องคดีต่อศาล แต่ทั้งนี้คำสั่งห้ามชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ยังคงมีผลอยู่จนกว่าศาลจะพิพากษาเป็นอย่างอื่น

อธิบดีมีอำนาจนำทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง ออกขายทอดตลาดได้ โดยให้นำมาตรา ๑๔๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๑.๑๔.๓ กำหนดให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับการยึด อายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีที่ค้างชำระ ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๔๕)

มาตรา ๑๔๕ การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีที่ค้าง ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง

๘.๑.๑๔.๔ กำหนดให้เมื่อมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัด (ร่างมาตรา ๑๔๖)

มาตรา ๑๔๖ เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว



๘.๒.๑.๒ กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๓)

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครอง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

๘.๒.๑.๓ กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ถ้าเป็นกรณีนำเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมีใช้เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนดได้ เว้นผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริตหรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามที่เห็นสมควรได้ (ร่างมาตรา ๑๕๔)

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำสุราเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมีใช้เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริตหรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

๘.๒.๑.๔ กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะขายสุราต้องยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นกรณีที่ขายสุราทั้งหมดในคราวเดียวภายใต้ความควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิตเมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต การขายสุราในการบังคับคดี การขายสุราโดยคำสั่งของอธิบดีกรมศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือกรณีอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๕๕)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดประสงค์จะขายสุรา ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน
สรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตราี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายสุรา ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขายทั้งหมดในคราวเดียวภายใต้ความควบคุมของเจ้าพนักงาน
สรรพสามิต ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๒) การขายในการบังคับคดี

(๓) การขายโดยคำสั่งของอธิบดีกรมศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๔) กรณีอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๒.๑.๕ กำหนดให้ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๑ สามารถขายสุรา
ได้ทุกชนิดครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป และกำหนดให้ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ สามารถ
การขายสุราได้ทุกชนิดครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตร (ร่างมาตรา ๑๕๖)

มาตรา ๑๕๖ ใบอนุญาตขายสุรามี ๒ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๑ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่ง
จำนวนตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป

(๒) ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่ง
จำนวนต่ำกว่าสิบลิตร

๘.๒.๑.๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า
เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณี
ผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น (ร่างมาตรา ๑๕๗)

มาตรา ๑๕๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า เว้นแต่
เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อ
ได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น

๘.๒.๑.๗ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงสุรา โดยนำสุราอื่นใด หรือน้ำ
หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใดเจือปนลงในสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา
หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงสุรา
เพื่อดื่มในขณะนั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๕๘)

มาตรา ๑๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงสุรา โดยนำสุราอื่นใด หรือน้ำ
หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใดเจือปนลงในสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือ
เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงสุราเพื่อดื่ม
ในขณะนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘.๒.๒. ส่วนที่ ๒ ยาสูบ

๘.๒.๒.๑. กำหนดบทนิยามของคำว่า “ต้นยาสูบ” “ใบยา” “ยาสูบ” “บุหรีชิกาเรต” “บุหรีชิการ์” “บุหรีอื่น” “ยาเส้น” “ยาเส้นปรุง” “ยาเคี้ยว” “ยาอัด” “ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ” “ผู้บ่มใบยา” และ “ซอง” (ร่างมาตรา ๑๕๙)

มาตรา ๑๕๙ ในส่วนนี้

“ต้นยาสูบ” หมายความว่า พืชชนิดซิเคียนาตาแบกั้ม (NICOTIANATABACUM)

“ใบยา” หมายความว่า ใบยาสดหรือใบยาแห้งของต้นยาสูบ

“ยาสูบ” หมายความว่า บุหรีชิกาเรต บุหรีชิการ์ บุหรีอื่น ยาเส้น ยาเส้นปรุง ยาเคี้ยว และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นใดที่บริโภคได้เช่นเดียวกับยาสูบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“บุหรีชิกาเรต” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุง ไม่ว่าจะมียาแห้งหรือยาอัดเจือปนหรือไม่ ซึ่งมวนด้วยกระดาษหรือวัตถุที่สร้างขึ้นใช้แทนกระดาษ หรือใบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรีชิการ์” หมายความว่า ใบยาแห้งหรือยาอัด ซึ่งมวนด้วยใบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรีอื่น” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุง ซึ่งมวนด้วยใบตอง กลิบบัว กาบหมาก ใบมะกา ใบจาก หรือวัตถุอื่นที่มีใช้กระดาษหรือวัตถุที่สร้างขึ้นใช้แทนกระดาษและที่มีใช้ใบยาแห้งหรือยาอัด

“ยาเส้น” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและแห้งแล้ว

“ยาเส้นปรุง” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและปรุงหรือปนด้วยวัตถุอื่นนอกจากน้ำ

“ยาเคี้ยว” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของใบยาแห้ง ซึ่งได้ปรุงหรือปนด้วยวัตถุอื่นนอกจากน้ำเพื่ออมหรือเคี้ยว

“ยาอัด” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยาสูบซึ่งได้ป่นหรือย่อยและทำเป็นแผ่นโดยมีวัตถุอื่นเจือปนด้วยหรือไม่ก็ตาม

“ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ

“ผู้บ่มใบยา” หมายความว่า ผู้ทำการบ่มใบยาสดเป็นใบยาแห้ง

“ซอง” ให้หมายความรวมถึงห่อ กระจบอง กล่อง ขวด หรือสิ่งบรรจุอื่นซึ่งใช้บรรจุหรือผูกมัดยาสูบ



๘.๒.๒.๖. กำหนดให้การผลิตบุหรี่ยิกาแรตเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ
(ร่างมาตรา ๑๖๔)

มาตรา ๑๖๔ การผลิตบุหรี่ยิกาแรตเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ

๘.๒.๒.๗. กำหนดให้ห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองยาสูบที่มีได้เสียภาษีเกินกว่าห้าร้อยกรัม หรือยาสูบประเภทยาเส้นที่มีได้เสียภาษีเกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม เว้นแต่เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตยาสูบมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน
(ร่างมาตรา ๑๖๕)

มาตรา ๑๖๕ ห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองยาสูบที่มีได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่าห้าร้อยกรัม หรือยาสูบประเภทยาเส้นที่มีได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม เว้นแต่เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตยาสูบมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

๘.๒.๒.๘. กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะนำเข้าหรือส่งออกปอกราชอาณาจักรซึ่งใบยา ยาอัด หรือยาสูบ ต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ถ้าเป็นการนำเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า กรณีนี้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้ เว้นแต่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร
(ร่างมาตรา ๑๖๖)

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดประสงค์จะนำเข้ามาในหรือส่งออกปอกราชอาณาจักรซึ่งใบยา ยาอัด หรือยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำเข้าซึ่งใบยา ยาอัด หรือยาสูบตามวรรคหนึ่ง เพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

๘.๒.๒.๙. กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะขายยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๖๗)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



๘.๒.๓.๒ กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะผลิตไฟ ต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง ใบอนุญาตมีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗๑)

มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดประสงค์จะผลิตไฟ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

๘.๒.๓.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ไฟ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗๒)

มาตรา ๑๗๒ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ไฟ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๒.๓.๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีไฟที่ยังมิได้เสียภาษีไว้ในครอบครองเกินกว่า หนึ่งร้อยยี่สิบใบ เว้นแต่เป็นไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น หรือเป็นไฟที่มีตราซึ่งกรมสรรพสามิต ได้กำหนดขึ้นประทับอยู่ (ร่างมาตรา ๑๗๓)

มาตรา ๑๗๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไฟที่ยังมิได้เสียภาษีไว้ในครอบครองเกินกว่า หนึ่งร้อยยี่สิบใบ เว้นแต่ไฟนั้นเป็นไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น หรือเป็นไฟที่มีตราซึ่งกรมสรรพสามิต ได้กำหนดขึ้นประทับอยู่

๘.๒.๓.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดตัดแปลงแก้ไขหรือกระทำด้วยประการอื่นใด แก่ไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้นเพื่อขายอย่างไฟ และกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งไฟ ที่ได้ทำการตัดแปลงแก้ไขหรือกระทำด้วยประการอื่นใด (ร่างมาตรา ๑๗๔)

มาตรา ๑๗๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตัดแปลงแก้ไขหรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไฟ ซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น เพื่อขายอย่างไฟ

ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่กระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติ ในวรรคหนึ่ง

๘.๒.๓.๖ กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องยื่น คำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง กรณีเป็นการนำไฟเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและ ทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด เว้นแต่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณี



การนำเข้าเพื่อผ่านแดนหรือถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๑๗๕)

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดประสงค์จะนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำไฟเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อผ่านแดนหรือถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

๘.๒.๓.๗ กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะขายไฟต้องยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗๖)

มาตรา ๑๗๖ ผู้ใดประสงค์จะขายไฟ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ให้นำมาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการขายไฟด้วยโดยอนุโลม

๘.๒.๓.๘ กำหนดให้ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๑ สามารถขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่ ๔๐ สำหรับขึ้นไปและใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๒ สามารถขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า ๔๐ สำหรับ (ร่างมาตรา ๑๗๗)

มาตรา ๑๗๗ ใบอนุญาตขายไฟมี ๒ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๑ สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่ ๔๐ สำหรับขึ้นไป

(๒) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๒ สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า ๔๐ สำหรับ



๘.๒.๔ ส่วนที่ ๔ การแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงสถานที่ และการโอนใบอนุญาต

๘.๒.๔.๑ กำหนดให้ใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟที่สามารถใช้ได้ เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย เมื่อใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ กรณีนี้ ใบแทนใบอนุญาตถือเป็นใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗๘)

มาตรา ๑๗๘ ใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ ให้ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย

ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

ใบแทนใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้ถือเป็นใบอนุญาต

๘.๒.๔.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗๙)

มาตรา ๑๗๙ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ เปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๒.๔.๓ กำหนดการโอนใบอนุญาตจะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๘๐)

มาตรา ๑๘๐ การโอนใบอนุญาตตามหมวดนี้จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด



ออกตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) และผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (ร่างมาตรา ๑๘๔)

มาตรา ๑๘๔ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๑๒๐ วรรคสองหรือวรรคสาม

(๒) ไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง หรือวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๗๙ วรรคสอง

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีออกตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

(๔) ไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๓๓

๘.๒.๓.๒ กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้ขัดขวางเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่งหรือมาตรา ๑๒๓ (๑) (๒) หรือ (๔) (ร่างมาตรา ๑๘๕)

มาตรา ๑๘๕ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒๓ (๑) (๒) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๒.๓.๓ กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ที่ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือนำเข้าซึ่งสินค้าที่มีได้เสียภาษี (ร่างมาตรา ๑๘๖)

มาตรา ๑๘๖ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ฝ่าฝืนมาตรา ๒๖

(๒) นำเข้าซึ่งสินค้าที่มีได้เสียภาษี

๘.๒.๓.๔ กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๘๐ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๑๘๗)



มาตรา ๑๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๘๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

๘.๒.๓.๕ กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกของอธิบดี คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๓ (๓) มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๑๘๘)

มาตรา ๑๘๘ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ฝ่าฝืนมาตรา ๔๖

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า

(๓) ไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกของอธิบดี คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๓ (๓) มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร

๘.๒.๓.๖ กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๑๒๑ (ร่างมาตรา ๑๘๙)

มาตรา ๑๘๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๑๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๒.๓.๗ กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท สำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๖ (ร่างมาตรา ๑๙๐)

มาตรา ๑๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท

๘.๒.๓.๘ กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทสำหรับผู้ขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๙๑)

มาตรา ๑๙๑ ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



มาตรา ๒๐๗ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ สินค้าหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือมิใช่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบ เป็นของกรมสรรพสามิต เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นด้วยในการกระทำความผิด

สำหรับของกลางต่อไปนี้ ให้ศาลสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต ไม่ว่าจะมิได้ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

(๑) ยาเส้น และเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ในคดีกระทำความผิดตามมาตรา

๑๖๓

(๒) สินค้าในคดีกระทำความผิดตามมาตรา ๑๗๓ และมาตรา ๑๗๔

(๓) สินค้าในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๘๖

(๔) แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๘๙ ตลอดจนภาชนะที่บรรจุสิ่งของดังกล่าว

(๕) ภาชนะ เครื่องกลั่นสำหรับทำสุรา ในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๙๓

(๖) ยาสูบ บุหรี่ซิการ์แรตในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๒๐๓ (๑) และ (๒) และมาตรา ๒๐๔ (๑) และ (๒) รวมทั้งหีบห่อ

(๗) แม่พิมพ์ไฟ ในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๙๘

สินค้าที่มีไว้เป็นความผิด และผู้ต้องหายินยอมให้ทำการเปรียบเทียบคดี อันเป็นเหตุให้คดีอาญาเลิกกัน ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต และให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๒ โดยอนุโลม

๘.๒.๓.๒๕ กำหนดให้การกระทำความผิดของนิติบุคคลเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของ กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (ร่างมาตรา ๒๐๘)

มาตรา ๒๐๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของ กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

๘.๓ บทเฉพาะกาล

๘.๓.๑ กำหนดให้บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าการดำเนินการจัดเก็บภาษีนั้นจะเสร็จสิ้นไปและ กำหนดให้สินค้าที่ได้เสียภาษีไว้แล้วตามกฎหมายที่ถูกยกเลิกตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วนั้นเป็นเงินภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๐๙)

มาตรา ๒๐๙ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าการดำเนินการจัดเก็บภาษีนั้นจะเสร็จสิ้นไป

สินค้าที่ได้เสียภาษีไว้แล้วตามกฎหมายที่ถูกยกเลิกตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วนั้นเป็นเงินภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๓.๒ กำหนดให้ใบทะเบียนสรรพสามิตที่ออกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ได้ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๓๓ (ร่างมาตรา ๒๑๐)

มาตรา ๒๑๐ ใบทะเบียนสรรพสามิตที่ออกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ได้ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๓๓

๘.๓.๓ กำหนดให้ใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต กำหนดให้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๑๔๔ ฉ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ยังคงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กำหนดให้ผู้ที่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นขอใบอนุญาตนั้น (ร่างมาตรา ๒๑๑)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



มาตรา ๒๑๑ ใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติไฟฟ้ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต แต่ในกรณีใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๑๔๔ ฉ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ที่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นขอใบอนุญาตนั้น ๆ

๙. อัตราค่าธรรมเนียม

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี	ปีละ	๑๕,๐๐๐ บาท
(๓) การจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี	ลักษณะจำเพาะละ	๗,๕๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๕) การต่ออายุใบอนุญาตผลิตเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ครั้งละ	๕,๐๐๐ บาท
(๗) การควบคุมการผลิตเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	เดือนละ	๗๕,๐๐๐ บาท
(๘) ใบอนุญาตผลิตสุรา	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๐) ใบอนุญาตขายสุรา		
ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) ใบอนุญาตผลิตยาสูบ	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) ใบอนุญาตขายยาสูบ		
ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
ประเภทที่ ๓	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



(๑๓) ใบอนุญาตซื้อใบยาแห้ง	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐ บาท
(๑๔) ใบอนุญาตนำใบยา ยาอัด หรือยาสูบ เข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๕) ใบอนุญาตผลิตไฟ	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖) ใบอนุญาตขายไฟ		
ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๑๗) ใบอนุญาตนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๘) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๙) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ	กึ่งหนึ่งของ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ประเภทนั้น ๆ
(๒๐) การเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต	ครั้งละ	หนึ่งในสี่ของ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ประเภทนั้น ๆ



๑๐. บัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

บัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>ตอนที่ ๑</p> <p>สินค้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน</p> <p>“น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากปิโตรเลียม ได้แก่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันเตา และ น้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกับน้ำมันที่ได้ออกชื่อมาแล้ว น้ำมันหล่อลื่น ปิโตรเลียมปิตุเมน (แอสฟัลต์) ปิโตรเลียมโค้ก ก๊าซปิโตรเลียมชนิดต่าง ๆ ก๊าซธรรมชาติเหลว ก๊าซธรรมชาติ สารละลายหรือโซลเวนท์ชนิดต่าง ๆ สารพลอยได้ และกากอื่น ๆ ที่ได้จากปิโตรเลียม และให้หมายความรวมถึง น้ำมันอื่นหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่มีได้ผลิตจากปิโตรเลียมซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง หรือใช้ผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง หรือใช้แทนน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ได้ออกชื่อมาแล้วข้างต้น</p>			
๐๑.๐๑	น้ำมันเบนซิน และน้ำมันที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๒	เนฟทา รีฟอร์มเมท ไพโรลัยสิส ก๊าซโซลีน และของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๓	น้ำมันก๊าดและน้ำมันที่จุดให้แสงสว่างที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๔	น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๕	น้ำมันดีเซล และน้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๖	ก๊าซธรรมชาติเหลว (เอ็น.จี.แอล.) และก๊าซเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐



ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๑.๐๗	ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (แอล.พี.จี.) ก๊าซโพรเพนเหลว และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๐๘	ก๊าซมีเทนเหลว ก๊าซอีเทนเหลว ก๊าซบิวเทนเหลว ไอโซเมอร์ของบิวเทนในสภาพเหลว และก๊าซหรือของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๐๙	เอทิลีนเหลว โพรพิลีนเหลว บิวทิลีนเหลว ไอโซเมอร์ของบิวทิลีนในสภาพเหลว บิวทาไดอีนเหลว และของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๐	ก๊าซมีเทน ก๊าซอีเทน ก๊าซโพรเพน ก๊าซบิวเทน ไอโซเมอร์ของบิวเทนในสภาพเป็นก๊าซ และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๑	เอทิลีน โพรพิลีน บิวทิลีน ไอโซเมอร์ของบิวทิลีน บิวทาไดอีนในสภาพเป็นก๊าซ และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๒	น้ำมันเตาและน้ำมันที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๑๓	ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของผสมปิโตรเมนซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๑๔	สารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ทั้งนี้ เฉพาะที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐

ตอนที่ ๒
สินค้าเครื่องดืม
“เครื่องดืม” หมายความว่า



ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๒.๐๕	อาหารชนิดเหลว หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ตามกฎหมายว่าด้วยอาหารที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐	ลิตร	๒๐
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๓ สินค้าเครื่องไฟฟ้า</p> <p>“เครื่องไฟฟ้า” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ ซึ่งใช้พลังงานไฟฟ้า และให้รวมถึงสิ่งที่ใช้ประกอบ กับไฟฟ้าหรือเกี่ยวกับไฟฟ้าด้วย</p>			
๐๓.๐๑	โคมไฟฟ้าและโคมระย้า สำหรับติดเพดานหรือผนัง แต่ไม่รวมถึงที่ใช้สำหรับให้แสงสว่างกลางแจ้งหรือ ถนนหลวง	๓๐		
๐๓.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๔ สินค้าแบตเตอรี่</p> <p>“แบตเตอรี่” หมายความว่า เซลล์หรือหมู่ เซลล์ไฟฟ้าซึ่งต่อกันอยู่อย่างอนุกรมหรืออย่างขนาน หรือทั้ง ๒ อย่าง และสามารถเก็บพลังงานและให้ พลังงานไฟฟ้าได้</p>			
๐๔.๐๑	แบตเตอรี่	๓๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๕ สินค้าแก้วและเครื่องแก้ว</p> <p>“แก้วและเครื่องแก้ว” หมายความว่า สิ่งของ และเครื่องใช้ที่ทำด้วยแก้ว ได้แก่ แก้ว เลดคริสตัล และแก้วคริสตัลอื่น ๆ</p>			
๐๕.๐๑	แก้วเลดคริสตัล และแก้วคริสตัลอื่น ๆ	๓๐		
๐๕.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๐.๐๑	<p>ตอนที่ ๑๐ สินค้าพรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ “พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ” หมายความว่า เครื่องลาดที่ทำจากวัสดุต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์สิ่งทอเป็นผืนที่มีวัตถุประสงค์ตั้งแต่หนึ่งชั้นขึ้นไป เพื่อประโยชน์ในการใช้งานดังเช่นเครื่องปูลาด และสิ่งทอปูพื้นทั่วไป และให้หมายความรวมถึงของที่มีลักษณะเป็นพรมและสิ่งทอปูพื้น แต่มีเจตนาใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น</p>	๓๐		
๑๑.๐๑	<p>ตอนที่ ๑๑ สินค้าหินอ่อนและหินแกรนิต “หินอ่อน” หมายความว่า หินซึ่งแปรสภาพจากหินปูน ที่มีแคลเซียมคาร์บอเนตเป็นองค์ประกอบหลัก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบหรือลักษณะใด ซึ่งสามารถนำไปขึ้นรูป ตัด หรือ แกะสลักเป็นรูปร่างหรือลวดลายได้ “หินแกรนิต” หมายความว่า หินอัคนีชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยแร่ควอร์ตซ์และเฟลด์สปาร์ เป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบและลักษณะใด ซึ่งกรดไม่กัด แข็งและทนทาน สามารถนำไปใช้งานก่อสร้างและประดับตกแต่ง</p>	๓๐		
	<p>ตอนที่ ๑๒ สินค้าสารทำลายชั้นบรรยากาศ “สารทำลายชั้นบรรยากาศ” หมายความว่า สารเคมีสังเคราะห์ประเภทไฮโดรคาร์บอนที่มีคลอรีน ฟลูออรีน หรือโบรมีนเป็นองค์ประกอบ หรือฮาโลเจนเต็ดไฮโดรคาร์บอน เมื่อมีการสะสมในชั้นบรรยากาศจะทำให้โมเลกุลของโอโซนถูกทำลาย</p>			



ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
			กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	
๑๓.๐๒	(๒) สุรากลั่น (ก) ชนิดสุราขาว	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๑,๐๐๐
	(ข) ชนิดอื่นๆ นอกจาก (ก)	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๑,๐๐๐
๑๔.๐๑	ยาสูบ ตอนที่.๑๔ สินค้ายาสูบ	๙๐	ต่อปริมาณหนึ่งชิ้น หนึ่งอัน หรือหนึ่ง กรัม เศษของหนึ่ง กรัม ให้นับเป็นหนึ่ง กรัม และหรือต่อ ปริมาณหนึ่งมวน	๕
๑๕.๐๑	ไฟ ตอนที่ ๑๕ สินค้าไฟ	๖๐		
๑๖.๙๐	สินค้าอื่น ๆ สินค้าอื่น ๆ นอกจากตอนที่ ๑ ถึงตอนที่ ๑๕ ตามที่	๕๐	ตามหน่วย ตาม น้ำหนักสุทธิ หรือ	๑,๐๐๐

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา		ตามปริมาณสุทธิ	
	<p align="center">ตอนที่ ๑๗</p> <p align="center">กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ</p> <p>“กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ” หมายความว่า การประกอบกิจการในด้านบันเทิงหรือหย่อนใจต่าง ๆ ในสถานบริการเพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น สถานมหรสพ สถานที่ฉายภาพยนตร์ ไนต์คลับ คาบาร์เรต ดิสโกเธค คาราโอเกะ คีอิกเทลเลาจน์ สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด เป็นต้น</p>			
๑๗.๐๑	ไนต์คลับ และดิสโกเธค	๓๐	ตารางเมตร	๓,๐๐๐
๑๗.๐๒	สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด	๓๐	รอบ	๑,๐๐๐
๑๗.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	<p align="center">ตอนที่ ๑๘</p> <p align="center">กิจการเสี่ยงโชค</p> <p>“กิจการเสี่ยงโชค” หมายความว่า การประกอบกิจการในด้านการจัดให้มีการเสี่ยงโชคหรือแสวงโชคโดยวิธีการใด ๆ เพื่อให้ได้รับเงินรางวัลหรือประโยชน์อย่างอื่น</p>			
๑๘.๐๑	สนามแข่งม้า	๓๐		
๑๘.๐๒	การออกสลากกินแบ่ง	๓๐		
๑๘.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	<p align="center">ตอนที่ ๑๙</p> <p align="center">กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>“กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า การประกอบกิจการที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของสิ่งแวดล้อมเพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น สนามกอล์ฟ เป็นต้น</p>			

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ*

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

๒. ชื่อส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เสนอ

กรมสรรพสามิต

๓. ความเป็นมา

๓.๑ ปัจจุบันกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง บริหารการจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตโดยมีกฎหมายที่ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดเก็บทั้งสิ้น ๗ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารการจัดการเก็บภาษีสรรพสามิต โดยจัดเก็บภาษีจากสินค้าและบริการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดประเภทสินค้าและบริการ รวมทั้งอัตราภาษีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารการจัดการเก็บภาษีสุราพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารการจัดการเก็บภาษีไฟ พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้จัดเก็บภาษีสรรพสามิตเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๑๐ เพื่อจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านกระทรวงมหาดไทย และพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้จัดเก็บภาษีสุราเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๑๐ เพื่อจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านกระทรวงมหาดไทย

๓.๒ กฎหมายที่ใช้ในการบริหารการจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตใช้บังคับมาเป็นเวลานานไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจ และรูปแบบการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน อีกทั้งกฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันมีอยู่มากมายหลายฉบับ ทำให้เกิดความยุ่งยาก ซับซ้อน และเป็นอุปสรรคในการศึกษาทำความเข้าใจของผู้มีหน้าที่เสียภาษี และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอย่างบูรณาการ โดยยกเลิกกฎหมายที่ใช้ในการบริหารจัดเก็บภาษีทั้ง ๗ ฉบับ และจัดทำร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิตภายใต้หลักการพื้นฐานกฎหมายภาษีอากรที่ดี ๖ ประการ คือ ความสะดวกและความชัดเจน (Simplicity) ความยุติธรรม (Equity/Fairness) ความโปร่งใส (Transparency) การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต (Effectiveness/ Efficiency) การป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี (Anti-Tax Avoidance) และการก้าวสู่ความเป็นสากล (Internationalization) ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมายมีความชัดเจน เป็นธรรม โปร่งใส ป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

* ที่มา : กรมสรรพสามิต (๒ กันยายน ๒๕๕๙)

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

การปรับปรุงกฎหมายภาษีสรรพสามิตให้มีความชัดเจน เป็นธรรม โปร่งใส เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และสามารถบริหารจัดการเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นภารกิจอันสำคัญที่รัฐจะต้องดำเนินการ ดังนั้นเมื่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับในการบริหารจัดการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและรูปแบบการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพได้ดังเช่นในอดีตที่ผ่านมา รัฐจึงจำเป็นต้องจัดทำภารกิจโดยการปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

๔.๓.๑ บทนิยามศัพท์ตามกฎหมายซึ่งใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ขาดความชัดเจน เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย

๔.๓.๒ บทบัญญัติเกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีไม่สอดคล้องกับระบบธุรกิจในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนไม่สามารถรองรับการค้าโลกที่มุ่งเน้นให้เกิดระบบการค้าเสรี มีช่องทางให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสามารถหลีกเลี่ยงภาษีโดยการแจ้งราคาซึ่งใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษีต่ำกว่าที่ควรจะเป็นหรือมีการถ่ายโอนราคา อีกทั้งสินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากรและนำเข้ามาจำหน่ายในประเทศใช้ฐานภาษีสินค้านำเข้าเป็นฐานในการคำนวณภาษี ซึ่งต่ำกว่าฐานภาษีของสินค้าที่ผลิตในประเทศ เกิดความไม่เท่าเทียมกันของผู้มีหน้าที่เสียภาษี

๔.๓.๓ อำนาจในการประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อใช้เป็นฐานใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษียังไม่ครอบคลุมถึงกรณีสินค้านำเข้ามาในราชอาณาจักร สินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากรหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกที่นำมาจำหน่ายในประเทศ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีได้อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ

๔.๓.๔ เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานหรือปัญหาเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต ปัจจุบันยังไม่มียกเว้นตามกฎหมายในฝ่ายบริหารที่ทำหน้าที่วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้ปัญหาดังกล่าวไม่สามารถหาข้อยุติได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ

๔.๓.๕ บทบัญญัติของกฎหมายไม่มีการกำหนดให้ยกเว้นภาษีกรณีนำสินค้าในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าหรือสิ่งของอื่นเพื่อการส่งออก ทำให้ภาระภาษีสรรพสามิตถูกรวมเข้าไปในราคาสินค้าหรือสิ่งของอื่น ๆ ที่ส่งออกป้อนออกนอกราชอาณาจักร อุตสาหกรรมภายในประเทศเสียเปรียบในการแข่งขัน

๔.๓.๖ บทบัญญัติของกฎหมายไม่ได้กำหนดให้ผู้ประกอบการแจ้งโครงสร้างต้นทุนราคาสินค้าทำให้การบริหารจัดเก็บภาษีและการตรวจสอบการจัดเก็บภาษีไม่มีประสิทธิภาพ

๔.๓.๗ การกำหนดความหมายของสินค้าบางประเภทไม่ชัดเจนรวมทั้งไม่ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นใหม่ในปัจจุบัน อีกทั้งการกำหนดอัตราภาษีสำหรับสินค้าหลายประเภทยังคงมีเพียงอัตราภาษีตามมูลค่าแต่เพียงอย่างเดียว ไม่ได้กำหนดอัตราภาษีตามปริมาณไว้ รัฐไม่สามารถใช้อัตราภาษีเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๓.๘ บทบัญญัติในเรื่องการอนุญาตต่าง ๆ เรื่องความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีการประเมินภาษี และการคืนภาษีกรณีมีการเสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสียยังไม่ครอบคลุมการบริหารจัดเก็บภาษีสำหรับทุกสินค้า

๔.๔ มาตรการที่จะบรรลุดัตถประสงค์ของภารกิจ

ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอย่างบูรณาการ โดยยกเลิกกฎหมายที่ใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีทั้ง ๗ ฉบับ โดยจัดทำร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต เพียงฉบับเดียวและปรับปรุงบทบัญญัติให้เหมาะสม ทันสมัย สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารการจัดเก็บ ภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๕ ทางเลือกอื่นที่จะบรรลุดัตถประสงค์เดียวกัน

ไม่มีทางเลือกอื่น เนื่องจากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นเพราะเนื้อหาของบทบัญญัติในกฎหมาย ดังนั้นการดำเนินการเพื่อให้บรรลุดัตถประสงค์จึงต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติตามที่เสนอ

๔.๖ เหตุผลที่แสดงว่ามาตรการที่กำหนดสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

ร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายภาษี สรรพสามิต พ.ศ. ได้นำบทบัญญัติตามกฎหมายที่ใช้ในการบริหารการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตมารวมไว้ด้วยกัน และได้ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารการจัดเก็บภาษี ดังต่อไปนี้

๔.๖.๑ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขายปลีก” “ราคาขายปลีกแนะนำ” และผลิตภัณฑ์ ยาสูบ รวมทั้งปรับแก้ไขบทนิยามคำว่า “ผลิต” “สุรา” และ “ไฟ” เพื่อสร้างความชัดเจนในการจัดเก็บภาษี ยิ่งขึ้น

๔.๖.๒ เพิ่มบทบัญญัติให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีสรรพสามิต ซึ่งเป็นไปตามแนวทาง เดียวกับกฎหมายของกรมสรรพากรและกรมศุลกากร

๔.๖.๓ ปรับปรุงวิธีการเสียภาษี จากเดิมที่กำหนดให้เสียภาษีในอัตราตามมูลค่าหรือตาม ปริมาณแล้วแต่อัตราใดจะคิดเป็นเงินสูงกว่า เป็น ให้เสียภาษีทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณ ให้เป็นไป ในแนวทางเดียวกับสินค้าสุราที่จัดเก็บภาษีในปัจจุบัน

๔.๖.๔ เปลี่ยนฐานในการคำนวณภาษีตามมูลค่า จากเดิมที่กำหนดให้ใช้ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม ในกรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร และราคา ซี.ไอ.เอฟ. ในกรณีสินค้านำเข้า รวมทั้ง ราคาขายส่งช่วงสุดท้ายกรณีสินค้าสุรา เป็นราคาขายปลีกแนะนำ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในระหว่าง ผู้เสียภาษีและแก้ไขปัญหาการถ้อยโอนราคา

๔.๖.๕ เพิ่มบทบัญญัติในการกำหนดราคาสินค้านำเข้ากรณีไม่มีราคาขายปลีกแนะนำ หรือราคาขายปลีกแนะนำมีหลายราคา หรือไม่ใช่ราคาที่แท้จริง

๔.๖.๖ เพิ่มบทบัญญัติให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า แจ่งโครงสร้างต้นทุน

๔.๖.๗ เพิ่มบทบัญญัติกรณีการจ้างผลิต โดยกำหนดให้ผู้ว่าจ้างมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการเสียภาษีร่วมกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี

๔.๖.๘ เพิ่มบทบัญญัติให้ผู้นำเข้าจดทะเบียนสรรพสามิตและจัดทำบัญชีเช่นเดียวกับ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม

๔.๖.๙ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเสียภาษีโดยใช้วิธีการอื่นนอกจากการใช้แสดมภ์ สรรพสามิต และเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เพื่อรองรับการเสียภาษีสินค้าสุราและสินค้าไฟ

๔.๖.๑๐ ปรับปรุงอายุความในการประเมินภาษีจาก ๒ ปี เป็น ๓ ปี

๔.๖.๑๑ ปรับปรุงระบบการโต้แย้งการประเมินภาษี โดยการยกเลิกขั้นตอนการคัดค้าน การประเมิน รวมทั้งกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการหาข้อยุติ ทางภาษีซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับวิธีการยุติข้อพิพาททางภาษีของกรมสรรพากรและกรมศุลกากร

๔.๖.๑๒ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นหรือคืนภาษีสำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าอื่นเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อเป็นการส่งเสริมการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

๔.๖.๑๓ เพิ่มบทบัญญัติให้ไม่ต้องนำตัวผู้ต้องหาไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน

๔.๖.๑๔ เพิ่มบทบัญญัติในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำเข้าสินค้าสุรายาสูบ และไฟ

๔.๖.๑๕ ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของยาสูบพันธุ์พื้นเมือง

๔.๖.๑๖ กำหนดลักษณะและจัดหมวดหมู่สินค้าและบริการที่ต้องเสียภาษีให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดภาษี

๔.๖.๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมความหมายของลักษณะสินค้าและบริการ ให้ครบถ้วนและชัดเจนขึ้น

๔.๖.๑๘ ปรับอัตราค่าธรรมเนียมและอัตราภาษี ให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงวิธีการเสียภาษีรวมทั้งการเปลี่ยนฐานในการคำนวณภาษี

๔.๖.๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ ให้สอดคล้องกับรูปแบบของการจัดทำร่างประมวลกฎหมาย รวมทั้งปรับเพิ่มเกี่ยวกับอัตราโทษปรับ ให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน

๔.๖.๒๐ เพิ่มอำนาจรัฐมนตรีในการกำหนดให้มีการเชื่อมโยงประเภทสินค้าตามประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิตกับพิกัดอัตราศุลกากร เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงสามารถแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องที่มีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

รัฐโดยรัฐบาลควรเป็นผู้ทำภารกิจ เนื่องจากการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตของรัฐโดยตรง โดยลักษณะที่เป็นการกำหนดกฎเกณฑ์ซึ่งจะต้องถือปฏิบัติเป็นการทั่วไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตทุกรายทั้งผู้ผลิตสินค้าในประเทศและผู้นำเข้าสินค้ามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ตราขึ้น

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๖.๑ เหตุผลที่ต้องมีการตรากฎหมาย คือ เพื่อปรับปรุงกฎหมายภาษีสรรพสามิตให้มีความชัดเจนเป็นธรรม โปร่งใส เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และสามารถบริหารจัดการเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๒ การใช้บังคับของกฎหมาย จะต้องมิผลใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ที่วราชอาณาจักร เนื่องจากการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตทุกรายทั้งผู้ผลิตสินค้าในประเทศและผู้นำเข้าสินค้า โดยรัฐจะต้องดำเนินการต่างๆ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในกฎหมายด้วย จึงต้องเป็นกฎหมายในระดับชาติที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปโดยไม่ต้องกำหนดอายุของกฎหมาย

๖.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่รัฐใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษี จึงมีสภาพบังคับ หากผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามก็จะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย โดยกฎหมายกำหนดโทษทางแพ่งได้แก่การถูกประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม และโทษทางอาญาได้แก่โทษปรับและโทษจำคุก

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้ แม้จะมีกฎหมายภาษีอื่นๆ บัญญัติขึ้นใช้บังคับ แต่ก็มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนทั้งในเรื่องวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษี ตลอดจนบทบัญญัติในเรื่องอื่นๆ

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

กฎหมายที่ตราขึ้นเป็นการสร้างภาระให้แก่ผู้ผลิตและผู้นำเข้าสินค้าต่างๆ ที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องเสียภาษี เนื่องจากบุคคลดังกล่าวจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต รวมทั้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่กฎหมายกำหนดซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินและเสรีภาพในการประกอบอาชีพเท่าที่จำเป็นเท่านั้น แต่กฎหมายที่ตราขึ้นจะมีความคุ้มค่าเนื่องจากการปรับปรุงกฎหมายที่ใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีให้ชัดเจน เป็นธรรม โปร่งใส เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และสามารถใช้บริการจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในวิสัยที่สามารถปฏิบัติได้โดยไม่เกิดความยุ่งยากหรือภาระเกินสมควร

๙. ความพร้อมของรัฐ

รัฐมีความพร้อมในด้านกำลังคน งบประมาณ ความรู้ความสามารถในการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมทั้งมีวิธีการเผยแพร่เพื่อให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเผยแพร่ในเว็บไซต์ของกรมสรรพสามิต ([HTTP://WWW.EXCISE.GO.TH](http://www.excise.go.th))

๑๐. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ไม่มีหน่วยงานของรัฐอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน

๑๑. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

ได้มีการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานทำงานให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีระบบตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจโดยในการใช้อำนาจในทุกระดับชั้นมีการอบการใช้อำนาจที่ชัดเจน หากเป็นเรื่องที่มีความสำคัญก็จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

๑๒. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ ได้ให้อำนาจในการตราอนุบัญญัติเฉพาะเรื่องที่มีความสำคัญ โดยอำนาจในการตราอนุบัญญัติจะเป็นของผู้ใดนั้น จะเป็นไปตามลำดับความสำคัญ หากเป็นเรื่องหลักเกณฑ์การปฏิบัติทั่วไปจะเป็นอำนาจของอธิบดี แต่หากเป็นเรื่องที่มีความสำคัญก็จะต้องออกเป็นประกาศกระทรวงการคลังหรือกฎกระทรวง โดยจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเท่านั้น

๑๓. การรับฟังความคิดเห็น

ในการยกร่างกฎหมายได้มีการรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางโดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้อยู่ใต้บังคับของกฎหมายได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และเมื่อมีการจัดทำร่างฉบับสมบูรณ์แล้ว ยังได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานจากหน่วยงานภายในกรมสรรพสามิตและภาคเอกชน ได้แก่ ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนจากหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีผู้แทนของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เข้าร่วมเพื่อพิจารณาและให้ความคิดเห็น ตลอดจนได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเป็นรายอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ กลุ่มผู้ประกอบการสินค้ารถยนต์ กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าน้ำมัน และผลิตภัณฑ์น้ำมัน และกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าเครื่องดื่ม สินค้าอื่น ๆ รวมทั้งกิจการสถานบริการ และนำความเห็นมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายแล้ว

ภาษีสรรพสามิต*

ลักษณะทั่วไปของภาษีสรรพสามิต

ภาษีสรรพสามิตเป็นภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่งที่เกิดจากฐานการบริโภค (Consumption Tax) เป็นภาษีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ใช่ผู้รับภาระภาษี คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะเรียกเก็บภาษีจากผู้บริโภค ภาษีสรรพสามิตเป็นภาษีที่เรียกเก็บจากสินค้าหรือบริการบางประเภทเท่านั้น โดยปกติการขายสินค้าหรือให้บริการนั้น ผู้ขายสินค้าหรือให้บริการจะเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการและนำส่งภาษีดังกล่าวให้แก่รัฐ แต่มีสินค้าหรือการให้บริการบางประเภทที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตเพิ่มจากภาษีมูลค่าเพิ่ม

ดังนั้น ในการที่จะรับจัดเก็บภาษีเพิ่มจากการขายสินค้าหรือให้บริการใดเพิ่มนั้น รัฐจึงต้องมีเหตุผลอันสมควรในการที่ทำให้ประชาชนต้องรับภาระภาษีที่เพิ่มขึ้นนั้น และต้องไม่เป็นการล่วงละเมิดเสรีภาพในการบริโภคของประชาชนมากเกินไป สินค้าหรือบริการที่จะถูกจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเป็นสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

๑. เป็นสินค้าที่ฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็นต่อชีวิตประจำวันของประชาชน
๒. เป็นสินค้าหรือบริการเพื่อความสำราญ
๓. เป็นสินค้าหรือบริการที่บริโภคแล้วอาจเกิดอันตรายต่อผู้บริโภค มีผลเสียต่อสุขภาพ
๔. เป็นสินค้าหรือบริการที่มีแนวโน้มขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน
๕. เป็นสินค้าหรือบริการที่ต้องควบคุมการหรือจำกัดการบริโภค
๖. เป็นสินค้าหรือบริการที่ได้รับประโยชน์พิเศษจากการลงทุนของรัฐ
๗. เป็นสินค้าหรือบริการที่ทำลายสิ่งแวดล้อม

กฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตนั้น มีจำนวนทั้งสิ้น ๗ ฉบับ

๑. พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓
๒. พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙
๓. พระราชบัญญัติไฟ้ พ.ศ. ๒๔๘๖
๔. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต)
๕. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (เป็นกฎหมายที่กำหนดอัตราภาษีของสินค้าและบริการว่าต้องเสียในอัตราเท่าใด)
๖. พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (เป็นกฎหมายที่กำหนดให้จัดสรรเงินที่เก็บได้จำนวนร้อยละ ๑๐ ให้แก่กระทรวงมหาดไทย)
๗. พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. ๒๕๒๗ (เป็นกฎหมายที่กำหนดให้เรียกเก็บภาษีสุราเพิ่มเพื่อกระทรวงมหาดไทยอีกร้อยละ ๑๐ ของภาษีสุราที่เรียกเก็บจากพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓)

* ที่มา : รองศาสตราจารย์ลาวัลย์ หอนพรัตน์ , “กฎหมายธุรกิจ” , คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

กฎหมายฉบับที่ ๑ - ๕ เป็นกฎหมายที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักในการบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิต สำหรับกฎหมายฉบับที่ ๖ - ๗ เป็นกฎหมายที่กำหนดการจัดสรรเงินภาษีที่เก็บได้จำนวน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อนำส่งให้แก่กระทรวงมหาดไทยไปใช้ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

สินค้าและบริการที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต

ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าหรือบริการใดนั้น เห็นได้ว่า ตัวบทกฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บจากสินค้าและบริการมีทั้งสิ้นจำนวน ๕ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นกฎหมายที่กำหนดถึงประเภทและชนิดสินค้า (ตัวสินค้า) ตลอดจนอัตราภาษีที่จัดเก็บซึ่งตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติไฟ พ.ศ. ๒๕๘๖ ในที่นี้ จะอธิบายถึงการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายแต่ละฉบับดังนี้

๑. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นกฎหมายที่กำหนดให้สินค้าและบริการบางประเภทต้องเสียภาษีสรรพสามิต แบ่งได้เป็น ๑๑ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ “น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากปิโตรเลียม เช่น น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันหล่อลื่น ก๊าซธรรมชาติ

ตอนที่ ๒ “เครื่องดื่ม” หมายความว่า สิ่งก็ตามปกติใช้เป็นเครื่องดื่มโดยไม่ต้องเจือปน และไม่มีการกลั่น โดยไม่มีแอลกอฮอล์ โดยมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์อยู่ด้วย หรือไม่ก็ตามและบรรจุในภาชนะและผนึกไว้ เช่น น้ำหวาน น้ำผลไม้ น้ำพืชผัก น้ำโซดา เป็นต้น แต่ไม่รวมถึงน้ำแร่ตามธรรมชาติ น้ำกลั่นหรือน้ำกรองสำหรับดื่ม โดยไม่ได้ปรุงแต่ง น้ำนมจืด

น้ำแร่ตามธรรมชาติที่จะได้รับยกเว้น ต้องเป็นน้ำแร่ตามธรรมชาติ หากเป็นน้ำแร่ที่ผลิตขึ้นต้องเสียภาษี

ตอนที่ ๓ “เครื่องใช้ไฟฟ้า” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ใช้พลังงานไฟฟ้าและให้รวมถึงสิ่งที่ใช้ประกอบกับไฟฟ้าหรือเกี่ยวกับไฟฟ้าด้วย ปัจจุบันจัดเก็บอยู่ ๒ ประเภท คือ

เครื่องปรับอากาศที่ประกอบด้วยมอเตอร์และมีส่วนที่ใช้สำหรับเปลี่ยนอุณหภูมิไม่ว่าจะมีส่วนที่ใช้ควบคุมความชื้นหรือไม่ก็ตาม ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๒,๐๐๐ บีทียูต่อชั่วโมง

(๑) ชนิดที่ใช้กับรถยนต์

(๒) อื่น ๆ นอกจาก (๑)

โคมไฟฟ้าและโคมระย้า โคมระย้าที่ทำจากหรือมีส่วนประกอบของแก้วเลตคริสตัลและแก้วคริสตัลอื่น ๆ แต่ไม่รวมถึงที่ใช้สำหรับให้แสงสว่างแก่ที่สาธารณะกลางแจ้งหรือถนนหลวง

ตอนที่ ๔ “แก้วและเครื่องแก้ว” หมายความว่า สิ่งของและเครื่องใช้ที่ทำด้วยแก้ว เช่น แก้วเลตคริสตัลและแก้วคริสตัลอื่น ๆ กรณีนี้ แม้ว่าแก้วเลตคริสตัลและแก้วคริสตัลอื่น ๆ จะมีลักษณะเป็นวัตถุดิบเพื่อนำไปใช้ผลิตเป็นสิ่งของหรือเครื่องใช้อื่น ๆ ก็ถือเป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษี

ตอนที่ ๕ “รถยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อตั้งแต่ ๓ ล้อขึ้นไป และเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น เช่น รถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน

ตอนที่ ๖ “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด ยานพาหนะทางน้ำที่ใช้เพื่อความสำราญ เช่น เรือยอชต์ ไม่รวมถึง เรือข้ามฟาก เรือทัศนางจร เรือโดยสาร และยานน้ำที่คล้ายกันสำหรับขนส่งบุคคลหรือของ

ตอนที่ ๗ “ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง” เช่น น้ำหอมและหัวน้ำหอม น้ำมันหอมและหัวน้ำหอมซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์พื้นเมือง

ผลิตภัณฑ์เครื่องหอม หมายถึง น้ำหอมและหัวน้ำหอม น้ำมันหอม แต่ไม่รวมถึง น้ำหอมที่ใช้ได้เฉพาะในการผลิตสินค้า

เครื่องสำอาง หมายความว่า ผลิตภัณฑ์สิ่งปรุงแต่งเพื่อใช้บนผิวหนังหรือบนส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายมนุษย์ สำหรับทำความสะอาด ป้องกัน แต่งเสริม ให้เกิดความงามหรือเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะโดยดู ทา ฟัน หรือโรย แต่ไม่รวมถึงเภสัชผลิตภัณฑ์

ตอนที่ ๘ “สินค้าอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่น พรหมหรือสิ่งทอปูพื้นทำด้วยขนสัตว์ รถจักรยานยนต์ ๒ จังหวะ รถจักรยานยนต์ ๔ จังหวะ หินอ่อนและหินแกรนิตแบบเตอรี แบบเตอรีที่ใช้วัตถุดิบจากที่ได้เสียภาษีแล้ว สารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน

ตอนที่ ๙ สถานบริการ หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้านบริการบันเทิงหรือหย่อนใจต่าง ๆ เพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจไนต์คลับและดิสโกเทคสถานอาบน้ำหรืออบตัวและนวด

ตอนที่ ๑๐ กิจการเสียงโชค สนามแข่งม้า

ตอนที่ ๑๑ กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สนามกอล์ฟ (ปัจจุบันได้รับยกเว้นภาษี)

ตอนที่ ๑๒ กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ - โทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์มือถือ

การเพิ่มประเภทของสินค้าและบริการที่จัดเก็บภาษีสรรพสามิตในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ นั้น ทำได้โดยอาศัยอำนาจทางการบริหาร คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกประกาศกระทรวงการคลัง กำหนดเพิ่มประเภท (พิกัด) ของสินค้าและบริการในพิกัดฯ โดยสินค้าและบริการที่เพิ่มต้องเป็นไปตามลักษณะของสินค้าและบริการในพิกัดนั้น หรือออกพระราชกฤษฎีกากำหนดลักษณะสินค้าและบริการหรือเพิ่มเติมรายการสินค้าและบริการที่ต้องการจัดเก็บภาษี

๒. พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นกฎหมายหลักที่รัฐใช้ในการจัดเก็บภาษีจากสุราและการบริหารงานสุรา กิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุรา เริ่มตั้งแต่การทำสุรา การนำเข้ามาในราชอาณาจักร การขายสุรา โดยจัดเก็บภาษีจากสุราแช่ เช่น เบียร์ ไวน์ กระแช่ สาโท น้ำขาน้ำตาลเมา และเก็บจากสุรากลั่น เช่น วิสกี้ บรั่นดี รัม ยิน เป็นต้น

๓. พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นกฎหมายที่รัฐใช้ในการจัดเก็บภาษี ซึ่งเรียกว่า “ค่าแสตมป์ยาสูบ” โดยจัดเก็บจากยาเส้น คือ ใบยาหรือยาอัดที่ได้หั่นเป็นเส้นและแห้งแล้วและยาสูบ เช่น บุหรี่ ซิกาแรต บุหรี่ซิการ์

๔. พระราชบัญญัติไฟ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นกฎหมายที่ใช้ในการบริหารและจัดเก็บภาษี ซึ่งเรียกว่า “ค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไฟ” โดยจัดเก็บจากการทำไฟหรือการนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร

การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตนั้น จัดเก็บโดยกรมสรรพสามิต โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับข้างต้น โดยแยกตามประเภทสินค้าและบริการ

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตและความรับผิดในการเสียภาษี

โดยที่การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตนั้น มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น ๕ ฉบับ ทั้งนี้ โดยแบ่งเป็นการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตประกอบพระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิต พระราชบัญญัติสุรา พระราชบัญญัติยาสูบและพระราชบัญญัติไฟ่ ดังนั้นเมื่อจำแนกตามกฎหมายแต่ละฉบับสรุปได้ ดังนี้

๑. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๗ กำหนดให้บุคคลต่อไปนี้ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต

- ๑.๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม
- ๑.๒ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ
- ๑.๓ ผู้นำเข้าซึ่งสินค้า
- ๑.๔ ผู้อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้เสียภาษีสรรพสามิต

๑.๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หมายถึง เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้า ไม่ว่าในการทำ การแปรรูป หรือแปรสภาพสินค้า หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า กรณีผู้รับจ้างผลิตสินค้า เจ้าของหรือผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบในการดำเนินการของโรงอุตสาหกรรมที่รับจ้างผลิตสินค้า คือ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต ส่วนผู้ว่าจ้างไม่ถือเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต

๑.๒ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานบริการ

๑.๓ ผู้นำเข้าซึ่งสินค้า หมายความว่า ผู้นำเข้าของตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เป็นบุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตสำหรับการนำเข้าสินค้าตามที่ระบุในพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิต

๑.๔ ผู้อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้เสียภาษีสรรพสามิต เช่น กรณีผู้ดัดแปลงรถยนต์หรือกระทำการใด ๆ ต่อรถกระบะให้เป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนโดยผู้ประกอบการไม่ใช่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการอันตั้งขึ้นใหม่โดยการควบเข้ากัน หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการที่รับโอนกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมเดิม เป็นต้น

๒. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำสุรา ผู้นำสุราที่ผลิตในต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราที่ผลิตในต่างประเทศซึ่งนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ที่นำสุราที่ได้รับการยกเว้นหรือคืนภาษีกลับเข้ามาในราชอาณาจักร

๓. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ภาษีที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัติยาสูบ เรียกว่า “ค่าแสตมป์ยาสูบ” ผู้มีหน้าที่เสียภาษีคือ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต

ให้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ และผู้นำยาเส้นหรือยาสูบเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งกรณียาสูบที่ผลิตในประเทศนั้น ผู้ซึ่งผูกขาดการผลิตแต่เพียงผู้เดียว คือ โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ดังนั้นจึงเป็นผู้ผลิตที่ต้องเสียภาษี

๔. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัติไฟ พ.ศ. ๒๔๘๙ ภาษีที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัติไฟ เรียกว่า “ค่าธรรมเนียมประทับตราไฟ” ซึ่งผู้มีหน้าที่เสียคือ ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำไฟและผู้ที่ได้รับอนุญาตให้นำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งปัจจุบันกรณีไฟที่ผลิตในราชอาณาจักร ได้แก่ โรงงานไฟกรมสรรพสามิต ที่ผูกขาดแต่เพียงผู้เดียว จึงเป็นทั้งผู้ผลิตและเสียภาษี

ความรับผิดในการเสียภาษี

ในส่วนของความรับผิดในการเสียภาษีนั้น จะแยกอธิบายตามกฎหมายแต่ละฉบับ ดังนี้

๑. ความรับผิดในการเสียภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ แบ่งออกได้เป็น ๔ กรณี ดังนี้

กรณีที่หนึ่ง ในกรณีที่สินค้านั้นผลิตในราชอาณาจักร

ก. ความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อมีการนำสินค้านั้นออกจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือนำสินค้าไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน

ข. มีการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าและนำไปเก็บไว้ในโรงงานอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนอีกแห่งหนึ่ง

ค. เมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก่อนนำสินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

กรณีที่สอง สถานบริการ

ก. ความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อมีการชำระราคาหรือ

ข. เมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก่อนมีการชำระราคา

กรณีที่สาม กรณีมีการนำเข้าสินค้า

ก. ความรับผิดเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ข. ในกรณีสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้ถือว่าความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

กรณีที่สี่ กรณีที่มีการดัดแปลงรถยนต์ ในกรณีสินค้านั้น ให้ผู้ดัดแปลงเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าจากการดัดแปลง โดยให้ถือราคาค้างจ้างแรงงานบวกราคาวัสดุ โดยคำว่า “ดัดแปลง” หมายถึง การกระทำใด ๆ ต่อรถยนต์กระบะหรือสิ่งใด ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารไม่เกินสิบคน โดยผู้กระทำความใช้ผู้ประกอบการรถยนต์

๒. ความรับผิดในการเสียภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดให้สุราที่ผลิตภายในประเทศจะต้องเสียภาษีก่อนที่จะนำสุรารออกจากโรงงานสุรา ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง การเสียภาษีให้กระทำโดย

การปิดแสดมภ์สุราที่ภาชนะบรรจุในความควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ สำหรับสุราที่นำเข้ามาจากต่างประเทศต้องเสียภาษีก่อนขนผ่านด่านศุลกากรตามกฎหมายศุลกากร

๓. ความรับผิดชอบในการเสียภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙

พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดให้ยาสูบที่ผลิตในประเทศต้องเสียภาษีค่าแสดมภ์ยาสูบก่อนนำยาสูบออกจากไปจากโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง (ยาเส้นหรือยาสูบที่ผลิตในประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกไปขายนอกราชอาณาจักรได้รับยกเว้นไม่ต้องปิดแสดมภ์ยาสูบ) หรือในกรณีที่เป็นยาสูบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ จะต้องเสียภาษีก่อนรับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร

๔. ความรับผิดชอบในการเสียภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติไฟ พ.ศ. ๒๔๘๖

พระราชบัญญัติไฟ พ.ศ. ๒๔๘๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการทำหรือนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร โดยให้เสียภาษีที่เรียกว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการประทับตราไฟ โดยกรณีไฟที่ทำในประเทศต้องเสียค่าธรรมเนียมการประทับตราไฟก่อนนำไฟออกจากโรงงาน กรณีผู้นำเข้าไฟต้องเสียค่าธรรมเนียมการประทับตราไฟ โดยชำระพร้อมอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

กำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดมภ์รายการ

๑. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ กำหนดให้ยื่นแบบแสดมภ์รายการและชำระภาษีแล้วแต่กรณี ดังนี้

(๑) กรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิดชอบเกิดขึ้น (ความรับผิดชอบในการเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน)

(๒) กรณีการให้บริการ ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการยื่นแบบพร้อมชำระภาษีภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๓) กรณีนำเข้าสินค้า ให้ยื่นแบบพร้อมชำระภาษีในเวลาที่ยื่นแบบขอใบขนสินค้าตามกฎหมายศุลกากร

(๔) กรณีอื่น ๆ ให้ยื่นแบบพร้อมชำระภาษีภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

๒. พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตทำสุรา ต้องเสียภาษีสุราที่ทำได้ออกนอกโรงงาน ในกรณีที่เป็นการนำเข้าสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องเสียภาษีสุราก่อนขนผ่านด่านศุลกากร

๓. พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้เสียภาษียาสูบก่อนนำออกจากโรงงานอุตสาหกรรมยาสูบ กรณีที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ให้เสียภาษียาสูบก่อนที่จะรับมอบจากเจ้าพนักงานศุลกากร

๔. พระราชบัญญัติไฟ พ.ศ. ๒๔๘๖ กำหนดให้เสียภาษีไฟก่อนนำไฟออกจากโรงงาน สำหรับไฟที่นำเข้ามาจากต่างประเทศให้เสียภาษีภายใน ๗ วันนับจากวันที่รับจากเจ้าพนักงานศุลกากร

การชำระภาษีสรรพสามิตสามารถชำระด้วยเงินสด, แกดเช็ท, บัตรภาษี, เช็คประเภท ง. (เช็คที่ผู้มีหน้าที่ชำระเงินผลประโยชน์เป็นผู้สั่งจ่ายและใช้ชำระโดยตรง กรณีนี้ต้องขออนุมัติ

กรมสรรพสามิตก่อน) บัตรภาษี การชำระภาษีสุราโดยการปิดแสตมป์สุรา การชำระภาษียาสูบ โดยการปิดแสตมป์ยาสูบ การชำระภาษีไฟโดยการเสียค่าธรรมเนียมไฟ (ค่าเหล่านี้เป็นคำเรียกทางกฎหมาย ในทางปฏิบัติคือ นำเงินไปชำระค่าแสตมป์สุรา แสตมป์ยาสูบ และค่าธรรมเนียมไฟ)

การจดทะเบียนสรรพสามิตและอัตราภาษี

โดยที่กฎหมายสรรพสามิตในส่วนนี้ เน้นการจัดเก็บตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เท่านั้น ในส่วนของการจดทะเบียน การชำระภาษี จะอธิบายเฉพาะในส่วนของภาษีสรรพสามิตเท่านั้น เนื่องจากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการประทับตราไฟ การปิดแสตมป์สุรา และการปิดแสตมป์ยาสูบนั้น โดยขั้นตอนทั้งหมดตั้งแต่การผลิตและนำเข้าต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด และมีเจ้าหน้าที่ในส่วนนั้น ๆ กำกับดูแลตลอดจนถึงการเสียภาษี

การจดทะเบียนสรรพสามิตโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานบริการที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ จะต้องปฏิบัติตามรายการ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามกฎหมาย โดยให้ผู้มีสิทธิ์ยื่น คือ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการ แบบคำขอพร้อมเอกสารประกอบ ต่อสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่/พื้นที่สาขาที่โรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานบริการตั้งอยู่ โดยต้องมีเอกสารประกอบการยื่นดังนี้

๑. สำเนาทะเบียนบ้านของสถานที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ
๒. แผนที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ
๓. หลักฐานการแสดงกรรมสิทธิ์ของสถานที่จดทะเบียนสรรพสามิตหรือหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่
๔. สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ถ้ามี)
๕. สำเนาหนังสือรับรองของกระทรวงพาณิชย์ (ไม่เกิน ๖ เดือน)
๖. หนังสือมอบอำนาจและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ
๗. สำเนาบัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการ

การดำเนินการยื่นแบบจดทะเบียนภาษีสรรพสามิตให้ยื่นภายใน ๓๐ วัน ก่อนเริ่มผลิตสินค้าหรือบริการ โดยยื่นคำขอ ๒ ชุด พร้อมเอกสารประกอบ

สถานที่ยื่นแบบชำระภาษี

กรณีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการกิจการสถานบริการในกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๕๓) ให้ยื่นแบบ สถานที่ยื่นแบบและชำระภาษีที่กรมสรรพสามิต กรุงเทพมหานคร

กรณีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการกิจการสถานบริการเขตจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานครให้ยื่นแบบและชำระภาษี ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอ, กิ่งอำเภอ หรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด

กรณีถ้ามีสถานประกอบการหลายแห่ง อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีเพื่อขอยื่นแบบรายการภาษี และชำระภาษีรวม ณ กรมสรรพสามิต หรือสำนักงานสรรพสามิตแห่งใดแห่งหนึ่งก็ได้

กรณีผู้นำเข้า (มาตรา ๕๔ และประกาศกรมสรรพสามิตฯ) ให้ยื่นแบบและชำระภาษีที่กรมศุลกากรหรือด่านศุลกากร

บทกำหนดโทษ

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิต รวมถึงไม่แจ้งย้าย เลิกโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานบริการภายในเวลาที่กำหนด มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการไม่แสดงใบทะเบียนสรรพสามิตไว้ในที่เปิดเผย หรือใบทะเบียนชำระในสาระสำคัญหรือสูญหายแล้วไม่ยื่นคำขอรับใบแทนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบ และภายใน ๑๕ วัน ในกรณีใบอนุญาตคลังสินค้าทัณฑ์บนชำระในสาระสำคัญหรือสูญหาย มีโทษปรับไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท

ผู้ใดไม่แจ้งราคาขาย ณ โรงงานอุตสาหกรรม หรือราคาค่าบริการ ตามเวลาที่กำหนด มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ต้องเสียค่าปรับอีก ๒ เท่าของค่าภาษี กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ต้องเสียเบี้ยปรับอีก ๑ เท่าของภาษีที่ขาดไป

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ชำระภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ โดยการคำนวณเพิ่มมิให้คิดทบต้นและไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง หรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี และปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

อัตราภาษีสรรพสามิต

กฎหมายภาษีสรรพสามิต ได้กำหนดอัตราในการจัดเก็บภาษีไว้เป็นการทั่วไปตามพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งเป็นอัตราสูงสุด (Ceiling rate) เพื่อใช้ในการบริหารและจัดเก็บภาษี และโดยที่กฎหมายสรรพสามิตได้ให้อำนาจฝ่ายบริหาร คือ รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีประกาศลดอัตราและยกเว้นภาษีได้ตามมาตรา ๑๐๓ ดังนั้น อัตราที่ใช้ในการจัดเก็บจึงควรต้องมีการตรวจสอบจากประกาศกระทรวงการคลัง

โดยที่อัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าบางประเภทได้กำหนดไว้ทั้งอัตราตามมูลค่าและตามปริมาณ กฎหมายจึงกำหนดมาตรการในการจัดเก็บภาษีไว้ตามมาตรา ๔ พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งบัญญัติว่า “สินค้าใดที่ระบุอัตราภาษีทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณให้เสียภาษีในอัตราที่คิดเป็นเงินสูงกว่า” ดังนั้น จากมาตราดังกล่าว ในการคำนวณภาษีสินค้าใดที่ระบุอัตราภาษีทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณ จะต้องคำนวณเปรียบเทียบกับระหว่างอัตราภาษีตามมูลค่าและตามปริมาณว่าอัตราใดได้จำนวนภาษีที่สูงกว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องเสียภาษีตามจำนวนที่สูงกว่านั้น

สรุปผลการประชุม
คณะอนุกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และการภาษีอากร
ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
สภาปฏิรูปแห่งชาติ
ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๘
วันจันทร์ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๒๑๙ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

พิจารณาเรื่อง “การปฏิรูปภาษีสรรพสามิต” โดยเชิญอธิบดีกรมสรรพสามิตเข้าร่วมประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง

ผู้แทนจากกรมสรรพสามิต กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลภาษีสรรพสามิต พ.ศ. เป็นการพยายามที่จะแก้ไขสภาพปัญหาในการดำเนินการเพื่อจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. กฎหมายสรรพสามิตและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีหลายฉบับ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมานานแล้ว และไม่ทันสมัย ขาดการนิยามถ้อยคำที่ชัดเจน จึงก่อให้เกิดปัญหาต่อการตีความและการบังคับใช้ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ฉบับนี้จึงพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสรรพสามิตทั้ง ๗ ฉบับ มารวมไว้ในร่างพระราชบัญญัติฯ เพียงฉบับเดียว โดยจัดทำเป็นประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต และแก้ไขบทบัญญัติ บทนิยามให้มีความทันสมัยและชัดเจนมากขึ้น เช่น ควรเพิ่มนิยาม “ผลิตภัณฑ์ยาสูบ” เพื่อให้ครอบคลุมถึงสินค้ายาสูบใหม่ๆ เป็นต้น

๒. ฐานที่ใช้ในการคำนวณภาษีมียหลายฐาน เช่น ราคาขายส่งช่วงสุดท้าย ราคาขาย ณ โรงงาน อุตสาหกรรม ราคา C.I.F. ราคาสินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากร (free zone) ดังนั้น ในการยกร่างกฎหมายฉบับนี้จึงเปลี่ยนฐานที่ใช้ในการคำนวณภาษีของทุกสินค้าเป็นฐานราคาขายปลีกแนะนำ (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาการหลบเลี่ยงภาษีด้วยการแจ้งราคานำเข้าหรือราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมต่ำกว่าความเป็นจริงได้

๓. วิธีการคำนวณภาษีและวิธีการจัดเก็บภาษีมียมีความซับซ้อนและยุ่งยาก เน้นการตรวจสอบก่อนการผลิตจริง (Pre - audit) จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ โดยใช้ระบบประเมินภาษีด้วยตนเอง (Self Assessment) แล้วทำการตรวจสอบภายหลัง (Post - audit)

๔. อำนาจในการควบคุมไม่ครอบคลุมถึงสินค้านำเข้า จึงเกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้นำเข้ากับผู้ผลิตในประเทศ เช่น การประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษี การกำหนดราคา C.I.F. ซึ่งเป็นการดูแลของกรมศุลกากรปัจจุบันราคาสินค้าเป็นไปตามข้อตกลงของ GAT ซึ่งเป็นราคาที่ค่อนข้างต่ำกว่าความเป็นจริงแต่กรมศุลกากรไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหารื่องดังกล่าวได้มากนัก เป็นต้น จึงทำการปรับปรุงเพื่อเพิ่มหลักเกณฑ์ให้ผู้นำเข้าสินค้าสรรพสามิตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของ

กรมสรรพสามิตเช่นเดียวกับผู้ผลิตในประเทศ โดยใช้หลักเกณฑ์การเสียภาษีเดียวกัน คือ ใช้ฐานราคาขายปลีกแนะนำ

๕. ปัญหาการนำสินค้าในพระราชบัญญัติพิกัดภาษีสรรพสามิต ไปใช้เป็นวัตถุดิบในสินค้าที่ไม่ใช่สินค้าที่อยู่ในพระราชบัญญัติพิกัดภาษีสรรพสามิตจะไม่สามารถขอยกเว้นภาษีได้ จึงได้ทำการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีวัตถุดิบให้รวมถึงการนำสินค้าสรรพสามิตไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าอื่นด้วย เช่น แบทเตอรี ที่มีการผลิตและนำไปใช้ในวิทยุบังคับ หรือแอร์รถยนต์ประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต ซึ่งปัจจุบันไม่ได้รับสิทธิในการยกเว้นภาษีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายในส่วนนี้ให้มีความคล่องตัวมากขึ้น

๖. สิทธิประโยชน์ของสินค้าบางชนิด เช่น ยาสูบพันธุ์พื้นเมือง หรือไวน์ผลไม้ ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการเสียภาษี เนื่องจากตามกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันยาสูบพันธุ์พื้นเมืองได้รับสิทธิการยกเว้นภาษีและเป็นสินค้าที่มีจำนวนผู้บริโภคจำนวนมาก ดังนั้น เมื่อมีการเพิ่มภาษียาสูบชนิดอื่นส่งผลให้ธุรกิจยาสูบพันธุ์พื้นเมืองเติบโตมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีสรรพสามิต ดังนั้นปัจจุบันจึงพยายามขอให้ยกเลิกสิทธิในการได้รับการยกเว้นดังกล่าว สำหรับไวน์ผลไม้ ปัจจุบันไวน์องุ่นเป็นองุ่น ๑๐๐% แต่เมื่อมีการนำไวน์ผลไม้ชนิดอื่นมาผสมกับไวน์องุ่นกลับได้รับสิทธิการยกเว้นภาษีสรรพสามิต ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเสียภาษีกับไวน์ชนิดอื่น ๆ จึงเห็นควรปรับปรุงให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๗. ปัจจุบันยังไม่มียกเว้นการตามกฎหมายเพื่อวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานหรือปัญหาเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต จึงได้ยกร่างบทบัญญัติที่เพิ่มเติมประเด็นเรื่องคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีสรรพสามิตในการกำหนดกรอบการดำเนินงานของกรมสรรพสามิต และทำหน้าที่วินิจฉัยปัญหาทางภาษีสรรพสามิตแบบเดียวกับกรมศุลกากรและกรมสรรพากร จากข้อมูลที่หน่วยงานนำเสนอแสดงให้เห็นว่าร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิตฉบับนี้ได้กล่าวถึงเรื่องยาสูบและผลิตภัณฑ์ยาสูบ ตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของนิโคตินไว้แล้วอย่างครบถ้วน

นอกจากนี้ได้รับจดหมายข้อมูลจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) สนับสนุนให้มีการเก็บภาษี ระบบ ๑+๑ คือ การเก็บภาษีตามปริมาณแอลกอฮอล์และตามมูลค่า

๒) สนับสนุนให้มีการกำหนดเพดานภาษีในระดับสูงและมีความเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นการยับยั้งมิให้ประชาชนดื่มสุรามากเกินไป

๓) สนับสนุนให้มีการใช้ราคาขายปลีกเป็นฐานการคำนวณอัตราการจัดเก็บภาษีตามมูลค่า

ประการต่อมาได้รับจดหมายจากมหาวิทยาลัยมหิดล เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเรื่องยาสูบ

๑) เสนอให้มีการปรับปรุงโครงสร้างภาษียาสูบ ควรเป็นแบบผสมระหว่างอัตราตามสภาพและอัตราตามมูลค่า

๒) ควรนำยาสูบพันธุ์พื้นเมืองเข้าสู่ระบบภาษี (ปัจจุบันยาเส้นที่ขายปลีกของละ ๕ บาท เสียภาษีในอัตรา ๒๓ สตางค์)

๓) ควรมีการปรับปรุงนิยามของยาสูบให้ครอบคลุมคำนิยามของผลิตภัณฑ์ยาสูบชนิดใหม่ ๆ เช่น บารากุ บุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ หากยาสูบมิได้ทำเพื่อการค้าอาจไม่อยู่ในกฎหมาย ดังนั้น มาตรา ๔

ควรตัดคำว่า “เพื่อการค้า” ออกไป และควรเพิ่มเติมคำว่า “บุหรีมวณเอง” (RYO) ให้ชัดเจน รวมทั้งควรเพิ่มเติมการควบคุมอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น

๔) กำหนดมาตรฐานน้ำหนักต่อมวลบุหรีซิการ์เรต หากมีน้ำหนักเกินกว่าอัตราที่มีการกำหนดไว้ ควรจัดเก็บภาษีในอัตราที่เพิ่มขึ้นให้แตกต่างกันเป็นบาทต่อมวล และน้ำหนักต่อชองยาเส้นขายปลีก ทั้งนี้ทั้งนั้นเพราะผู้ผลิตบุหรีราคาถูกใช้วิธีการลดน้ำหนักต่อมวลทำให้เสียภาษีลดลง

๕) การห้ามขายบุหรีแบบแบ่งขายควรปรับใช้บังคับกับกรณีของยาสูบด้วย โดยใช้ข้อความว่าการขายยาเส้นหรือยาสูบต้องขายทั้งซองห้ามแบ่งขาย

๖) ใช้เงื่อนไขการออกใบอนุญาตเพื่อควบคุมการบริโภคยาสูบ ป้องปรามการกระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาสูบ เช่น การเพิ่มเพดานค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ให้ใบอนุญาตตั้งและเพิ่มโรงอบใบยาต้องมีรอบเวลาการต่อใบอนุญาต หรือกรณีบทลงโทษควรแก้ไขให้มีบทกำหนดโทษเพิ่มขึ้น

๗) กำหนดราคาขั้นต่ำของบุหรี เนื่องจากมีบุหรีราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ นางสาวชลธาร วิศรุตวงศ์ อนุกรรมการ ซึ่งลาการประชุมในวันนี้ได้ฝากประเด็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมายภาษีสรรพสามิตโดยมีการส่งเอกสารประกอบการพิจารณาเพื่อเสนอต่อที่ประชุมและได้สำเนาแจกต่อที่ประชุมแล้ว ซึ่งได้มีการกล่าวสนับสนุนการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีสรรพสามิต และได้เสนอข้อที่ควรแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิตฉบับดังกล่าวไว้หลายประการ โดยจะขอมอบเอกสารฉบับนี้ให้ผู้แทนกรมสรรพสามิตได้พิจารณาต่อไป

พิจารณา “ร่างรายงานการปฏิรูปภาษี” ของคณะอนุกรรมการฯ

ศาสตราจารย์พิเศษ กิติพงษ์ อรุณพัฒน์พงศ์ รองประธานอนุกรรมการ กล่าวว่า เนื่องจาก การปฏิบัติงานและพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการมีกรอบระยะเวลาจำกัดจึงไม่สามารถเสนอรูปแบบการยกเว้นภาษีได้ตามที่ทันต่อเวลา ดังนั้น จึงพิจารณาและจัดทำข้อเสนอแนะในประเด็นเกี่ยวกับการปฏิรูปที่มีความสำคัญและจำเป็นโดยเน้นเรื่องประมวลรัษฎากร โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับ การจัดเก็บภาษีของประเทศสิงคโปร์เป็นสำคัญ และหากมีประเด็นใดขาดตกบกพร่องขอให้อนุกรรมการ ได้พิจารณาและมีข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงและเพิ่มเติมในรายงาน ซึ่งมุ่งหวังเรื่องการนำเสนอ ให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาในเรื่องที่สำคัญ ๆ เช่น การให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์กลาง ที่ทำหน้าที่พิจารณาทั้งในส่วนภาษีสรรพากร ภาษีศุลกากร และภาษีสรรพสามิต การจัดทำฐานข้อมูล ผู้เสียภาษี เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี การปรับโครงสร้างภาษี การยกเว้นประมวลรัษฎากรใหม่

นายอาทิตย์ ศรีทวารสิทธิ์ อนุกรรมการ กล่าวว่า ควรเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงานจัดเก็บภาษีควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้มากขึ้น เพราะการปรับปรุงกฎหมายแต่ไม่ได้ปรับปรุงระบบขององค์กรที่ทำหน้าที่จัดเก็บย่อมส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายมาบรรลุผลเพียงพอ จึงเห็นควรนำเรื่องดังกล่าวมาบรรจุไว้ในรายงานดังกล่าวเช่นกัน นอกจากนี้ ยังมีประเด็นของผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับระบบภาษีอากรควรต้องมีการออกใบอนุญาต เช่น วิชาชีพนักบัญชี สภานายความ ซึ่งต้องผ่านการอบรมเบื้องต้นและต้องได้รับใบอนุญาต

ในส่วนของ Negative Income Tax (NIT) ควรพิจารณาถ้อยคำหรือชื่อเรียกที่เหมาะสม เพื่อสื่อความหมายให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจว่าเป็นเงินที่รัฐจะนำมาช่วยเหลือประชาชน

นายพรายพล คุ้มทรัพย์ ประธานอนุกรรมการ กล่าวว่า ในส่วนของภาษีสิ่งแวดล้อม และภาษีลาภลอยก็เช่นเดียวกัน ควรนำมาบรรจุเข้าในรายงานเช่นกันว่าเป็นภาษีประเภทใหม่ ๆ ที่ควร กำหนดให้มีขึ้น นอกจากนี้ควรกล่าวถึงเรื่องของ Negative Income Tax (NIT) ซึ่งเป็นการที่รัฐให้ความ ช่วยเหลือแก่ผู้มีรายได้น้อยด้วยการจัดสรรเงินเพื่อแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำในการ กระจายรายได้ เพื่อให้เป็นแนวคิดที่เป็นทางเลือกให้รัฐบาลนำมาดำเนินการต่อไป

ภาษีสรรพสามิต : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต*

ภาษีสรรพสามิต (Excise Tax) เป็นภาษีการบริโภคเฉพาะอย่าง (Specific Consumption Tax) หรือจัดเก็บภาษีจากการบริโภคสินค้าและบริการบางประเภทเท่านั้น ไม่ได้จัดเก็บจากการบริโภคสินค้าและบริการทั่วไปแบบภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) ซึ่งเป็นภาษีการบริโภคทั่วไป (General Consumption Tax) ที่รู้จักกันดีคือ ภาษีสรรพสามิต ภาษียาสูบ และภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ภาษีสรรพสามิตเป็นภาษีที่นิยมจัดเก็บกันในหลายประเทศ วัตถุประสงค์หลักของการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตคือ เพื่อหารายได้เข้ารัฐ และเพื่อจำกัดการบริโภคสินค้าและบริการเฉพาะอย่าง การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตก็เช่นเดียวกับการจัดเก็บภาษีอื่น ๆ เป็นการใช้อำนาจของภาครัฐในการบังคับจัดเก็บ โดยรัฐถือว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่จะต้องรู้กฎหมายและยอมเสียภาษีให้แก่รัฐตามที่กฎหมายกำหนด อำนาจการบังคับจัดเก็บภาษีมียกเว้นเฉพาะที่ที่กำหนดตามกรอบกฎหมายเท่านั้น สำหรับประเทศไทย ภาษีสรรพสามิตเป็นภาษีเก่าแก่ที่บริหารจัดการเก็บกันมาเป็นเวลานานแล้ว การบังคับจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอาศัยอำนาจจากกฎหมายหลักหลายฉบับ บางฉบับเป็นกฎหมายที่บัญญัติไว้นานมากแล้ว อาทิ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙

ในยุคปัจจุบัน หรือที่เรียกกันว่า ยุคโลกาภิวัตน์ ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เกิดการพัฒนาด้านการสื่อสาร การคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ การค้าระหว่างประเทศมีการแข่งขันกันมากขึ้นกลายเป็นโลกการค้าเสรี โลกที่ไร้พรมแดน สภาพของเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในปัจจุบันจึงแตกต่างไปจากสภาพในอดีตอย่างมาก ทำให้เกิดข้อสงสัยว่า ระบบการบริหารจัดเก็บภาษีสรรพสามิตที่อยู่ภายใต้กรอบกฎหมายที่บัญญัติในอดีต อาจจะไม่สามารถรองรับกับนโยบายของรัฐบาล สภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน และอาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจยุคสมัยนี้ จำเป็นที่รัฐต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารจัดเก็บภาษีสรรพสามิตใหม่เสียที หลายคนเสนอให้รัฐปฏิรูประบบบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตใหม่ทั้งหมด บางคนให้ปรับปรุง/แก้ไขกฎหมายภาษีสรรพสามิตบางส่วน บางคนถึงขั้นให้ยกเลิกจัดเก็บภาษีสรรพสามิตไปเลย และหันมาจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มแบบหลายอัตราแทน ข้อเสนอเหล่านี้ล้วนบ่งชี้ว่า กฎหมายภาษีสรรพสามิตก็เช่นเดียวกับกฎหมายภาษีอื่น ๆ จำเป็นต้องมีการพัฒนา และต้องปรับปรุงอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันสมัย เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ เพราะทุกสิ่งไม่ได้หยุดนิ่ง แต่ก้าวไปข้างหน้า ในย่างก้าวที่รวดเร็วมากขึ้นเรื่อย ๆ การหยุดอยู่กับที่จึงกลายเป็นการล้าหลังไป

บทความนี้ต้องการชี้ให้เห็นภาพถึง พัฒนาการของภาษีสรรพสามิตในฐานะเครื่องมือทางการคลังของรัฐบาล ตามช่วงเวลา อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปมาก ระบบภาษีมียกเว้นหรือเปลี่ยนแปลงอย่างไร บทบาทและความสำคัญของรายได้ภาษีสรรพสามิตที่ผ่านมา ลักษณะของระบบภาษีสรรพสามิต และสุดท้ายประเมินว่าภาษีสรรพสามิตยังเป็นเครื่องมือที่สามารถในการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลได้ดีหรือไม่ อย่างไร โดยผู้เขียนได้สอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัว (ไม่ใช่ของหน่วยงานที่สังกัด) ถึงความเหมาะสมของระบบ

* ที่มา : ชลธาร วิศรุตวงศ์ , (ภาษีสรรพสามิต : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต) , (ระบบออนไลน์) , แหล่งที่มา : <http://chonlathan๙๙๖.blogspot.com/๒๐๑๔/๑๒/blog-post.html>

ภาษีสรรพสามิตกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละช่วงเวลา โดยเฉพาะการขาดเดสสภาพเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความคิดเห็นเหล่านี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนเอง สันเคราะห์จากความรู้และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต ทั้งในด้านนโยบายภาษี และการบริหารจัดการเก็บภาษี

บทบาทและความสำคัญของภาษีสรรพสามิต

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภาษีสรรพสามิตมีบทบาทและความสำคัญในฐานะแหล่งรายได้ของรัฐบาล จัดเป็นภาษีที่ทำรายได้เข้ารัฐเป็นอันดับที่สอง รองจาก ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรมสรรพสามิตเป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงการคลังที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิต

หากพิจารณาถึงรายละเอียดของรายได้ภาษีสรรพสามิตแล้วจะเห็นได้ว่า รายได้ภาษีหลักมากกว่าร้อยละ ๙๐ ของรายได้ภาษีสรรพสามิตทั้งหมด เกิดจากการจัดเก็บภาษีจากสินค้าหลัก ๕ ประเภท ได้แก่ น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน สุรา (รวมเบียร์) ยาสูบ รถยนต์ และเครื่องดื่ม ที่เหลือเป็นการจัดเก็บภาษีจากสินค้าและบริการอื่นๆ

พัฒนาการของระบบภาษีสรรพสามิต

ก. การบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตในอดีต

สภาพเศรษฐกิจและสังคมในอดีต ประเทศยังคงเป็นประเทศด้อยพัฒนา ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้ไม่มาก สภาพสังคมยังเป็นสังคมการเกษตรเป็นหลัก ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมีขนาดเล็กต่อระบบเศรษฐกิจ รัฐบาลไม่สามารถหารรายได้โดยจัดเก็บภาษีทางตรง (ฐานรายได้และฐานทรัพย์สิน) เป็นส่วนใหญ่จำเป็นต้องพึ่งพาการจัดเก็บภาษีทางอ้อม (ฐานการบริโภค) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ผลิตและผู้นำเข้าสินค้าสรรพสามิตยังมีจำนวนไม่มาก และการแข่งขันทางธุรกิจยังไม่สูงเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน รัฐบาลดำเนินนโยบายปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ ผ่านการจัดเก็บภาษีอากรขาเข้าในอัตราที่สูง ๆ เพื่อเป็นกำแพงภาษี สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่มีคุณภาพและมาตรฐานต่ำ แข่งขันสู้สินค้านำเข้าไม่ได้ ทำให้คนที่มีรายได้สูงนิยมบริโภคสินค้านำเข้าที่ผลิตจากต่างประเทศ รัฐบาลจึงมีนโยบายให้จัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากสินค้าบางอย่างที่ไม่จำเป็นต้องการดำรงชีวิต (สินค้าฟุ่มเฟือย เช่น ยานต์ถุ) หรือสินค้าที่จำเป็นการดำรงชีวิตแต่มีจำนวนจำกัด (เช่น เหลือ ซีเมนต์ เครื่องซีดีไฟ) หรือสินค้าที่บริโภคแล้วเป็นอันตรายต่อสุขภาพและขัดต่อศีลธรรมอันดี (สินค้าบาป เช่น ฝิ่น ยาสูบ สุรา) เพื่อหารายได้เข้ารัฐ และเพื่อจำกัดการบริโภค อีกทั้งรัฐอาศัยอำนาจจากการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเข้าไปกำกับและควบคุมการผลิต-การนำเข้า ตลอดจนการจำหน่ายสินค้าสรรพสามิตเหล่านี้ได้ด้วยในขณะเดียวกัน สำหรับบางสินค้า เช่น สุรา และยาสูบ รัฐบาลจัดเก็บภาษีสรรพสามิตโดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศให้สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและมาตรฐานสูงขึ้นด้วยผลทำให้

- ระบบภาษีสุรา ออกแบบมาเพื่อจำกัดจำนวนผู้ผลิต และบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตด้วยระบบแบบเหมาจ่าย โดยให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมสุราแข่งขันประมูลสิทธิหรือโควตา ในการผลิตสุรา แลกกับการเสียภาษีสรรพสามิตขั้นต่ำจำนวนหนึ่งๆ ต่อปี แบบเหมาจ่าย หมายความว่าผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะผลิตสุราได้ปริมาณต่ำกว่าหรือเท่ากับโควตาหรือไม่ก็ตาม เขาจะต้องเสียภาษีจำนวนเท่าที่สัญญากับรัฐบาล แต่ถ้าเขาผลิตสุราในปริมาณที่เกินกว่าโควตา เขาจะต้องเสียภาษีเพิ่มในส่วนที่เกินโควตา ตามอัตราภาษีที่รัฐกำหนด ระบบภาษีแบบเหมาจ่ายนี้เป็นระบบที่รัฐบังคับใช้

เพื่อประกันจำนวนรายได้ที่รัฐจะได้รับในแต่ละปี และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญา โรงสุราจะตกเป็นของรัฐ เงินรายได้ภาษีส่วนหนึ่งถูกนำมาใช้ในการพัฒนาห้องตรวจวิเคราะห์สุรา เพื่อวิจัยและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสุรา

- ระบบภาษียาสูบ มีการออกกฎหมายจัดเก็บภาษี กำกับและควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบผ่านระบบใบอนุญาต ตั้งแต่จุดต้นทางจนถึงจุดปลายทางของห่วงโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ยาสูบ (Tobacco Supply Chain) ที่ผลิตจากใบยาสูบพันธุ์ต่างประเทศ แต่ไม่ได้ครอบคลุมถึงใบยาสูบพันธุ์พื้นเมือง อีกทั้งกฎหมายยาสูบยังจำกัดให้โรงงานยาสูบ (ร.ย.ส.) เป็นผู้ผลิตบุหรี่ซิการ์แรตได้ แต่เพียงรายเดียวในประเทศไทย โดยโรงงานยาสูบเป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงการคลัง การกำกับและควบคุมของรัฐเพื่อบริหารจัดการเก็บภาษียาสูบจากโรงงานยาสูบจึงไม่เข้มงวดมากนัก นอกจากนี้รัฐยังมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุน การผลิตใบยาสูบเป็นพืชเศรษฐกิจ ส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบเพื่อทดแทนการนำเข้าและเพื่อการส่งออก จะเห็นได้จากโครงสร้างอัตราภาษียาสูบในอดีต ที่มีลักษณะให้จัดเก็บภาษีจากผลิตภัณฑ์ยาสูบที่นำเข้าในอัตราภาษีที่สูงกว่าผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ผลิตในประเทศ

- ระบบภาษีสรรพสามิต ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ จัดเก็บจากสินค้าและบริการเฉพาะอย่าง เช่น น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน เครื่องดื่ม ฯ ใช้ระบบการจดทะเบียนสรรพสามิตและระบบการประเมินภาษีด้วยตนเอง (Self-Assessment System) ควบคุมไปกับการกำกับและควบคุมทางการควบคุมภายในทางระบบบัญชี (Accounting Control) และมีการตรวจสอบภาษีย้อนหลัง (Post-Audit System) ซึ่งเป็นระบบภาษีสมัยใหม่ คือ กฎหมายกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีประเมินตนเอง ไม่ต้องรอให้รัฐแจ้งนิยมใช้กับกรณีที่มีผู้เสียภาษีจำนวนมาก และเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีมีจำนวนไม่มาก ถ้ารอให้เจ้าหน้าที่ประเมินภาษีแล้วแจ้งให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมาชำระภาษี จะทำให้รัฐได้รับรายได้ภาษีล่าช้า กฎหมายจึงกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องรู้หน้าที่ตามกฎหมาย ต้องทำบัญชี ต้องประเมินการเสียภาษีของตนเอง และมาชำระภาษีตามจำนวนและเวลาที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้เสียภาษีถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมาย ระบบภาษีสรรพสามิตแบบประเมินตนเองนี้จะวางระบบให้มีการสุ่มตรวจสอบภาษีทางบัญชีย้อนหลังด้วย ถ้าตรวจพบว่า มีการเสียภาษีไม่ถูกต้องและครบถ้วนกฎหมายให้อำนาจในการบังคับให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภาษีที่ขาดย้อนหลัง พร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

- การจัดเก็บภาษีสุราและภาษียาสูบมีกฎหมายบัญญัติแยกไว้เป็นการเฉพาะจากพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ อาจจะเป็นเพราะบัญญัติและบังคับใช้ในเวลาที่ต่างกัน แต่ที่สำคัญผู้เขียนเชื่อว่า เพราะสุราและยาสูบเป็นสินค้าบาป เป็นสินค้าที่มีลักษณะพิเศษคือมีต้นทุนทางสังคมสูงและภาวะภาษีที่สูง รัฐจึงต้องการควบคุมและกำกับการผลิตและจำหน่ายสุราและยาสูบอย่างเข้มงวด มีเจ้าหน้าที่ควบคุมการผลิตประจำที่โรงอุตสาหกรรมตลอด ๒๔ ชั่วโมง และกำหนดให้ระบบการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสุราและยาสูบเป็นระบบการจัดเก็บภาษีที่ประเมินโดยเจ้าหน้าที่ (Authoritative Assessment System) เน้นการกำกับ และควบคุมสินค้าทางกายภาพ (Physical Control) ตรวจเช็คสต็อกสินค้า และการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นระบบแบบเก่าที่ไม่ค่อยนิยมใช้กันแล้วในต่างประเทศ คือ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ประเมินภาษี และแจ้งผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้มาเสียภาษีตามจำนวนที่ประเมิน การประเมินจึงเกิดก่อนการเสียภาษี (Pre Audit) และไม่มี

การตรวจสอบภาษีทางบัญชีย้อนหลัง (Post Audit) การควบคุมกำกับ การเสียภาษีสุราและยาสูบ จึงอาศัยการใช้เจ้าหน้าที่กำกับ ดูแลจำนวนสินค้าเข้าออกจากโรงงานเป็นสำคัญ ควบคู่กับระบบ เหม่าจ่าย และระบบผูกขาดโดยรัฐ นอกจากนี้ยังใช้ระบบแสดมภ์ หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เพื่อใช้ช่วยในการบริหารจัดการเก็บภาษี และป้องกันการหนีภาษี โดยใช้แสดมภ์เป็นตัวแยกว่าสุราหรือยาสูบ ที่ติดแสดมภ์ที่ถูกต้อง แสดงถึงว่าสินค้านี้ได้เสียภาษีสรรพสามิตแล้ว

- การบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตในอดีตที่ใช้การประเมินโดยเจ้าหน้าที่ในอดีต สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะจำนวนผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีไม่มาก และเป็นผู้ประกอบการ ขนาดใหญ่จำนวนน้อยราย (Oligopoly Market) อีกทั้งเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ทำ สัญญากับรัฐหรือเป็นรัฐวิสาหกิจ หรือรัฐจำกัดจำนวนผู้ผลิต เช่น อุตสาหกรรมยาสูบ อุตสาหกรรมสุรา เป็นต้น ระบบภาษีสรรพสามิตไม่ได้กำหนดให้มีการตรวจสอบภาษีย้อนหลังควบคู่ไปด้วย ซึ่งแตกต่างไปจากระบบการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากสินค้าอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.๒๕๒๗ ที่ใช้ระบบภาษีแบบประเมินตนเองควบคู่ไปกับการตรวจสอบภาษีย้อนหลัง

ในสมัยก่อนปี พ.ศ. ๒๕๒๗ สินค้าบาป ประเภท ฝิ่น และยาสูบเป็นสินค้าหลักที่ทำรายได้ ภาษีสรรพสามิต จนต่อมารัฐยกเลิก และห้ามการผลิตและบริโภคฝิ่น ยาสูบกลายเป็นสินค้าที่ทำรายได้ ภาษีสรรพสามิตมากที่สุด หลังจากที่มีรัฐจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันใน ปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ความสำคัญของภาษีบาปเริ่มลดลง และภาษีสรรพสามิตจากน้ำมันและรถยนต์ได้เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด จนในปัจจุบันน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันกลายเป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดรายได้ภาษีสรรพสามิตมากที่สุด อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่สรรพสามิตส่วนใหญ่ยังคงเคยชินกับระบบการบริหารจัดการเก็บภาษีแบบสมัยเก่า คือการกำกับควบคุมสินค้าทางกายภาพ และการประเมินภาษีโดยเจ้าหน้าที่ก่อนการเสียภาษี

ข. การบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตในปัจจุบัน

การบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตในยุคปัจจุบันยังคงใช้กฎหมายฉบับเดิมทุกฉบับ เหมือนในอดีต ไม่ว่าจะเป็น พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ แม้ว่าจะมีการแก้ไขกฎหมายหลายครั้ง มีการยกเลิกการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากสินค้า บางประเภท เช่น ฝิ่น เกลือ เครื่องซีดีไฟ ซีเมนต์ ยานต์ถู่ ฯ และมีการจัดเก็บสินค้าและบริการหลายประเภท เพิ่มเติม ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในช่วงการปรับเปลี่ยนระบบภาษีในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ประเทศไทยนำระบบ ภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนภาษีการค้า และโอนสินค้าและบริการบางประเภทที่เคยถูกจัดเก็บภาษีในภาวะ ภาษีที่เกินกว่าอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ร้อยละ ๗) มาเป็นสินค้าและบริการที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต ในอัตราส่วนต่าง ที่ผ่านมามีการแก้ไขกฎหมายภาษีสรรพสามิตในส่วนของเนื้อหาเกี่ยวกับระบบ การบริหารจัดการเก็บภาษีบ้างเพียงเล็กน้อย เป็นการแก้ไขหรือเพิ่มเติมในบางประเด็น บางครั้งแก้ไข กฎหมายเล็กน้อยเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ หรือปัญหาเฉพาะหน้า ไม่ได้มีการแก้ไข ปรับปรุงในเนื้อหาสาระของกฎหมายทั้งระบบ เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารจัดการเก็บภาษีแบบใหม่ ที่สามารถรองรับสภาพสังคมและเศรษฐกิจสมัยใหม่ที่เปลี่ยนไปจากเดิม

สภาพสังคมและเศรษฐกิจในสมัยปัจจุบันมีลักษณะที่แตกต่างไปจากสมัยก่อนในหลาย ๆ ประการ ภาวะเศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างมาก สภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนจากสังคมเกษตร เป็นสังคมเมือง ภาคเกษตรกรรมมีขนาดเล็กกว่าภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมากตามจำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัว ทั้งรายเล็กรายใหญ่ สภาพธุรกิจมีการดำเนินงานอย่างซับซ้อนมากขึ้น และไม่ได้เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรายใหญ่ จำนวนน้อยอีกต่อไป ประกอบกับนโยบายของรัฐเปลี่ยนไปจากในอดีต ไม่ว่าจะเป็นนโยบายการเปิด ตลาดสุราเสรี พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่รัฐยกเลิกระบบการจัดเก็บภาษีสุราแบบเหมาจ่ายเปลี่ยนเป็นการจำกัด การผลิตผ่านเงื่อนไขและหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตผลิตสุรา ซึ่งรัฐกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ไม่มาก เพราะรัฐมีนโยบายส่งเสริมการผลิตสุราชุมชน และสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาชาวบ้าน ผลทำให้เกิดผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสุราขนาดเล็กและกลางจำนวนมากเพิ่มขึ้น นโยบายการแข่งขัน การค้าเสรี การรวมกลุ่มประเทศคู่ค้าต่างๆ ตามกระแสโลกยุคใหม่ที่มี WTO ผลักดันให้ทุกๆ ประเทศ ลดกำแพงภาษี การเปิดเสรีทางการค้า การผลักดันให้ลดหรือยกเลิกอัตราอากรขาเข้าและการกีดกัน การค้าทุกรูปแบบเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ ผลทำให้ระดับการเปิดประเทศเพื่อการค้า และการเงินระหว่างประเทศของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง ผู้นำเข้ามีบทบาทสำคัญ ในอุตสาหกรรมสินค้าสรรพสามิตมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสุรา ยาสูบ และรถยนต์ และขยายสัดส่วน การตลาดมากขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการภายในประเทศก็มีการผลิตเพื่อการ ส่งออกไปค้าต่างประเทศมากขึ้น นอกจากนี้ การที่โลกยุคใหม่มีพัฒนาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การคมนาคม ฯลฯ กลายเป็นโลกไร้พรมแดน ทำให้การค้า การทำธุรกิจซับซ้อน และต้องการความรวดเร็วมากขึ้น อุตสาหกรรมภายในประเทศอาจมีการถือหุ้นร่วมกันจากคนไทย และคนต่างชาติ บริษัทข้ามชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย การรวมตัวทางอุตสาหกรรมทั้งในแนวตั้ง และแนวนอนเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย ทำให้การถ่ายโอนราคากลายเป็นเรื่องปกติทางธุรกิจ ภายใต้กรอบ กฎกติกาที่รัฐกำหนด

การบริหารจัดเก็บภาษีสรรพสามิตให้มีประสิทธิภาพเช่นเดิม ภายใต้อำนาจกฎหมาย และเครื่องมือแบบเดิม ๆ จึงไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมสมัยใหม่ที่เปลี่ยนไปอย่างมากมายเช่นนี้ จนทำให้เกิดปัญหาในทางจัดเก็บภาษีสรรพสามิตบ่อยครั้งในช่วงหลัง มีการร้องเรียน จนกระทั่งถึงขั้น มีข้อเสนอหรือเรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิกการจัดเก็บภาษีสินค้าสรรพสามิตบางประเภท เช่น เครื่องปรับอากาศที่ใช้ในบ้าน หรือเสนอให้รัฐแก้ไขกฎหมายภาษีสรรพสามิตอยู่เนืองๆ ปัญหาที่พบ อาทิ

- การใช้ระบบภาษีแบบประเมินโดยเจ้าหน้าที่ เน้นการควบคุมกำกับสินค้าทางกายภาพ ที่ใช้กับการบริหารจัดการเก็บภาษีสุราและยาสูบเช่นเดิม แม้ว่าปัจจุบันรัฐบาลจะเลิกใช้ระบบการจัดเก็บ ภาษีแบบเหมาจ่าย และเปิดเสรีสุราไปแล้วตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ แทนที่รัฐจะปรับปรุงระบบภาษีสุรา ใหม่ให้หันมาใช้ระบบการประเมินภาษีด้วยตัวเอง การกำกับและควบคุมทางบัญชีควบคู่กับการกำกับ และควบคุมทางกายภาพ และมีการตรวจสอบภาษีทางบัญชีย้อนหลัง (Post Audit) เช่นเดียวกับภาษี สรรพสามิตตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ โดยยังคงใช้ระบบแบบเดิมเพื่อป้องกัน สินค้าเถื่อนและสินค้าปลอมต่อไป นอกจากนี้กฎหมายภาษีสุราและยาสูบยังไม่มีกำหนดจุดการ จัดเก็บภาษี (Tax Point) ที่ชัดเจน ทั้งกรณีผลิตในประเทศและนำเข้า เพราะระบบภาษีเดิมเน้นที่การ กำกับที่ตัวสินค้าแต่ในยุคปัจจุบัน การซื้อขายสินค้าอาจเกิดขึ้น บางส่วน เกิดก่อนหรือเกิดภายหลัง

การขนย้ายสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือด่านนำเข้าได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแก้ไขกฎหมาย กำหนดจุดการจัดเก็บภาษีสุราและยาสูบที่ชัดเจน เช่น โรงอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้า และด่านที่นำเข้า หรือเมื่อมีการออกใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือเมื่อมีการชำระเงินบางส่วน หรือทำสัญญาซื้อขาย ป้องกันไม่ให้เกิดการเลื่อนจุดการจัดเก็บภาษีไปมา และเกิดการเลื่อนเวลาการเสียภาษีหรือหลบเลี่ยงภาษี นำไปสู่การจัดเก็บภาษีที่ไม่เป็นธรรมได้

- เนื่องจากการจัดเก็บภาษีแต่เดิม (ภาษีสุรา และยาสูบ) ใช้ระบบการประเมินภาษี โดยเจ้าหน้าที่ ก่อนที่จะมีการเสียภาษีเพื่อแลกกับแสตมป์ จึงไม่ค่อยมีความผิดพลาดในการเสียภาษี ระบบภาษีสุราและภาษียาสูบจึงไม่ได้กำหนดให้มีการคืน/ลดหย่อน/ยกเว้นภาษีได้ แต่ในยุคปัจจุบัน ที่การค้าขาย การส่งออก-นำเข้าในปริมาณมาก อีกทั้งการดำเนินธุรกิจที่เน้นความรวดเร็ว ทำให้โอกาส ในการทำธุรกรรมมีความผิดพลาดสูงขึ้น ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเมื่อเสียภาษีไปก่อนหน้า และเกิดข้อผิดพลาดขึ้น จึงต้องการขอคืนภาษีในส่วนที่ผิดพลาดโดยไม่เจตนา อีกทั้ง กระบวนการผลิตที่สมัยก่อนอาจรวมอยู่ที่ ผู้ประกอบการรายเดียว ปัจจุบันเกิดการแบ่งแยกความชำนาญในการผลิต การขนส่งสะดวกขึ้น การผลิต สินค้าอาจจัดแบ่งเป็นหลายกระบวนการหลายส่วนวัตถุดิบ ผลิตจากผู้ประกอบการหลายราย เช่น แบตเตอรี่ เครื่องปรับอากาศรถยนต์ ถูกนำมาผลิตและประกอบในกระบวนการผลิตรถยนต์ เป็นต้น ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจึงอาจมีหลายราย และรับผิดชอบแต่ละส่วน จึงต้องการให้มีการยกเว้น ลดหย่อน หรือคืนภาษีจากรัฐที่รวดเร็ว มิฉะนั้นการเสียภาษีจะเป็นภาระต้นทุนแก่ผู้เสียภาษีจำนวนมาก รัฐจึงควร แก้ไขกฎหมายเหล่านี้เพื่อรองรับการยกเว้น/คืน/ลดหย่อนภาษีสรรพสามิต เพื่อส่งเสริมให้การค้า และการลงทุนให้มีต้นทุนต่ำ

- การส่งออกสินค้า หรือนำเข้าสินค้า การจัดเก็บภาษีศุลกากรจะจัดเก็บภาษีตามสภาพ สินค้า ณ จุดนำเข้า ซึ่งสินค้านำเข้าดังกล่าวอาจมีสินค้าสรรพสามิตเป็นวัตถุดิบในสินค้านำเข้าหรือส่งออก เช่น แบตเตอรี่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ เสียภาษีนำเข้าในพิกัดอัตราศุลกากรตามสภาพเครื่องคอมพิวเตอร์ แบตเตอรี่ในตุ๊กตาเสียภาษีนำเข้าในพิกัดอัตราศุลกากรตามสภาพตุ๊กตา เม็ดแก้วคริสตัลที่ติดใน เครื่องประดับเสียภาษีนำเข้าในพิกัดอัตราศุลกากรตามสภาพเครื่องประดับ สินค้านำเข้าเหล่านี้ไม่ใช่ สินค้าสรรพสามิต แต่มีสินค้าสรรพสามิตเป็นส่วนประกอบอยู่จึงไม่ได้เสียภาษีสรรพสามิต ในขณะที่ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ผลิตภายในประเทศ ถ้าจะใส่แบตเตอรี่พร้อมการจำหน่ายจะต้องซื้อแบตเตอรี่ที่เสีย ภาษีสรรพสามิตแบตเตอรี่ก่อนออกจากโรงงานแบตเตอรี่ จึงทำให้เกิดการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกัน และในทางกลับกัน สินค้าตุ๊กตา เครื่องเล่นเกม หรือคอมพิวเตอร์ที่ผลิตในประเทศไทยและต้องการ ส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ หากมีการบรรจุแบตเตอรี่ในสินค้าที่ส่งออก ก็ไม่สามารถขอคืนภาษี สรรพสามิตแบตเตอรี่ได้ ด้วยข้อจำกัดทางกฎหมายสรรพสามิต จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายสรรพสามิต ให้รองรับการค้าระหว่างประเทศ ให้เกิดการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน ทั้งผู้ผลิตในประเทศและผู้นำเข้า/ ผู้ส่งออก

- การจัดเก็บภาษีสินค้าสรรพสามิตหลายประเภทที่มีต้นทุนทางด้านสังคมสูง เช่น สุรา และยาสูบ โดยไม่ได้กำหนดให้จัดเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราตามสภาพให้สะท้อนกับต้นทุนต่อสังคม แต่ใช้อัตราภาษีตามมูลค่าจากฐานราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมหรือราคาซี.ไอ.เอฟ. รวมอากรขาเข้า เป็นหลัก ทำให้เกิดปัญหาการถ่ายโอนราคา (Transfer Pricing Problem) การแจ้งราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมหรือราคาซี.ไอ.เอฟ. ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น การแยกส่วนการผลิตของโรงงาน

และส่วนการจัดจำหน่าย เพื่อลดราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม และปัญหาการลดอัตราอากรขาเข้า ซึ่งเป็นผลมาจากข้อตกลงการค้าเสรี และทำให้ฐานราคาของภาษีสรรพสามิตหดตัว การจัดเก็บรายได้ ภาษีสรรพสามิตไม่แน่นอน และยังทำให้เกิดการลดคุณภาพสินค้าเพื่อลดฐานราคาและลดภาระภาษี (Down Grading Effect) การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเพื่อจำกัดการบริโภคสินค้า โดยการใช้อัตราภาษี ตามมูลค่าอาจยังคงจำเป็นอยู่ แต่กฎหมายภาษีจะต้องกำหนดนิยามตัวแปรที่สำคัญในการจัดเก็บภาษี ให้ชัดเจน เช่น ใครเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี ใครคือผู้ผลิต ราคาที่ใช้เป็นฐานคำนวณภาษีคืออะไร รัฐควร กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณราคาที่ใช้เป็นฐานภาษีให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการถ่วงราคา นำไปสู่การกระทำที่ไม่เป็นธรรมเพื่อการหลบเลี่ยงภาษี ซึ่งปัจจุบันกฎหมายสรรพสามิตยังไม่ได้มีการ กำหนดให้ชัดเจน หากระบบเดิมมีปัญหามาก รัฐอาจเปลี่ยนระบบการบริหารจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ไปจากเดิม เช่น การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอัตราตามมูลค่าจากฐานราคาขายปลีกแนะนำ การเก็บภาษี อัตราผสมระหว่างอัตราตามสภาพและอัตราตามมูลค่า (ราคาขายปลีกหรือราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม) เป็นต้น

- ในยุคการค้าเสรี ที่มีการแข่งขันทางการค้าดุเดือด คู่แข่งทางการค้าเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็น ระหว่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภายในประเทศ หรือระหว่างผู้นำเข้า หรือระหว่างทุก ๆ ฝ่าย ทำให้การ ปฏิบัติในการบริหารจัดการเก็บภาษีจะต้องเท่าเทียมกัน เป็นธรรม และชัดเจน มิฉะนั้น การบริหารจัดการ เก็บภาษีจะกลายเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบทางการค้าได้ กฎหมายภาษีที่ใช่มานี้แต่เดิม มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันระหว่างผู้เสียภาษีในประเทศและผู้นำเข้า จึงควรมีการปรับให้เกิดการปฏิบัติ ที่เหมือนกันเสีย ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียนสรรพสามิต การแจ้งราคา การจัดทำบัญชี การตรวจสอบ บัญชี ฯลฯ

- อัตราภาษี อัตราค่าธรรมเนียม และบทลงโทษ ที่กำหนดในกฎหมายภาษีในอดีต จำเป็นต้องปรับปรุงให้เหมาะสมกับค่าของเงินที่ปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา และสูงมากพอที่จะสร้าง ภาวการณ์ป้องปรามการกระทำผิด เช่น ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่กำหนดเมื่อ ๔๐-๕๐ ปี อาจแพง ในอดีต แต่เป็นอัตราที่ถูกเกินไปในปัจจุบัน หรือบทลงโทษที่อาจรุนแรงในสมัยก่อน แต่หลังจากหลายสิบปี อัตราดังกล่าวไม่สูงพอจะป้องปรามไม่ให้คนกระทำความผิดกฎหมายภาษีได้ เป็นต้น นอกจากนี้บทลงโทษ ควรปรับให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพราะส่วนใหญ่การพิพากษาจะคำนึงถึงกฎหมาย ต่าง ๆ และลงโทษตามกฎหมายที่มีบทลงโทษสูงสุด เมื่อกฎหมายสรรพสามิตไม่ได้มีการปรับปรุง บทลงโทษมาเป็นเวลานานแล้ว ทั้ง ๆ ที่ภาระภาษีสรรพสามิตเป็นภาระภาษีที่มากที่สุด และมีส่วนสำคัญมาก ที่จูงใจให้เกิดการหนีภาษี ผลทำให้บทลงโทษของกฎหมายสรรพสามิตต่ำกว่าบทลงโทษของกฎหมาย ศุลกากร และกฎหมายอื่น ๆ จึงทำให้การลงโทษของศาล ไม่มีการลงโทษให้ผู้กระทำความผิดต้องเสียภาษี สรรพสามิตในส่วนที่หายไปคืนรัฐ

ที่ยกตัวอย่างเหล่านี้ มิได้หมายความว่ากฎหมายภาษีสรรพสามิตที่มีอยู่ล้ำสมัยเสียทั้งหมด กฎหมายภาษีสรรพสามิตหลายบท หลายมาตรายังคงมีความทันสมัย และทันเหตุการณ์ปัจจุบัน แม้ว่า จะบัญญัติมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ต้องการจะแสดงให้เห็นว่า เมื่อเวลาผ่านไป สภาพแวดล้อม พฤติกรรม คนและอุตสาหกรรม ตลอดจนนโยบายของรัฐแตกต่างไปจากเดิมอย่างมีสาระสำคัญ จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายและระบบภาษีสรรพสามิตให้สอดคล้องและรองรับต่อการ

เปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอให้ทันการณ์ และพอถึงระยะหนึ่งๆ ก็จำเป็นต้องปรับปรุงระบบภาษีใหม่ ทั้งระบบเสียที่หนึ่ง อัยารอเวลาจนปัญหาเกิดขึ้นจึงค่อยแก้ไขกฎหมายและระบบภาษี

ค. การบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตในอนาคต

ผู้เขียนคาดการณ์ว่าสภาพอนาคต สิ่งต่อไปนี้ น่าจะเกิดขึ้น คือ

- สภาพการพัฒนาของเทคโนโลยีสารสนเทศจะขยายตัว และรวดเร็วอย่างเป็นทวีคูณ ธุรกิจการค้าขายสินค้าจะดำเนินการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ผ่านโทรศัพท์มือถือ การขนส่งสินค้าทางไปรษณีย์ จะมีมากขึ้นและรวดเร็วยิ่งขึ้น พฤติกรรมของผู้ผลิตและผู้บริโภคจะเปลี่ยนไป ประชาชนมีความต้องการบริการที่รวดเร็วและสะดวกสบายจากรัฐมากยิ่งขึ้นจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเหล่านี้โดยเปรียบเทียบกับภาคเอกชน ระบบการบริหารจัดการเก็บภาษี และเจ้าหน้าที่จึงต้องปรับปรุงให้รวดเร็วและสะดวก ในขณะเดียวกันยังคงสามารถติดตาม กำกับ และควบคุมการดำเนินธุรกรรม การซื้อขายสินค้าสรรพสามิต เพื่อการบริหารจัดการเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพด้วย ซึ่งหน่วยงานจัดเก็บภาษีกำลังดำเนินการปรับปรุงระบบผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศเหล่านี้อยู่ การรับชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ตก็ได้เกิดขึ้นแล้วในยุคปัจจุบัน ในอนาคตอันใกล้การรับชำระภาษีตามช่องทางต่าง ๆ ก็คงจะเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นทางร้านสะดวกซื้อ (๗-๑๑) ทางไปรษณีย์ ATM บัตรเครดิต เป็นต้น การให้บริการทางภาษีในด้านอื่น ๆ จึงควรพัฒนาและใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วย เช่น การออกใบอนุญาต การจดทะเบียนภาษีสรรพสามิต การแจ้งราคา ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

- ระบบการบริหารจัดการเก็บภาษีไม่ได้มีเพียงการรับชำระภาษี จำเป็นจะต้องมีการตรวจสอบ กำกับ และควบคุม ทำให้มีเอกสารอื่น ๆ ที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องยื่น และจัดทำให้แก่รัฐ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ภาษีสามารถตรวจสอบในภายหลัง และมั่นใจได้ว่า มีการเสียภาษีถูกต้องและครบถ้วน การยื่นแบบและเอกสารเหล่านี้ของระบบการบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตยังคงมีปริมาณมาก เป็นภาระต่อผู้เสียภาษี ส่วนใหญ่กำหนดเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และกำกับ จึงจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงใหม่ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการกำกับและควบคุมของเจ้าหน้าที่ กับการลดต้นทุนและเพิ่มความสะดวกของผู้เสียภาษี จุดสมดุลจะอยู่ตรงไหน รัฐควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้นในการบริหารจัดการเก็บภาษี โดยใช้ระบบที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใช้อยู่แล้วเป็นฐานในการสร้างข้อมูลและเอกสารในการตรวจสอบและกำกับทางภาษี เช่น ใช้ระบบบัญชี ระบบการผลิต ระบบมิเตอร์ ที่โรงอุตสาหกรรมมีอยู่แล้วในการตรวจสอบ แทนการสร้างบัญชีแบบใหม่ หรือติดตั้งระบบมิเตอร์ของรัฐ เข้าไปเพิ่มในระบบควบคุมภายในของผู้ประกอบการอีกชั้นหนึ่ง เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณและเพิ่มภาระแก่ผู้ประกอบการ รัฐอาจกำหนดให้มีการแจ้งข้อมูลและเอกสารต่อรัฐ เพื่อการตรวจสอบในเบื้องต้น แต่ควรมีปริมาณที่ไม่มาก และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ควรเป็นการยื่นแบบและจัดส่งให้รัฐทางอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น เพื่อไม่ต้องมีการพิมพ์ซ้ำให้สิ้นเปลืองและเพิ่มโอกาสผิดพลาด เอกสารประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็นควรกำหนดให้ผู้เสียภาษีเก็บรักษาที่สถานประกอบการในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มช่องทางการจัดเก็บข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ระบบบริหารจัดการเก็บภาษีแบบใหม่ของหลาย ๆ ประเทศนิยมดำเนินการผ่านการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เพื่อให้ระบบการควบคุมภายในและระบบบัญชีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีมาตรฐานระดับสากล และสุ่มตรวจสอบภาษีตามการวิเคราะห์ความเสี่ยงของภาษีจากการตรวจสอบระบบควบคุมภายใน การตรวจสอบภาษีไม่ใช่เพื่อจับผิดผู้มีหน้าที่เสียภาษีอีกต่อไป แต่เพื่อส่งเสริม

และพัฒนาระบบควบคุมภายในของผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้ดีและมีมาตรฐานยิ่งขึ้น เพราะถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีมียุทธวิธีควบคุมภายในที่ดี ความเสี่ยงในการเสียภาษีไม่ครบถ้วนก็มีน้อย เท่ากับทั้งผู้มีหน้าที่เสียภาษีและรัฐก็ได้ทั้งคู่ (Win-Win Situation) วิธีการตรวจสอบแบบใหม่ก็นิยมใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชีของผู้มีหน้าที่เสียภาษี แทนการตรวจสอบด้วยมือซึ่งใช้เวลาานกว่ามาก

- เนื่องจากการจัดเก็บภาษียังคงเป็นเรื่องการโอนทรัพยากร (โดยเฉพาะในรูปแบบเงิน) จากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐ ดังนั้น ไม่ว่ารัฐจะเพิ่มช่องทางการให้บริการรับชำระภาษีมากแค่ไหน การโอนเงินยังคงเป็นธุรกรรมที่ต้องดำเนินการผ่านสถาบันการเงิน และยิ่งระดับการเปิดประเทศให้เสรีมากขึ้นขยายไปถึงธุรกรรมทางการเงินด้วย การตรวจสอบภาษีจำเป็นต้องขยายขอบเขตให้สามารถตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินผ่านทางสถาบันการเงินได้ด้วย พบว่า ประเทศญี่ปุ่น กฎหมายให้อำนาจการบริหารจัดเก็บภาษีในการตรวจสอบธุรกรรมการเงินต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาษีจากสถาบันการเงินได้ หากมีเหตุสงสัยว่ามีการหนีภาษีเกิดขึ้น แต่ในประเทศไทย อำนาจดังกล่าวถูกจำกัด ในอนาคตรัฐควรแก้ไขกฎหมายให้อำนาจในส่วนนี้ให้แก่การบริหารการจัดเก็บภาษีด้วย ระบบการบริหารจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจึงควรต้องปรับลดการตรวจสอบสินค้าทางกายภาพลง และเพิ่มการตรวจสอบทางบัญชีระบบควบคุมภายในผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น

- อากรขาเข้าจะลดลงจนกลายเป็นศูนย์ นั้นหมายถึงกำแพงภาษีจะถูกทำลาย ประเทศสมาชิกในอาเซียนได้ตกลงกันที่จะสร้างประชาคมอาเซียน (ASEAN Economic Community) ให้เกิดตลาดเดียวภายในปี ๒๐๑๕ ดังนั้น การเชื่อมโยงและการแข่งขันทางการค้า การลงทุน การเงิน การขนส่งและการบริการทั้งในประเทศและระหว่างประเทศจะทวีความรุนแรงมากขึ้นไปกว่าเดิม การดำเนินธุรกิจจะซับซ้อนและต้องการความรวดเร็วมากขึ้น ภาคอุตสาหกรรมจะมีการผลิตแบบแยกส่วนเพื่อลดต้นทุน และขนย้ายนำไปประกอบรวมเป็นสินค้าตามจุดต่างๆ ที่ใกล้กับผู้บริโภคมากขึ้น ลักษณะสินค้าจะมีความหลากหลาย ในลักษณะของรูปแบบ สี หีบห่อ บรรจุภัณฑ์ บริการหลังการขาย ฯลฯ มากขึ้น เพื่อการแข่งขันทางธุรกิจ และการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ระบบการบริหารจัดเก็บภาษีจึงต้องปรับตัวให้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจยุคใหม่นี้ แต่ในขณะเดียวกันรัฐจะต้องสามารถกำกับและตรวจสอบเพื่อการบริหารจัดเก็บภาษีได้ด้วย การกำหนดจุดการจัดเก็บภาษี (Tax Point) จึงต้องชัดเจนและมีความยืดหยุ่นตามลักษณะของธุรกิจต่าง ๆ แทนการกำหนดจุดการจัดเก็บภาษีที่โรงอุตสาหกรรมหรือด่านศุลกากรนำเข้า หากเลียนแบบระบบการบริหารจัดเก็บภาษีสรรพสามิตของประเทศสมาชิกของประชาคมยุโรป (European Community) ซึ่งพบว่ามีมีการกำหนดให้จุดการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอยู่ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนสรรพสามิต (Excise Bonded Warehouse) ซึ่งอาจเป็นโรงอุตสาหกรรม ด่านศุลกากร คลังเก็บรักษาสินค้า โกดัง/หน่วยงานซ่อมบำรุงสินค้าฯ ซึ่งมีการผลิต บรรจุ ประกอบ เก็บรักษา หรือกระทำการอื่นใดที่เกี่ยวกับสินค้าสรรพสามิตหรือส่วนประกอบสำคัญของสินค้าสรรพสามิตจะต้องมาขออนุญาตจัดตั้งเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนสรรพสามิตเพื่อการกำกับและควบคุมในการบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิต โดยการจัดเก็บภาษีมีการเลื่อนจุดการจัดเก็บภาษีไปได้ทุกคลังสินค้าทัณฑ์บนสรรพสามิต ข้ามประเทศก็ได้ และเสียภาษีสรรพสามิตของประเทศนั้น ๆ ณ จุดสุดท้ายก่อนการจำหน่ายเพื่อการบริโภค (การขายส่งช่วงสุดท้าย) ทั้งนี้ การเคลื่อนย้ายสินค้าสรรพสามิตเสมือนมีตลาดเดียวนี้ รัฐจำเป็นต้องเสริมสร้างให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

มีระบบการควบคุมภายในและระบบบัญชีที่ถูกต้องมีมาตรฐาน ตลอดจนต้องมีระบบการกำกับและติดตาม (Tracing and Tracking System) สินค้าที่มีประสิทธิภาพด้วย การปฏิบัติระหว่างผู้ผลิตภายในประเทศและผู้นำเข้าจะต้องเป็นธรรม และตรวจสอบได้ ระบบภาษีไม่ควรสร้างความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันธุรกิจ

- นอกจากนี้ข้อตกลงการค้าเสรีที่มีบทบาทอย่างมากต่อการเปลี่ยนรูปแบบของภาคอุตสาหกรรมแล้ว ยังมีข้อตกลงระหว่างประเทศ เช่น FCTC+ กระแสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผลักดันและสร้างโอกาสให้ภาษีสรรพสามิตมีบทบาทสำคัญมากขึ้นต่อการควบคุมการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือย สินค้าบาปต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สุรา ยาสูบ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผ่านการควบคุมการผลิตและบริโภคสินค้าที่ก่อให้เกิดมลพิษ รวมถึงการประหยัดพลังงานเพื่อลดภาวะโลกร้อน รัฐจึงควรต้องทบทวนและปรับปรุงโครงสร้างและระบบภาษีสรรพสามิตใหม่ให้ตอบสนองต่อความต้องการเหล่านี้ ซึ่งตัวอย่างจากต่างประเทศสะท้อนว่า ระบบภาษีควรเป็นระบบที่ง่าย ไม่ซับซ้อน เป็นธรรม และยืดหยุ่นต่อเศรษฐกิจ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราตามสภาพสอดคล้องกับต้นทุนทางสังคม และปรับเปลี่ยนตามดัชนีอัตราเงินเฟ้ออัตโนมัติเป็นรูปแบบที่ใช้กัน ในหลายๆ ประเทศ หากต้องการเพิ่มบทบาทในการลดการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยก็อาจจัดเก็บเพิ่มในส่วนของอัตราภาษีตามมูลค่าบนฐานราคาขายปลีกที่ตรวจสอบได้ง่ายแทนการจัดเก็บบนฐานราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมก็เป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าใช้กัน การสร้างระบบใบกำกับภาษีให้แสดงภาระภาษีสรรพสามิตติดตัวไปกับสินค้า ตามห่วงโซ่อุปทานจนถึงผู้บริโภคก็เป็นอีกมาตรการหนึ่งที่รัฐควรนำมาใช้เพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบ ยากต่อการหนีภาษีหรือหลบเลี่ยงภาษี และทำให้ผู้บริโภคตระหนักถึงภาระภาษีสรรพสามิตในสินค้าที่บริโภคด้วย

- ภาคบริการจะมีสัดส่วนใหญ่มากขึ้นเรื่อย ๆ ในระบบเศรษฐกิจและสังคม ถ้าหากประเทศไทยยังคงต้องการจำกัดการบริโภคบริการบางประเภท ด้วยการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเพื่อให้ราคาค่าบริการเหล่านี้สูงขึ้น การบริโภคจะลดลง ซึ่งปัจจุบัน กฎหมายกำหนดให้จัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากบริการต่าง ๆ เช่น บริการจาก สนามม้า สนามกอล์ฟ สถานอาบน้ำหรืออบตัวและนวด ไนต์คลับและดิสโก้เธค เป็นต้น วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากบริการเหล่านี้ยังคงไม่ชัดเจน เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อจำกัดสินค้าบาป หรือเพื่อลดการบริโภคบริการที่ฟุ่มเฟือย รัฐควรกำหนดให้ชัดเจนและแก้ไขกฎหมายสรรพสามิตให้รองรับการบริหารจัดเก็บภาษีจากบริการด้วย เพราะการบริหารจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากบริการน่าจะแตกต่างไปจากสินค้าในหลายๆ ด้าน เริ่มตั้งแต่นิยามรายรับ ลักษณะของบริการ ใครคือผู้มีหน้าที่เสียภาษี ฐานภาษีคือรายรับจากบริการส่วนใด จุดการจัดเก็บภาษีเกิดขึ้นเมื่อใด เป็นต้น

+ FCTC คือ กรอบมาตรการในการควบคุมยาสูบ (Framework Convention on Tobacco Control) ขององค์การอนามัยโลกเสนอเป็นมาตรการในการควบคุมยาสูบ แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ ๕ ประเภท คือ ๑) มาตรการลดอุปสงค์การบริโภคยาสูบ ๒) มาตรการด้านอุปทาน เพื่อการลดการบริโภคยาสูบ ๓) การควบคุมกำกับสารประกอบในผลิตภัณฑ์ยาสูบ ๔) มาตรการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ๕) การช่วยให้ผู้เสพติดเลิกใช้ยาสูบ ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามรับรอง FCTC เพื่อใช้เป็นกรอบมาตรการในการควบคุมยาสูบของประเทศ ตั้งแต่ปี.ศ. ๒๕๔๖ และมีผลบังคับใช้วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ เป็นต้นมา

- ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตที่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็กจะมีจำนวนมากขึ้น เพราะการดำเนินธุรกิจที่ซับซ้อน และระดับการเปิดประเทศที่ทำให้ธุรกิจต่างประเทศเข้ามาประกอบการในประเทศไทยมากขึ้น การบริหารจัดการเก็บภาษีที่ใช้กับผู้ประกอบการขนาดใหญ่ อาจแตกต่างไปจากผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก เช่น ระดับการใช้ระบบงานทางอิเล็กทรอนิกส์หรือทางอินเทอร์เน็ต ระบบบัญชี หรือระบบควบคุมภายในที่มีมาตรฐานต่ำกว่า ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ การประหยัดจากขนาดทำให้รูปแบบการผลิต หรือการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันไป จึงจำเป็นต้องจัดระบบการบริหารจัดการเก็บภาษีให้ยืดหยุ่นและเหมาะสม ไม่เป็นภาระต่อรัฐ และผู้มีหน้าที่เสียภาษีจนเกินไป ตลอดจนสร้างสภาวะการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กที่เป็นธรรม ไม่เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบอันเกิดจากระบบภาษีสรรพสามิต

ง. ข้อเสนอในการเตรียมตัวรับมือการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงที่ผู้เขียนคาดการณ์ว่าน่าจะเกิดขึ้นนี้ นำมาซึ่งความจำเป็นที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีสรรพสามิตต้องเร่งปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงกันขนานใหญ่ และในหลาย ๆ ด้าน นอกเหนือไปจากนโยบายภาษีที่ต้องเน้นที่ภาษีบาป ภาษีสิ่งแวดล้อม ภาษีพลังงาน เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน และที่องค์ประกอบอื่น ๆ ที่ต้องพัฒนารองรับนโยบายใหม่เหล่านี้ด้วย คือ คน กฎหมาย และระบบงาน

ในด้านคน จำเป็นอย่างยิ่งต้องเพิ่มคนที่มีอำนาจในการบริหารจัดการเก็บภาษี ซึ่งกฎหมายกำหนดว่าต้องเป็นข้าราชการ ไม่ใช่ลูกจ้าง หรือพนักงานราชการ ในยุคปฏิรูประบบราชการ รัฐมีนโยบายลดขนาดภาครัฐด้วยการจำกัดหรือลดจำนวนข้าราชการลง กรมสรรพสามิตต้องดำเนินการตามนโยบายนี้ด้วย ผลทำให้จำนวนข้าราชการลดลงอย่างมาก จากประมาณ ๔,๐๐๐ คน เหลือเพียง ๓,๐๐๐ คน ภายในระยะเวลา ๑๐ ปี แต่กลับมีจำนวนลูกจ้าง และพนักงานราชการเพิ่มขึ้นมาทดแทนจำนวนข้าราชการที่ลดลง ซึ่งในทางปฏิบัติทำงานแทนกันไม่ได้ ทำให้ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่ได้ลดลงเท่าไร แต่กำลังคนที่มีอำนาจในการบริหารจัดการเก็บภาษีลดลงอย่างมาก สวนทางกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่มีจำนวนธุรกิจ ขนาดธุรกิจ และรวมถึงรายได้ภาษีสรรพสามิตที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการบริหารจัดการเก็บภาษีเป็นการบังคับใช้อำนาจรัฐ เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีมีอำนาจตรวจสอบข้อมูลของธุรกิจ เพื่อการจัดเก็บภาษี จำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญงาน และอยู่ในระบบราชการในระยะยาว ไม่ควรหมุนเวียนเปลี่ยนงานบ่อย รัฐจำเป็นต้องเพิ่มบุคลากรที่มีอำนาจในการบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิต จะด้วยการเพิ่มข้าราชการ มากกว่าที่จะแก้ไขกฎหมายเพิ่มอำนาจการบริหารจัดการเก็บภาษี ให้แก่ลูกจ้างและพนักงานราชการ การปรับโครงสร้างข้าราชการและเพิ่มจำนวนข้าราชการของกรมสรรพสามิตจึงจำเป็นอย่างยิ่ง โดยข้าราชการควรมีความรู้ความสามารถ ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาษาอังกฤษ ระบบควบคุมภายในและตรวจสอบบัญชีเบื้องต้นได้ด้วย ที่สำคัญคนควรมีความทันสมัย และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง

ด้านกฎหมายและระบบงาน จำเป็นต้องปฏิรูปกฎหมายภาษีสรรพสามิตใหม่ทั้งระบบ ไม่ใช่แก้ไขเพียงบางส่วน โดยต้องทำความเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ภาษีสรรพสามิตในวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ให้ชัดเจนก่อน ปรับเปลี่ยนกำหนดนิยามตัวแปรต่าง ๆ ให้ชัดเจน (ผู้มีหน้าที่เสียภาษี จุดการจัดเก็บภาษี ฐานภาษี อัตราภาษี บทกำหนดโทษ การยกเว้น ลดหย่อน คืนภาษี ฯลฯ) โครงสร้างอัตราภาษี ระบบการบริหารจัดการเก็บภาษี บทกำหนดโทษ และระบบอื่น ๆ และเขียนกฎหมายใหม่ให้รองรับระบบงาน

ที่ต้องการให้เกิดขึ้น เพื่อให้กฎหมายสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง การจัดเก็บภาษีต้องทำภายใต้ขอบเขตอำนาจที่เขียนในกฎหมาย กฎหมายจึงเป็นหลักของการบริหารจัดการเก็บภาษี ดังนั้น รัฐจึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขกฎหมายอยู่เป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กฎหมายภาษีสามารถปฏิบัติและตอบสนองนโยบายของรัฐได้ เพราะเมื่อระยะเวลาผ่านไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะพยายามหาช่องทางของกฎหมายเพื่อลดภาระในการเสียภาษีเสมอ

การปรับปรุงกฎหมายภาษีสรรพสามิตจึงควรศึกษาจากสภาพปัญหาในการบริหารจัดการเก็บศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายภาษีสรรพสามิตของต่างประเทศหลาย ๆ ประเทศ และนำมาปรับใช้ เช่น รูปแบบกฎหมายในปัจจุบันที่กำหนดให้ทุกสินค้าในพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ต้องอยู่ในระบบการบริหารจัดเก็บภาษีเดียวกัน ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ทำให้ระบบการบริหารจัดเก็บภาษีสรรพสามิตไม่อาจรองรับสภาพอุตสาหกรรมและวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตของแต่ละสินค้าที่แตกต่างกันได้ กฎหมายภาษีสรรพสามิตจึงควรเขียนให้ยืดหยุ่นกว่านี้

ภาษีสรรพสามิตยาสูบ (บุหรี่)

เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2559 ได้มีราชกิจจานุเบกษา ประกาศใช้กฎกระทรวงขึ้นภาษีสรรพสามิตยาสูบ รายการบุหรี่ยี่ห้อสำหรับคำนวณค่าแสตมป์ยาสูบในอัตราตามมูลค่าจากร้อยละ 87 เป็นร้อยละ 90 และอัตราตามปริมาณจากกรัมละ 1 บาท เป็น 1.10 บาท โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2559 เป็นต้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการลดจำนวนการสูบบุหรี่ลง โดยเฉพาะการลดจำนวนผู้สูบบุหรี่รายใหม่

จากข่าวสารดังกล่าวหลายท่านอาจจะยังสงสัยว่า ภาษีสรรพสามิตยาสูบคืออะไร จัดเก็บอย่างไร ทำไมต้องเก็บภาษีสรรพสามิตยาสูบ ผลจากการขึ้นภาษีสรรพสามิตยาสูบ รายการบุหรี่ยี่ห้อในครั้งนี้เป็นอย่างไร เราจะทำความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวในเบื้องต้นดังนี้

ภาษีสรรพสามิตยาสูบคืออะไร?

ภาษีสรรพสามิตยาสูบเป็นภาษีสรรพสามิต (Excise Tax) ชนิดหนึ่ง ซึ่งภาษีสรรพสามิตจะจัดเก็บจากสินค้าและบริการ เช่น บริโภคแล้วอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพ และศีลธรรมอันดี มีลักษณะเป็นสินค้าและบริการที่ฟุ่มเฟือย หรือได้รับผลประโยชน์เป็นพิเศษจากกิจการของรัฐ ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องดื่ม รถยนต์ สนามกอล์ฟ ไนต์คลับและดิสโก้เธค สถานอาบน้ำหรืออบตัว ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน แก้วและเครื่องแก้ว พรมและสิ่งปูพื้นอื่นๆ รถจักรยานยนต์ แบตเตอรี่ สนามแข่งม้า สลากกินแบ่งรัฐบาล กิจการโทรคมนาคม สุราแช่ สุรากลับ ยาสูบ ไฟ

ภาษีสรรพสามิตยาสูบมีลักษณะเป็นภาษีบาป (Sin Tax) คือ ภาษีที่จัดเก็บจากสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพหรือศีลธรรม (Demerit Goods) ผู้บริโภคสามารถงดเว้นการบริโภคสินค้ากลุ่มนี้ได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือความเป็นอยู่ แต่หากบริโภคสิ่งเหล่านี้มากเกินไปนอกจากจะเกิดผลเสียแต่ตัวเองแล้วจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมโดยรวม สินค้าที่ประเทศต่างๆมักเก็บภาษีบาป ได้แก่ สุรา ยาสูบ ไฟ สถานประกอบการด้านบันเทิง เครื่องดื่มชูกำลัง รวมถึงชา กาแฟ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เป็นต้น

ภาษีสรรพสามิตยาสูบจัดเก็บอย่างไร?

อัตราภาษีสรรพสามิตที่ใช้กันทั่วไปมี 3 แบบ คือ 1) อัตราตามสภาพ (Specific Rate) คิดภาษีตามสภาพของสินค้าและบริการ เช่น ต่อชิ้น ต่อน้ำหนัก ต่อครั้ง เป็นต้น การจัดเก็บอัตราภาษีตามสภาพรายได้ ภาษีจัดเก็บจำนวนแน่นอน ต้นทุนการบริหารการจัดเก็บต่ำ 2) อัตราตามมูลค่า (Ad Valorem Rate) คิดภาษีเป็นร้อยละของมูลค่าสินค้า หรือราคาคูณกับปริมาณ ราคาที่ใช้ในการคำนวณภาษีได้แก่ ราคา ณ โรงงาน

อุตสาหกรรม ราคาขายส่ง ราคาขายปลีก อัตราตามมูลค่าราคาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการจัดเก็บ ในปริมาณสินค้าที่เท่ากัน สินค้าที่มีราคาสูงจะถูกจัดเก็บภาษีสูงกว่าสินค้าที่มีราคาต่ำ 3) อัตราแบบผสมระหว่างอัตราตามสภาพและอัตราตามมูลค่า หรืออัตราผสม (Compound Rate) จะคำนวณมูลค่าภาษีจากรัตราตามสภาพ และอัตรามูลค่าทั้งสองอัตราผสมกัน โดยอาจกำหนดให้คิดภาษีรวมกันจากทั้งสองอัตรา และนำมูลค่าภาษีจากแต่ละอัตรามารวมกัน หรือคิดภาษีจากอัตราใดอัตราหนึ่งที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าก็ได้

การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 จะจัดเก็บสำหรับผลิตภัณฑ์หรือสินค้า ได้แก่ ยาเส้น (หมายถึง ใบยาหรือยาอัดซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและแห้งแล้ว) และยาสูบ (หมายถึง บุหรี่ซิการ์ บุหรี่อื่นๆ ยาเส้นปรุง และให้รวมถึงยาเคี้ยวด้วย) โดยชำระ(จัดเก็บ) เป็นค่าแสดมปียาสูบแล้วนำแสดมปีไปปิดบนซองยาเส้นหรือยาสูบ นอกจากนี้กฎหมายฉบับนี้จะบังคับกับการจัดเก็บภาษีดังกล่าวแล้ว ยังเป็นกฎหมายที่ควบคุมอุตสาหกรรมยาสูบด้วย สำหรับยาสูบที่ผลิตในประเทศ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบในประเทศไทยที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบจากกรมสรรพสามิต สำหรับยาสูบนำเข้าตัวแทนจำหน่ายยาสูบต่างประเทศแต่ละตราจะเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ในการคิดคำนวณภาษีสรรพสามิตยาสูบของไทยตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 สำหรับยาสูบในประเทศและยาสูบที่นำเข้ามาต้องคิดคำนวณแบบผสม (รวมถึงบุหรี่ยาสูบด้วย) คือใช้อัตราภาษีตามมูลค่า (ถ้าเป็นยาสูบที่ผลิตในประเทศไทยจะใช้ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบเป็นฐานภาษี สำหรับยาสูบที่นำเข้ามาในประเทศไทยให้ถือตามราคา ซี.ไอ.เอฟ คือ ราคายาเส้นหรือยาสูบที่บวกด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากร เป็นฐานภาษี) และอัตราภาษีตามสภาพหรือตามปริมาณ (ใช้ปริมาณยาสูบตามน้ำหนักเป็นกรรมเป็นฐานภาษี) หากวิธีใดคำนวณแล้วเสียภาษีเป็นเงินสูงกว่าก็เก็บตามอัตราภาษีที่สูงกว่า

นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2535 จนถึงปัจจุบันประเทศไทยมีการปรับขึ้นภาษีสรรพสามิตบุหรี่ยาสูบรวม 11 ครั้ง จากอัตราภาษีร้อยละ 55 ของราคามาเป็นร้อยละ 90 ของราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบ อัตราภาษียาสูบในปัจจุบันเป็นดังนี้ .

รายการ	อัตราเพดาน		อัตราภาษีที่เก็บปัจจุบัน	
	มูลค่า (ร้อยละ)	ปริมาณ (บาท)	มูลค่า (ร้อยละ)	ปริมาณ (บาท)
ยาเส้น	90	3 บาท/กรัม	10	0.01 บาท/กรัม
ยาสูบ				
ซิการ์	90	3 บาท/กรัม	90	1.10 บาท/กรัม
ซิการ์	90	3 บาท/กรัม	20	1.00 บาท/กรัม
บุหรี่ยื่น	90	3 บาท/กรัม	10	0.01 บาท/กรัม
ยาเส้นปรุง	90	3 บาท/กรัม	20	1.00 บาท/กรัม
ยาเคี้ยว	90	3 บาท/กรัม	10	0.10 บาท/กรัม

ที่มา : กรมสรรพสามิต

เก็บภาษีสรรพสามิตยาสูบเพื่ออะไร?

ในประเทศไทยจัดเก็บภาษีสรรพสามิตยาสูบโดยมีเหตุผลและวัตถุประสงค์ในการเก็บภาษียาสูบ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คือ

1) เพื่อหารายได้เข้ารัฐ

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า รัฐมีรายได้จากการจัดเก็บภาษียาสูบเฉลี่ยประมาณ 35,000 ล้านบาท เฉลี่ยร้อยละ 15.15 ของรายได้ภาษีสรรพสามิตทั้งหมด และร้อยละ 3.13 ของรายได้รัฐบาลรวม ในปีงบประมาณ 2558 รายได้ภาษีสรรพสามิตยาสูบมีจำนวน 62,734 ล้านบาทหรือร้อยละ 14 ของรายได้ภาษีสรรพสามิตทั้งหมด และร้อยละ 2.73 ของรายได้รัฐบาลรวม ในปีงบประมาณ 2556 รายได้ภาษียาสูบสูงขึ้น เนื่องจากมีการปรับเพิ่มอัตราภาษียาสูบตามมูลค่าจากร้อยละ 85 เป็น 87

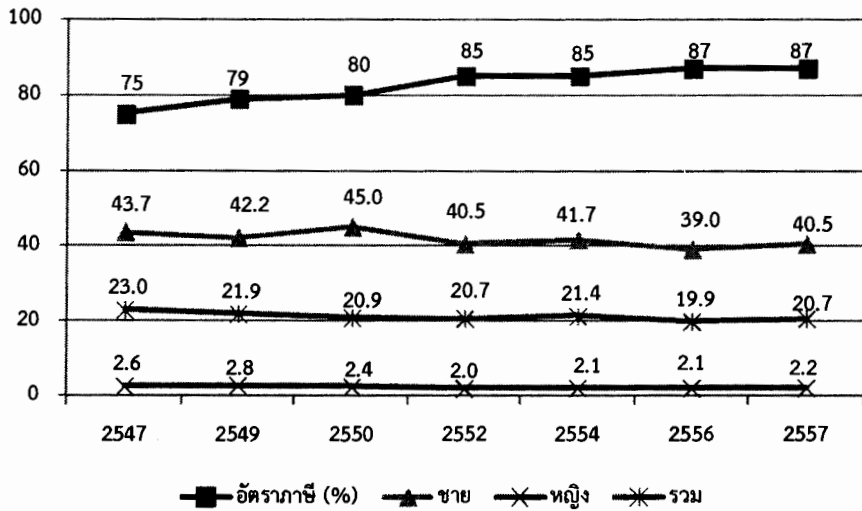
ตารางที่ 1 แสดงสัดส่วนรายได้ภาษีสุบต่อรายได้ภาษีสรรพสามิต และสัดส่วนรายได้ภาษีสุบต่อรายได้รวมของรัฐบาล ปีงบประมาณ 2533 - 2558

ปีงบประมาณ	อัตราภาษี (%)	ปริมาณยาสูบที่เสียภาษี (ล้านซอง)	รายได้ภาษียาสูบ (ล้านบาท)	รายได้ภาษีสรรพสามิต (ล้านบาท)	รายได้รวมของรัฐบาล (ล้านบาท)	สัดส่วนรายได้ภาษีสุบต่อรายได้รวมของรัฐบาล (%)	สัดส่วนรายได้ภาษีสุบต่อรายได้รวมของรัฐ (%)
2533	55	1,924	13,636	73,279	404,939	18.61	3.37
2534	55	1,955	15,904	92,493	476,974	17.20	3.33
2535	55	2,035	15,490	102,028	525,364	15.18	2.95
2536	55	2,126	15,638	125,789	556,326	12.43	2.81
2537	60	2,329	19,708	138,669	652,562	14.21	3.02
2538	62	2,172	20,717	155,307	755,095	13.34	2.74
2539	68	2,464	24,057	167,160	895,291	14.39	2.69
2540	68	2,416	29,816	180,168	843,576	16.55	3.53
2541	70	1,952	28,560	155,563	733,461	18.36	3.89
2542	70	1,811	26,655	163,892	709,111	16.26	3.76
2543	71.5	1,826	28,134	168,822	750,082	16.66	3.75
2544	75	1,832	32,310	177,600	785,416	18.19	4.11
2545	75	1,717	31,697	208,154	867,191	15.23	3.66
2546	75	1,981	33,289	246,641	1,009,045	13.50	3.30
2547	75	2,111	36,325	275,773	1,156,713	13.17	3.14
2548	75	2,286	38,193	279,395	1,323,328	13.67	2.89
2549	79	1,758	35,657	274,095	1,397,002	13.01	2.55
2550	80	2,028	41,824	287,231	1,501,975	14.56	2.78
2551	80	1,896	41,832	278,303	1,611,258	15.03	2.60
2552	85	1,790	43,936	291,221	1,464,690	15.09	3.00
2553	85	1,868	53,381	405,862	1,770,222	13.15	3.02
2554	85	2,038	57,196	399,778	1,966,818	14.31	2.91
2555	87	2,130	59,915	379,413	2,060,262	15.79	2.91
2556	87	2,159	67,893	432,835	2,255,759	15.69	3.01
2557	87	1,991	61,002	382,737	2,164,910	15.94	2.82
2558	87	1,841	62,734	439,092	2,299,704	14.29	2.73
เฉลี่ย		2,017	35,981	241,588	1,189,887	15.15	3.13

ที่มา : ส่วนนโยบายการคลังและงบประมาณ สำนักงานนโยบายการคลัง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (ปรับปรุงเมื่อวันที่ 23 มี.ค. 2559), กรมสรรพสามิต

2) เพื่อจำกัดและควบคุมการบริโภคยาสูบ เพราะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ การจัดเก็บภาษีทำให้ยาสูบราคาสูงขึ้น และทำให้ปริมาณการบริโภคยาสูบลดลง

รูปที่ 1 เปรียบเทียบอัตราภาษีบุหรี่ อัตราการสูบบุหรี่ของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ปี พ.ศ.2547-2557



ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

อัตราการสูบบุหรี่ในปัจจุบันของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในปี 2557 มีอัตราการสูบเพิ่มขึ้นจากปี 2556 คือ ร้อยละ 19.9 เป็นร้อยละ 20.7 ในภาพรวมตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 - 2557 อัตราการสูบบุหรี่ลดลง จากรูปที่ 1 แสดงให้เห็นว่าอัตราภาษีบุหรี่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ถึงปี 2557 ได้มีการปรับสูงขึ้นจากร้อยละ 75 เป็นร้อยละ 87 ในขณะที่อัตราการสูบบุหรี่ของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป มีการปรับตัวลดลงจากร้อยละ 23.0 เป็นร้อยละ 20.7 ซึ่งแสดงว่ามาตรการการขึ้นภาษียาสูบมีผลทำให้อัตราการสูบบุหรี่ลดลง

การควบคุมการบริโภคยาสูบนอกจากจะใช้มาตรการราคาและภาษีเพื่อลดความต้องการยาสูบแล้ว ประเทศไทยยังใช้มาตรการที่ไม่ใช่ราคาในการดำเนินการ เช่น การติดฉลากของผลิตภัณฑ์ยาสูบ การให้ความรู้และการสื่อสารโทษของยาสูบ การจำกัดพื้นที่สูบบุหรี่ เป็นต้น เพื่อให้การบริโภคยาสูบลดลงอย่างต่อเนื่อง

ผลเบื้องต้นจากการขึ้นภาษีสรรพสามิตยาสูบ รายการบุหรี่ซิการ์แรตในครั้งนี้

ผลจากการขึ้นภาษีในครั้งนี้จากร้อยละ 87 เป็นร้อยละ 90 ทำให้อัตราภาษีที่จัดเก็บจริงเพิ่มจากร้อยละ 669 เป็นร้อยละ 900 นอกจากนี้ ภายหลังจากเสียค่าแสตมป์ยาสูบแล้ว กฎหมายยังกำหนดให้เสียภาษีอื่นๆ ด้วย ได้แก่ 1) เงินบำรุงสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) 2) ภาษีเพื่อสื่อ

สาธารณสุข (TPBS) เพื่อเป็นเงินทุนสำหรับองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย 3) เงินบำรุงกองทุนพัฒนากีฬา และ 4) ภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งภาษีเหล่านี้ใช้ภาษีสรรพสามิตเป็นฐาน ทำให้ผลการปรับภาษีครั้งนี้มีความรุนแรงยิ่งขึ้น

ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2559 เป็นต้นไป โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง (ผู้ผูกขาดการผลิต บุหรี่ภายในประเทศไทย) ได้ประกาศราคาขายปลีกบุหรี่ยี่ห้อ ซึ่งราคาขายปลีกบุหรี่ยี่ห้อที่ผลิตในประเทศปรับขึ้นราคา ของละ 10 - 24 บาท ดังนี้

ตรา	ขายปลีก (บาท/ซอง)		การเปลี่ยนแปลง	
	ตั้งแต่ 10 ก.พ. 2559	ตั้งแต่ 1 พ.ค. 2558	เพิ่มขึ้น (บาท/ซอง)	ร้อยละ
รอยัล 90 เดอลุกซ์	110.00	86.00	24.00	28
สามิต 90	86.00	67.00	19.00	28
รอยัล 90	86.00	67.00	19.00	28
กรงทอง 90	86.00	67.00	19.00	28
กรองทิพย์ 90	86.00	67.00	19.00	28
สายฝน 90	86.00	67.00	19.00	28
KRONG THIP 7.1 (ซองแดง)	68.00	51.03	16.97	33
KRONG THIP 7.1 (ซองเขียว)	68.00	51.03	16.97	33
WONDER รสอเมริกัน	63.00	49.00	14.00	29
WONDER รสเมนทอล	63.00	49.00	14.00	29
SMS (ซองสีแดง)	51.00	40.00	11.00	28
SMS (ซองสีเขียว)	51.00	40.00	11.00	28
GOAL (ซองสีแดง)	45.00	35.00	10.00	29
GOAL (ซองสีเขียว)	45.00	35.00	10.00	29

ที่มา : โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง

ผู้อำนวยการโรงงานยาสูบ คาดการณ์ว่า การที่ราคาบุหรี่ยี่ห้อที่ขายในประเทศปรับตัวสูงขึ้น จะทำให้ตลาดบุหรี่ยี่ห้อภายในประเทศที่มีมูลค่าประมาณ 40,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นปริมาณบุหรี่ยี่ห้อประมาณ 32,000 ล้านมวนต่อปี หดตัวลงประมาณร้อยละ 3 ตลาดบุหรี่ยี่ห้อภายในประเทศ โรงงานยาสูบมีส่วนแบ่งการตลาดคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 75-76 ของทั้งตลาด ส่วนผลกระทบของรายได้ของโรงงานยาสูบ คาดว่า น่าจะหดตัวประมาณร้อยละ 10 หรือมีรายได้ลดลงประมาณ 1,000 ล้านบาทต่อเดือน เนื่องจากมีการคาดการณ์ว่าจะมีการขึ้นอัตราภาษีทำให้ผู้ขายมีการสต็อกบุหรี่ยี่ห้อไว้ เมื่อบุหรี่ยี่ห้อขึ้นราคาจึงรีบระบายสต็อกเก่าออกมาจำหน่าย ปริมาณการซื้อจากโรงงานยาสูบจึงลดลง

ในเดือนเมษายน 2559 โรงงานยาสูบเตรียมออกบุหรี่ห่อใหม่ ในขนาดประมาณ 7.1 มิลลิเมตร ซึ่งเป็นขนาดเล็กกว่ารุ่นปกติที่มีขนาดประมาณ 7.7 มิลลิเมตร ราคาจำหน่ายประมาณ 40 บาทต่อซอง เพื่อเจาะตลาดผู้บริโภคที่มีรายได้น้อยให้สามารถซื้อบุหรี่ซองมาสูบได้

การที่ราคาบุหรี่ปรับตัวสูงขึ้นจะส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคที่มีรายได้น้อย บางส่วนไม่มีกำลังซื้อบุหรี่แบบซองมาสูบ อาจจะมีการซื้อบุหรี่แบบแบ่งมวน หรือหันไปนิยมซื้อยาเส้นแบบม้วนเองมาสูบแทน หรืออาจจะมีการซื้อบุหรี่ที่ไม่เสียภาษี บุหรี่ปลอม หรือบุหรี่ที่ผิดกฎหมายมาสูบแทน เพราะราคาถูกกว่า

ผลจากการดำเนินนโยบายการขึ้นขึ้นภาษีสรรพสามิตยาสูบ รายการบุหรี่ซิการ์เรตในครั้งนี้ ผลการดำเนินการจะลดจำนวนผู้สูบบุหรี่ โดยเฉพาะผู้สูบบุหรี่รายใหม่ และหรือเพิ่มรายได้ให้กับรัฐมาน้อยเพียงใดเป็นเรื่องที่ต้องติดตามผลที่จะเกิดขึ้นต่อไป

แหล่งข้อมูล

<http://www.thairath.co.th/content/577675>

<http://www.thaitobacco.or.th>

<http://www.excise.go.th>

<http://www.fpo.go.th>

<http://www.nso.go.th>

เอกชน خانรับกฎหมายสรรพสามิตใหม่*

สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องดื่มไทย خانรับร่างประมวลกฎหมายสรรพสามิต ซึ่งรวบรวมและปรับเปลี่ยนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีสรรพสามิตที่ใช้มาเป็นเวลานาน พร้อมปรับวิธีคำนวณภาษีจากฐาน “ราคาหน้าโรงงาน” เป็น “ราคาขายปลีกแนะนำ” เชื่อจะช่วยสร้างความเป็นธรรมทางธุรกิจ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บ ตลอดจนเป็นสากล สอดคล้องการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นายพรวุฒิ สารสิน นายกสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องดื่มไทย เปิดเผยว่า สมาคมฯ ขอแสดงความชื่นชมต่อกรมสรรพสามิต และกระทรวงการคลัง ที่ได้เร่งผลักดันร่างประมวลกฎหมายสรรพสามิตฉบับใหม่จนแล้วเสร็จ และเตรียมเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยตลอดขั้นตอนการพัฒนา ร่างกฎหมายฉบับนี้ กรมสรรพสามิต ได้เปิดโอกาสให้ผู้แทนจากภาคเอกชนเข้าไปมีส่วนร่วมให้ความเห็นอย่างเปิดกว้าง ถือเป็นนิมิตหมายที่ดียิ่งของการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่วนราชการต่าง ๆ ควรยึดเป็นแบบอย่างในการพัฒนากฎหมายอื่น ๆ

สำหรับประเด็นที่กฎหมายฉบับนี้จะปรับเปลี่ยนวิธีการคำนวณภาษีเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์จากเดิมที่เป็นฐานราคาหน้าโรงงานสำหรับสินค้าที่ผลิตในประเทศและราคานำเข้า (ซีไอเอฟ) สำหรับสินค้านำเข้า มาเป็นฐานราคาขายปลีกแนะนำเหมือนกันทั้งหมดนั้น สมาคมฯ เห็นด้วยกับการปรับเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และเชื่อว่าจะช่วยสร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการในประเทศและผู้นำเข้า เนื่องจากต้องเสียภาษีบนฐานเดียวกันที่มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ง่ายกว่าเดิม สมาคมฯ จึงมีจุดยืนสนับสนุนการปรับเปลี่ยนตามแนวทางนี้มาโดยตลอด

นายพรวุฒิกล่าวอีกว่า การเปลี่ยนมาใช้ฐานราคาขายปลีกแนะนำจะเท่ากับเป็นการเพิ่มมูลค่าฐานภาษี เพราะเป็นราคาที่รวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าขนส่งและค่าการตลาดเข้าไปในการคำนวณภาษีด้วย ทำให้การปรับเปลี่ยนแปลงเฉพาะฐานภาษีในแนวทางดังกล่าวโดยไม่ปรับอัตราภาษีสลดจะเท่ากับเป็นการขึ้นภาษี ซึ่งไม่สอดคล้องกับสิ่งที่กรมสรรพสามิตได้หารือกับผู้ประกอบการไว้ตั้งแต่ขั้นตอนการพัฒนากฎหมายว่าการปรับเปลี่ยนแปลงนี้เป็นเพียงการพัฒนากฎหมายให้ทันสมัยและเป็นธรรมมิได้มุ่งเพิ่มการจัดเก็บรายได้ นอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับนโยบายหลักของรัฐบาลที่ต้องการควบคุมราคาสินค้าเพื่อลดภาระค่าครองชีพของผู้บริโภคด้วย

ทั้งนี้ แม้ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์จะถูกจัดเก็บภาษีสรรพสามิตบนฐานว่าเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยโดยกรมสรรพสามิต แต่ในขณะเดียวกันก็ถูกจัดอยู่ในรายการสินค้าติดตามกำกับดูแลของกรมการค้าภายใน เนื่องจากเป็นสินค้าที่ประชาชนนิยมบริโภคในวงกว้างและมีผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชน ซึ่งผู้ประกอบการได้ถูกร้องขอให้ช่วยตรึงราคาจำหน่ายอย่างต่อเนื่อง และการจะขยับขึ้นราคาแต่ละครั้งก็จะต้องแจ้งกรมการค้าภายในพร้อมส่งข้อมูลต้นทุนประกอบการพิจารณาก่อนทุกครั้ง

* ที่มา : ผู้จัดการออนไลน์ , “เอกชน خانรับกฎหมายสรรพสามิตใหม่” , (ระบบออนไลน์) , แหล่งที่มา : <http://www.manager.co.th/IBizChannel/ViewNews.aspx?NewsID=9580000023800>

“หลายปีที่ผ่านมากรมการค้าภายในได้ขอความร่วมมือให้ผู้ประกอบการตรึงราคาสินค้ามาโดยตลอดเพื่อช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายพี่น้องประชาชน ซึ่งสมาชิกสมาคมฯ ทุกรายก็ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่หากมีการปรับเปลี่ยนกฎหมายภาษีสรรพสามิตตามแนวทางข้างต้นจนเท่ากับเป็นการขึ้นภาษีสรรพสามิตแล้ว ผู้ประกอบการทุกคนก็คงต้องกลับมาพิจารณากันอีกครั้งว่าจะยังสามารถตรึงราคาต่อไปได้หรือไม่ และหากจำเป็นต้องขึ้นราคาก็คงต้องดำเนินการไปตามขั้นตอน แต่ที่สุดแล้วภาระก็จะมาตกอยู่กับประชาชนที่จะต้องซื้อเครื่องดื่มในราคาที่สูงขึ้นและจะทำให้ภาระค่าครองชีพต้องสูงขึ้นในที่สุด ซึ่งหากรัฐบาลต้องการให้ผู้ประกอบการให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ก็ขอให้พิจารณาเรื่องการปรับเปลี่ยนฐานและอัตราภาษีให้ไม่เป็นการเพิ่มภาระภาษีด้วย” นายพรวุฒิกุล่าวในตอนท้าย

ภาคผนวก

:

- ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ประชุมสภาที่
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้บัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ ๑๑/๒
วันที่ ๖ มี.ค. ๒๕๖๓
เวลา ๑๕ น.

(๑)



ที่ นร ๐๕๐๓/ ๓๒๙๓๓๗

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๓ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึก
วิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

(ประวิตร วงษ์สุวรรณ)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๑๕๖/๕๙ วันที่ ๒ / ก.ย / ๕๙
เวลา ๑๒.๕๙ น. ส่ง กิตติ
สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๓๓ (๓) / ๒๕๖๓
วันที่ ๖ / ก.ย / ๕๙
เวลา ๑๕.๓๓ น.
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (มาพันซ์)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว บทบัญญัติในบางส่วนจึงไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ การกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตไว้ในกฎหมายหลายฉบับทำให้เกิดความไม่สะดวก ในการใช้ทั้งแก่ประชาชนผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายและส่วนราชการผู้ปฏิบัติงาน สมควรปรับปรุง กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตทั้งระบบเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๘) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๒๗

(๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙

(๑๐) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑๑) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๒) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๑๔) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๑๕) พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

(๑๖) พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. ๒๕๒๗

(๑๗) พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓

(๑๘) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

(๑๙) พระราชกำหนดสุรา พ.ศ. ๒๕๐๑

(๒๐) พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดสุรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๑

(๒๑) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๐

(๒๒) พระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

(๒๓) พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

พ.ศ. ๒๕๑๓

(๒๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช

๒๕๑๕

(๒๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒๖) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒๗) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒๘) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๒๓

(๓๐) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๕

(๓๑) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๒๘

(๓๒) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓๓) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓๔) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๕๖

(๓๕) พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙

(๓๖) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๓๗) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒

(๓๘) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๓๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๒๓

(๔๐) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓

(๔๑) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๔๒) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๔๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

(๔๔) พระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๔๕) พระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕

(๔๖) พระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีสรรพสามิตที่เรียกเก็บจากสินค้าและบริการตามพระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งซึ่งผลิตหรือนำเข้าและระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้

“บริการ” หมายความว่า การให้บริการในทางธุรกิจในสถานบริการตามที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้

“ราคาขายปลีกแนะนำ” หมายความว่า ราคาขายปลีกแนะนำที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าประสงค์ให้เป็นราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไป

“รายรับ” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ ที่อาจคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับหรือพึงได้รับเนื่องจากการให้บริการ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ประกอบ ปรับปรุง แปรรูป หรือแปรสภาพสินค้าหรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แต่มิให้หมายความรวมถึง

(๑) การประดิษฐ์ค้นคว้าที่มีได้ทำขึ้นเพื่อขาย

(๒) การผลิตยาสูบจำนวนไม่เกินห้าร้อยกรัมหรือยาสูบประเภทยาเส้นจำนวนไม่เกินหนึ่งกิโลกรัมเพื่อบริโภคเอง

(๓) การเปลี่ยนแปลงสุราโดยนำน้ำสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใด เจือปนลงในสุราเพื่อบริโภคเอง หรือในกรณีที่มีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงเพื่อดื่มในขณะนั้น

(๔) การตัดแปลงรถยนต์โดยผู้ตัดแปลงที่มีได้ประกอบกิจการเป็นธุรกิจ

“นำเข้า” หมายความว่า นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ซึ่งสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

“ตัดแปลง” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อยนต์กระบะหรือสิ่งใด ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นรถยนต์นั่งหรือเป็นรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน โดยผู้กระทำมิใช่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรถยนต์

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้า รวมตลอดทั้งบริเวณแห่งสถานที่นั้น

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้านบริการ และให้หมายความรวมถึงสำนักงานใหญ่ที่จัดตั้งขึ้นในการประกอบกิจการในกรณีที่ไม่อาจกำหนดสถานที่ให้บริการได้แน่นอน

“สถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย” หมายความว่า สถานที่ใช้สำหรับแสดงรถยนต์เพื่อขายของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมตามที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

“คลังสินค้าทัณฑ์บน” หมายความว่า สถานที่นอกโรงอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้เป็นที่เก็บสินค้าได้โดยยังไม่ต้องเสียภาษี

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เจ้าของโรงอุตสาหกรรม และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงอุตสาหกรรมด้วย

“ผู้ประกอบการสถานบริการ” หมายความว่า เจ้าของสถานบริการ และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานบริการด้วย

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้นำของเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“ผู้ตัดแปลง” ให้หมายความรวมถึงผู้ที่จ้างหรือจัดให้ผู้อื่นทำการตัดแปลงด้วย

“เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน” ให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของคลังสินค้าทัณฑ์บนด้วย

“เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“เขตประกอบการเสรี” หมายความว่า เขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“แสดมภ์สรรพสามิต” หมายความว่า แสดมภ์ที่รัฐบาลทำหรือจัดให้มีขึ้นเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมายแสดงการเสียภาษี” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้แสดงการเสียภาษีแทนแสตมป์สรรพสามิต

“เจ้าพนักงานสรรพสามิต” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกรมสรรพสามิต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงการคลังหรือบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิธีการคำนวณปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าเพื่อเสียภาษี
- (๒) การบรรจุภาชนะ ชนิด และลักษณะของภาชนะ การระบุข้อความหรือเครื่องหมายบนภาชนะ และการแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาชนะ
- (๓) การเก็บและการขนย้ายสินค้า
- (๔) การเก็บ การขนย้าย และการใช้วัตถุติด เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า
- (๕) การประกอบกิจการสถานบริการ

มาตรา ๗ ให้อธิบดีมีอำนาจตีความประเภทสินค้าและบริการตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การตีความตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และมีให้มีผลย้อนหลัง

มาตรา ๘ กำหนดเวลาการยื่นแบบรายการภาษี การเสียภาษี การอุทธรณ์ หรือการแจ้งต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ อธิบดีจะอนุญาตให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเป็นการทั่วไปที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไม่อาจปฏิบัติภายในกำหนดเวลาตามพระราชบัญญัตินี้ได้ อธิบดีจะประกาศขยายกำหนดเวลาออกไปตามสมควรจนกว่าเหตุดังกล่าวจะหมดสิ้นไปก็ได้ และเมื่อได้ขยายกำหนดเวลาออกไปแล้ว ให้ถือว่ากำหนดเวลาที่ขยายออกไปนั้นเป็นกำหนดเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนหรือขยายกำหนดเวลาของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกี่ยวกับการเสียภาษี หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีหรือสรรพสามิตพื้นที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ในการจัดเก็บอากรศุลกากร

มาตรา ๑๑ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีการในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้น ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน โรงอุตสาหกรรม ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้น หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้น หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีการในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือ
นั้นแล้ว

มาตรา ๑๒ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ให้อธิบดีมีอำนาจ
เข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเข้าไปในสถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ
เพื่อทำการตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับ
ภาษีที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร

การเข้าไปเพื่อทำการตามวรรคหนึ่ง ต้องทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น
ถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการนั้น เว้นแต่การตรวจค้น ยึด
หรืออายัดในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บุคคลใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงาน
สรรพสามิตปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการหรือ
นอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ จะต้องเสียค่าทำการให้แก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
และจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเท่าที่จำเป็น
และใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๑๔ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตอยู่ประจำ
โรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนอำนวยความสะดวก
ตามสมควรแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตในการปฏิบัติการตามหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการ
แจ้งวันเวลาทำการตามปกติ และวันเวลาหยุดทำการของโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือ
สถานบริการ ให้อธิบดีทราบเป็นหนังสือก่อนวันเริ่มผลิตสินค้า วันเริ่มนำเข้าสินค้า หรือวันเริ่ม
ให้บริการ และถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดวันเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้อธิบดีทราบ
ล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันก่อนวันที่จะมีการเปลี่ยนแปลง

ถ้าโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการตามวรรคหนึ่งต้องเพิ่ม
เวลาทำการโดยเร่งด่วนหรือต้องหยุดงานเพราะเหตุจำเป็น ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า
หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้อธิบดีทราบโดยมิชักช้า

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ
สถานบริการไม่สามารถแจ้งได้ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผัน
การปฏิบัติได้

ส่วนที่ ๒

การเสียภาษีสรรพสามิต

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ประกอบการสถานบริการ
หรือผู้อื่นที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าหรือตาม
ปริมาณของสินค้าหรือบริการ หรือทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณของสินค้าหรือบริการนั้น
ตามอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในเวลา
ที่ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔
และมาตรา ๓๐ ในกรณีการเสียภาษีตามมูลค่านั้น ให้ถือมูลค่าดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้า ให้ถือตามราคาขายปลีกแนะนำ โดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

ราคาขายปลีกแนะนำให้คำนวณจากต้นทุนการผลิต ค่าบริหารจัดการ
และกำไรมาตรฐาน ซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไปรายสุดท้ายในตลาดปกติ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ราคาขายปลีกแนะนำไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หรือไม่ปฏิบัติตาม
กลไกตลาด หรือไม่สามารถกำหนดราคาตามวรรคสองได้ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศราคาขายปลีก
แนะนำ เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขายหรือราคานำเข้า
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการให้อธิบดีมีอำนาจกำหนด
รายรับขั้นต่ำของสถานบริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าที่ใช้ในการคำนวณภาษี
ตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้า แจ้งราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้าง
ราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำที่แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าแจ้งเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามความในมาตรานี้ได้ ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าที่ใช้ในการคำนวณภาษีตาม มาตรา ๑๗ (๒) ให้ผู้ประกอบการสถานบริการแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บในการประกอบกิจการต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการสถานบริการแจ้งเปลี่ยนแปลงราคาต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามปริมาณนั้น ให้ถือตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิ หรือตามปริมาณสุทธิของสินค้านั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีสินค้าประเภทอาหารที่บรรจุภาชนะโดยมีของเหลวหล่อเลี้ยงด้วย เพื่อประโยชน์ในการถนอมอาหาร น้ำหนักที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณภาษี ให้ถือเอาน้ำหนักแห้งสินค้ารวมทั้งของเหลวที่บรรจุในภาชนะนั้น

(๒) ในกรณีสินค้าที่บรรจุในหีบห่อหรือภาชนะใดเพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อหรือภาชนะ และมีเครื่องหมายหรือป้ายแสดงปริมาณแห้งสินค้าติดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะนั้น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี อธิบดีจะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้นบรรจุสินค้าตามปริมาณที่แสดงไว้ก็ได้

มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๓ วรรคสอง และมาตรา ๒๔ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี มีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

(ก) ถ้าสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี และถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือบุคคลใดนำสินค้านั้นดังกล่าวไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรมก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

(ข) ถ้าสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีนั้น เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง และถ้าบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๒) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรศุลกากรสำหรับของที่นำเข้ามาตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีนั้น และถ้าผู้นำเข้าหรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ

ในกรณีที่มีความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา ๒๒ ในกรณีสินค้าซึ่งในเวลาให้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้เองโดยบุคคลที่มีสิทธิเช่นนั้น หรือเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์อย่างใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ถ้าสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีหรือได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง

สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าและปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้
ในการอื่น หรือวันที่สิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่มีการนำไปใช้ในการอื่น ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้น

หรือลดอัตราภาษี

(๓) ในกรณีที่สิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิด
ของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๔) ในกรณีที่ผู้ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษีถึงแก่ความตายในขณะที่เป็นเจ้าของ
ให้เป็นความรับผิดของผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ได้รับมรดกสินค้านั้นแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้ประกาศตามกฎหมาย
ว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร กำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องเสีย
อากรขาเข้า เมื่อสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากร
หรือนำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลง
ก็ให้สินค้าประเภทและชนิดนั้นได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๒๓ ในกรณีสินค้าซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี
ตามมาตรา ๑๐๗ (๓) ถ้าสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์ หรือเอกสิทธิ์ของผู้ได้รับ
เอกสิทธิ์นั้นสิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตาย สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่า
และปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์

ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าบางประเภท
หรือบางชนิดซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นจาก
บทบัญญัติตามมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๔ ในกรณีเป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้า
ทัณฑ์บนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพหรือตรวจวิเคราะห์สินค้าตามมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิด
ในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒
แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ในกรณีที่มีการปฏิบัติฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิดในอันจะต้อง
เสียภาษีเป็นไปตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่สินค้าหรือวัตถุดิบนั้นขาดหรือพบว่าขาดไปจากบัญชีดังกล่าว และให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขาดไปพร้อมกับเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นสูญหายเพราะเหตุสุจริตหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้าอันไม่ได้เกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบอุตสาหกรรม

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสินค้าที่ยังมิได้เสียภาษีโดยถูกต้องและครบถ้วนออกไปจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี เว้นแต่

(๑) เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) เป็นการนำสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี กลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีแห่งหนึ่งไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) เป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพหรือตรวจวิเคราะห์ในระหว่างขั้นตอนการผลิตหรือขั้นตอนการจำหน่าย ทั้งนี้ ตามประเภทสินค้า หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เป็นสินค้าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๘

(๕) เป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี

(๖) เป็นการนำสินค้าออกไปโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดมีสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรมในวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับแก่สินค้านั้น ให้ยื่นแบบรายการแสดงชนิดและปริมาณของสินค้านั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ตามมาตรา ๕๔ ก่อนหรือพร้อมกับการยื่นแบบรายการภาษีครั้งแรกตามมาตรา ๕๔

มาตรา ๒๘ ในกรณีสินค้าที่นำเข้า รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ชำระภาษีหรือวางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่น หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเป็นประกันภาษีก่อนที่จะปล่อยสินค้าพ้นไปจากอารักขาของกรมศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้มีการเชื่อมโยงประเภทสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้กับพิกัดอัตราศุลกากร

มาตรา ๒๙ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ดัดแปลง ให้เกิดขึ้นเมื่อการดัดแปลงสิ้นสุดลง

ให้ผู้ดัดแปลงเสียภาษีตามมูลค่าจากการดัดแปลงตามวรรคหนึ่ง โดยให้ถือราคาค่าจ้างแรงงานดัดแปลงบวกด้วยค่าวัสดุอุปกรณ์หรือค่าจ้างทำของซึ่งรวมค่าวัสดุอุปกรณ์อยู่ด้วย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าใช้จ่ายในการดัดแปลงและค่าวัสดุอุปกรณ์ตามที่อธิบดีกำหนด การชำระภาษีสำหรับรถยนต์ดัดแปลง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดงหรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ให้ถือว่าสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๔ และให้นำมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดงหรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้อธิบดีมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) อนุญาตให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ทั้งนี้ ตามจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำรถยนต์ที่อยู่ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายออกไปจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย เพื่อประโยชน์ในการทดลองเป็นการชั่วคราวสำหรับการจำหน่าย
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษีรถยนต์ที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๓๐

ส่วนที่ ๓

การจดทะเบียนสรรพสามิต

มาตรา ๓๒ การจดทะเบียนสรรพสามิต ให้กระทำในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการ มีการประกอบอุตสาหกรรม นำเข้า หรือประกอบกิจการสถานบริการอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น และยังไม่ได้จดทะเบียนสรรพสามิต ให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการดังกล่าว ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดี กำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น

(๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการ เริ่มประกอบอุตสาหกรรม เริ่มนำเข้า หรือเริ่มประกอบกิจการสถานบริการ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้นแล้ว ให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ สถานบริการดังกล่าว ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสิบห้าวัน ก่อนวันเริ่มผลิต หรือเริ่มนำเข้าสินค้า หรือเริ่มให้บริการ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีโรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานบริการหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการจดทะเบียนตามมาตรานี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ ที่โรงงานอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

การขอจดทะเบียนสรรพสามิตและการออกใบทะเบียนสรรพสามิตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการ ต้องแสดงใบทะเบียนสรรพสามิตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ เว้นแต่อยู่ในระหว่างการขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๕ หรือนำส่งคืนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ใบทะเบียนสรรพสามิตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุดในสาระสำคัญ หรือการสูญหาย และให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตให้ถือเป็นใบทะเบียนสรรพสามิต

มาตรา ๓๖ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ ที่ประสงค์จะย้ายโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ ให้แจ้งย้าย ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันย้ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกใบทะเบียนสรรพสามิตให้ใหม่

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ ที่ประสงค์จะเลิกหรือโอนกิจการ ให้แจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันเลิกหรือโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้คืนใบทะเบียนสรรพสามิตแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ได้แจ้งเลิกหรือโอนกิจการนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หยุดประกอบการ

ให้ผู้รับโอนกิจการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับโอนกิจการ และให้ประกอบการต่อเนื่องได้ในระหว่างรอรับใบทะเบียนสรรพสามิต ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกไม่ประสงค์จะประกอบการต่อไป ให้แจ้งยกเลิกใบทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการถึงแก่ความตาย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ใบทะเบียนสรรพสามิตเดิมยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการกระทำผิดทบับัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน

สรรพสามิตได้ และให้แจ้งการเพิกถอนดังกล่าวให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบ
กิจการสถานบริการทราบเป็นหนังสือ

ส่วนที่ ๔

คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๐ ผู้ใดประสงค์จะตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี
การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้ขออนุญาต
มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออก
ใบอนุญาต

ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์
คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๒ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องแสดงใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน
ไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญ
หรือสูญหาย ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน
ต่ออธิบดีหรือสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นตั้งอยู่ภายในสิบห้าวันนับแต่
วันที่ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย

ใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ถือเป็นใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๔ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
ตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี หรือค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต
ตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นที่เก็บสินค้า
ที่ยังไม่ได้เสียภาษีของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเท่านั้น

การรับ การจ่าย การเก็บรักษาสินค้า และการทำบัญชีคุมสินค้าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๖ ผู้ใดประสงค์จะเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน ต้องได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จากอธิบดี

มาตรา ๔๗ ผู้ที่จะเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และเข้าไปต่อหน้าเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบ ในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่สินค้านั้นขาดหรือพบว่าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า และให้ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขาดไปพร้อมกับเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นสูญหายเพราะเหตุสุดวิสัยหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้า อันไม่ได้เกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้แก่ บุคคลอื่น ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนและผู้ประสงค์จะรับโอนใบอนุญาตขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการ ให้ขออนุญาตต่ออธิบดีพร้อมกับแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ใน คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นทราบ

เมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการอย่างหนึ่ง อย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) นำสินค้าไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ชำระภาษีสำหรับสินค้านั้นภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

อธิบดีจะอนุญาตให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเลิกกิจการได้ต่อเมื่อผู้ประกอบ อุตสาหกรรมได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนฝ่าฝืนบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตาม พระราชบัญญัตินี้ และการฝ่าฝืนดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจ สั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ แต่ต้องแจ้งการเพิกถอนนั้นเป็นหนังสือให้เจ้าของ คลังสินค้าทัณฑ์บนทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวัน

เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้มีสิทธิดำเนินการไปพลางก่อน ได้ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยเจ้าพนักงานสรรพสามิตไม่อาจติดต่อได้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง โดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการ ถูกเพิกถอน ใบอนุญาต หรือละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งเก็บสินค้าไว้ในคลังสินค้า ทัณฑ์บนนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่ง ให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำสินค้าที่ตกค้างอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักใช้ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่าย ในการขายทอดตลาด และค่าภาษีแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนั้น มารับคืน ถ้าไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ส่วนที่ ๕

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

มาตรา ๕๔ การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยื่นแบบ รายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามที่กำหนดในมาตรา ๒๑ (๑) วรรคสอง ก็ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษีดังกล่าว

พร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นหรือก่อนการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน แล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นก่อน

(๒) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมกับชำระภาษีในเวลาที่ยื่นแบบสินค้าให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๓) ในกรณีบริการ ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๔) ในกรณีอื่น ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ ได้รับสิทธิยกเว้นภาษี ให้ถือว่าไม่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับสินค้าหรือบริการที่ได้รับการยกเว้นภาษีนั้น

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอันเป็นเหตุให้การชำระภาษีตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ขาดหรือเกินไปจากที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีเพิ่มให้ครบถ้วนตามอัตราที่เปลี่ยนแปลงนั้น หรือขอคืนเงินภาษีที่ได้ชำระไว้เกิน ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีดังกล่าว

มาตรา ๕๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ยื่นแบบรายการภาษี และชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่มีหน้าที่เสียภาษีอยู่ในเขตท้องที่นั้น

แบบรายการภาษี ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ได้ทำการประเมินก่อนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ให้ชำระภาษีก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๒) ในกรณีอื่นนอกจาก (๑) ให้ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์การประเมินภาษี เมื่อได้มีคำวินิจฉัยให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้วตามมาตรา ๔๙ ให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสินค้าใดให้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาจขอชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมีหลักประกันได้

การขอชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับการชำระภาษีนั้นและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาหรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการหลายแห่งอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งใดแห่งหนึ่งก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการชำระภาษีตามมาตรา ๕๙ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่อื่น หรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๖๐ ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีสำหรับสินค้าที่นำเข้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถึงแก่ความตายเป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์มรดก ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีแทน

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการควบเข้ากันหรือโอนกิจการให้แก่กัน ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการอันได้ตั้งขึ้นใหม่โดยการควบเข้ากัน หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการที่รับโอนกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการเดิมมีหน้าที่ร่วมกันในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีของกิจการเดิมที่ควบเข้ากันหรือกิจการที่โอนนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ซึ่งเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการโดยมีการชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและกรรมการผู้อำนวยการหรือผู้จัดการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิกกิจการ มีหน้าที่ร่วมกันในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการซึ่งเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการโดยไม่มีการชำระบัญชี ให้บุคคลผู้มีอำนาจจัดการมีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี

ส่วนที่ ๖

แสดมภ์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

มาตรา ๖๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่เสียภาษี โดยการใช้แสดมภ์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

การใช้แสดมภ์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีเพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีมี่ ๒ ประเภท คือ

(๑) เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ซึ่งกรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้น

(๒) เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ซึ่งผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าได้จดทะเบียนกับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อใช้เครื่องหมายดังกล่าวแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง

ให้ถือว่าเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการเป็นแสดมภ์รัฐบาลซึ่งใช้สำหรับการภาษีอากรตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๖ แสดมภ์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ให้มีชนิดและลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเว้นแต่กรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้นซึ่งแสดมภ์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ

มาตรา ๖๘ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่ประสงค์จะใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง ให้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้มีชนิดและลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีที่ขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดในประกาศและมีลักษณะเฉพาะของตน ก็ให้รับจดทะเบียนไว้ และให้อธิบดีประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งลักษณะเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั่น

มาตรา ๖๙ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่ประสงค์จะเลิกใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และให้อธิบดีประกาศยกเลิกเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๑ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๗๐ มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๗๐ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๗๑ ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

มาตรา ๗๓ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิตโดยเสียค่าธรรมเนียมการควบคุมล่วงหน้าเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๒) แจกเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเวลาทำการหรือการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการของโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๓) แจกเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบจำนวนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่จะผลิตเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๔) ทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๔ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน จะแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือใช้โรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงงาน ให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้วไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และอธิบดี จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ในหนังสืออนุญาตด้วยก็ได้

มาตรา ๗๕ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน จะทำหรือรับจ้างทำสิ่งใดซึ่งมิใช่เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนในโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ในหนังสืออนุญาตด้วยก็ได้

มาตรา ๗๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เว้นแต่ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการนำออกเพื่อส่งให้แก่กรมสรรพสามิต หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนจะนำออกเพื่อขายหรือจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้นไว้

มาตรา ๗๗ ผู้ใดประสงค์จะนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน เข้ามาในราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๘ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าซื้อหรือรับไว้ด้วยวิธีใด ซึ่งแปดมภ์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการจากบุคคลซึ่งมิใช่ กรมสรรพสามิตหรือผู้ที่กรมสรรพสามิตมอบหมาย

มาตรา ๗๙ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะซื้อหรือสั่งซื้อเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียนได้เฉพาะจากผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือให้นำเข้าซึ่งเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียนเท่านั้น

การซื้อหรือสั่งซื้อเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ให้ปฏิบัติตามวิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียนออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีไปเก็บรักษาไว้ในโรงอุตสาหกรรม ของตนโดยไม่มีใบขนตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดกำกับไปด้วย

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามวรรคหนึ่ง ต้องเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียนไว้ ณ สถานที่เก็บที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีและอยู่ในโรงอุตสาหกรรมนั้น และต้องทำ บัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการใช้และการเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๑ ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อขายหรือจำหน่าย ซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่ยังไม่ได้ใช้ เว้นแต่เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้า ซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน

มาตรา ๘๒ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแปดมภ์สรรพสามิตปลอมหรือแปดมภ์ สรรพสามิตที่ใช้แล้ว เพื่อขายหรือจำหน่าย หรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแปดมภ์สรรพสามิตปลอม หรือแปดมภ์สรรพสามิตที่ใช้แล้ว

มาตรา ๘๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำแปดมภ์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ที่ใช้ในการเสียภาษีแล้วมาใช้อีกเพื่อแสดงว่าได้เสียภาษีแล้ว

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดง การเสียภาษีจดทะเบียนไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้มีกำหนดครั้งละไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๘๕ อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่า
ผู้รับใบอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจืดทะเบียน

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้
ใบอนุญาตอีก

(๒) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๗

การประเมินและการวางประกันค่าภาษี

มาตรา ๘๖ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม
ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ

- (๑) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด
- (๒) ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้
จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป
- (๓) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่
หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มี
เหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี
- (๔) สินค้าขาดจากบัญชีหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดจาก
บัญชีตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๔๘

มาตรา ๘๗ ในการดำเนินการตามมาตรา ๘๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำรายการลงในแบบรายการภาษีตามหลักฐานที่เห็นว่าถูกต้องเมื่อมิได้มีการ
ยื่นแบบรายการภาษี
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบรายการภาษีหรือในเอกสารอื่นที่ยื่นประกอบ
แบบรายการภาษีเพื่อให้ถูกต้อง

(๓) ประเมินภาษีตามหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีอยู่หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาว่าถูกต้อง เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๘๖ (๓) โดยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม (๑) หรือ (๒) ก็ได้

มาตรา ๘๘ เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๖ ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วและแจ้งจำนวนเงินภาษีที่ถูกต้องไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษี การแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นการประเมินตามมาตรา ๘๖

มาตรา ๙๐ การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) สามปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่อธิบดีเลื่อนหรือขยายออกไป แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

(๒) สามปีนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายหลังวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาดังกล่าวใน (๑) แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี

(๓) สิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี ในกรณีที่ไม่มีกรดยื่นแบบรายการภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้าหรือบริการขาดไปเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของมูลค่าที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี

มาตรา ๙๑ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ ถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประสงค์จะนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าประสงค์จะนำสินค้าออกไปจากอารักขาของกรมศุลกากรก่อนการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าชำระภาษีตามจำนวนที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี พร้อมกับวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนภาษีที่อาจจะต้องเสียสำหรับสินค้านั้น ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะขอให้อธิบดีรับการค้าประกันของธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้

เพื่อวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจนำสินค้าไปเป็นตัวอย่างได้พอสมควร

มาตรา ๙๒ ในกรณีที่มีการวางเงินหรือรับการค้าประกันของธนาคารแทน
การวางเงินประกันค่าภาษีตามมาตรา ๙๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประเมินให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น
จากจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้และแจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือนำเข้าทราบแล้ว ให้เก็บภาษี
ส่วนที่เพิ่มขึ้นจากเงินประกันดังกล่าวหรือแจ้งให้ธนาคารผู้ค้าประกันชำระเงินตามสัญญาค้าประกัน
ถ้าเงินประกันไม่คุ้มค่าภาษีก็เรียกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือนำเข้าชำระเพิ่มจนครบ แต่ถ้าได้เงิน
เกินค่าภาษี ให้คืนเงินส่วนที่เกินโดยมิชักช้า

ส่วนที่ ๘

การอุทธรณ์การประเมินภาษี

มาตรา ๙๓ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๙๔ ได้ ภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี
ประกาศกำหนด

มาตรา ๙๔ ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่วงเงินของการประเมินมีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบล้านบาทขึ้นไป
ให้ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธาน
กรรมการ อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนสำนักงานอัยการ
สูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๒) ในกรณีที่วงเงินของการประเมินมีจำนวนต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท ให้ยื่นต่อ
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมสรรพสามิต เป็นประธานกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนหนึ่งคนซึ่งปลัดกระทรวงการคลังแต่งตั้ง
เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิตเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (๒) เห็นว่าการประเมินภาษี
มีประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญ หรืออาจกระทบต่อการบริหารการจัดเก็บภาษี หรือเหตุพิเศษอื่นใด
และปลัดกระทรวงการคลังเห็นชอบ ให้ส่งอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (๑)
เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยได้

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (๒) จะมีหลายคณะก็ได้

มาตรา ๔๕ การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่มีการพิจารณาจะเข้าร่วมประชุมหรือออกเสียงลงคะแนนในเรื่องดังกล่าวมิได้

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง

บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย แล้วรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ให้นำความในมาตรา ๔๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ
โดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๙ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ระยะเวลาดังกล่าวจะขยายออกไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้วให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอน การประเมิน หรือแก้การประเมินให้ผู้ยื่นอุทธรณ์เสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ในกรณีที่สั่งไม่รับ อุทธรณ์ ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้อง ต่อศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๑๐๐ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการฟ้องคดี ต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้อง ต่ออธิบดี ขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งให้ทุเลาการชำระภาษีตามมาตรา ๑๐๐ ไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษี หรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจ จะกระทำการโอน ขาย จำหน่ายหรือยกย้ายทรัพย์สินเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด อธิบดี มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

ส่วนที่ ๙

การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี

มาตรา ๑๐๒ สินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ห้าด้วยของที่ได้รับยกเว้น อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย โดยถือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้สินค้าใดตามวรรคหนึ่ง เป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๓ สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง

สินค้าตามวรรคหนึ่ง ถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำออกจากเขตปลอด อากรโดยมิใช่เพื่อการส่งออก ให้เสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลานำสินค้ากลับเข้ามาหรือในเวลา

นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร แต่ถ้าเป็นกรณีลดอัตราภาษีให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับเข้ามาหรือนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร เพื่อส่งกลับคืน โรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๔ สินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี หรือสินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีแห่งหนึ่งเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับยกเว้นอากรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๕ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิขอลดหย่อนภาษีสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ โดยนำจำนวนเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้ามาหักออกจากจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียสำหรับสินค้านั้น

ในกรณีที่จำนวนเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับวัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตสินค้าที่ได้รับการลดหย่อนตามวรรคหนึ่งเกินกว่าจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสีย ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีนั้น

การยื่นคำร้องขอลดหย่อนภาษีตามวรรคหนึ่งและการคืนเงินภาษีตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

คำวินิจฉัยของอธิบดีเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ขอลดหย่อนให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๐๖ อธิบดีมีอำนาจยกเว้นภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้
(๑) สำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าประเภทหรือชนิดเดิมหรืออีกประเภทหรืออีกชนิดหนึ่งซึ่งต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก

การยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี
ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนแก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศล
โดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่าน
องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) สินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วน
ราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่องค์การสาธารณ
กุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) สินค้าที่จำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อ
องค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญาฉบับนานาประเทศหรือ
ทางการทูตตามหลักกติกาด้อยปฏิบัติต่อกัน

(๔) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่เติมในอากาศยานหรือเรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อย
ตันกรอสส์ ซึ่งพนักงานศุลกากรได้ปล่อยให้ไปต่างประเทศแล้ว

การยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๘ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี ในกรณี
ดังต่อไปนี้

(๑) การบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนรายรับให้แก่ประชาชนเป็นการ
สาธารณกุศล โดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น
หรือโดยผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) การบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนรายรับเป็นสาธารณประโยชน์
แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่
องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๙ รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตรา
หรือยกเว้นภาษีตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การ
เศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุกของประชาชน ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑๐ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นได้เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

ลักษณะของความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้และการขอคืนภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๑ สินค้าที่นำเข้าซึ่งได้เสียภาษีแล้วหากส่งกลับออกไป ให้คืนภาษีให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและในอัตราส่วนเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๑๒ กรณีสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งได้เสียภาษีแล้ว และมีการนำสินค้านั้นไปผลิตเป็นสินค้าส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้คืนภาษีสำหรับสินค้านำเข้านั้นให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดเสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียภาษีนั้นไม่ใช่เป็นการเสียภาษีตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายในสามปีนับแต่วันชำระภาษี ในการนี้ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสารหลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่ออธิบดีเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

ในกรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควร จะส่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียภาษีตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องส่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระภาษี

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้วปรากฏว่าภาษีที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนภาษี ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้ว ปรากฏว่าต้องมีการคืนเงินภาษีตามมาตรา ๑๑๔ หรือมาตรา ๑๑๕ แล้วแต่กรณี ให้ผู้ได้รับคืน

เงินภาษีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีโดยไม่คิดทบต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่ง มิให้เกินกว่าจำนวนเงินที่ได้รับคืนและให้จ่ายจากเงินภาษี
ที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๗ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนด
สินค้าใดซึ่งบุคคลที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีนำเข้ามาเพื่อใช้เองให้ได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติแห่ง
มาตรา ๒๒

ส่วนที่ ๑๐

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

มาตรา ๑๑๘ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการ
ทำบัญชีประจำวันและงบเดือน ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ผู้นำเข้าทำบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ตามแบบที่อธิบดี
ประกาศกำหนด

บัญชีประจำวันให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มีเหตุที่จะต้องลงรายการ
นั้นเกิดขึ้น

งบเดือนและบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรให้ยื่นต่อเจ้าพนักงาน
สรรพสามิต ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

บัญชีประจำวัน เอกสารการลงบัญชี บัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
และสำเนางบเดือน ให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ สถานบริการ
หรือสถานที่อื่นใดซึ่งเจ้าพนักงานสรรพสามิตสามารถเรียกมาตรวจสอบได้

การทำบัญชีประจำวัน บัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
และงบเดือน และการยื่นงบเดือนตามมาตรานี้ อธิบดีจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้วิธีการอื่นใด
และจะอนุญาตให้ยื่นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามความในมาตรานี้ได้ ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้า
ติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า
 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑๙ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใดประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกหลักฐานการรับเงินให้ขออนุมัติต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีหน้าที่ดูแลรักษา อุปกรณ์หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดเวลาโดยใช้ความระมัดระวังและฝีมือดังเช่นที่พึงปฏิบัติในการประกอบกิจการของตน

ในกรณีที่อุปกรณ์หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง ตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว สูญหาย บุกสลาย หรือชำรุด ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ทราบโดยมิชักช้า และหากการสูญหาย บุกสลาย หรือชำรุดได้เกิดขึ้นเพราะผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการมิได้ใช้ความระมัดระวังและฝีมือดังเช่นที่พึงปฏิบัติในการประกอบกิจการของตนแล้ว ให้อธิบดีดำเนินการให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้อุปกรณ์ เครื่องมือ ตรา หรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าวที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ตามมาตรา ๑๒๐ บุกสลาย ชำรุด หรือใช้การไม่ได้

มาตรา ๑๒๒ ในกรณีที่มีการติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการตามมาตรา ๑๒๐ พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้ปริมาณสินค้าหรือปริมาณรายรับที่คำนวณได้จากอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีก็ได้

ส่วนที่ ๑๑
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน สถานประกอบการ หรือสถานบริการในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีสินค้าที่หลีกเลี่ยงการเสียภาษีชุกซ่อนอยู่ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้นในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้วจะค้นในเวลาใดก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสารหลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๔) นำสินค้าในโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือสถานประกอบการ ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

มาตรา ๑๒๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการเสียภาษี พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้า เพื่อตรวจสอบสินค้าในขณะที่นำออกจากหรือเตรียมการจะนำออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรืออารักขาของกรมศุลกากร และจะนำสินค้าในปริมาณพอสมควรออกจากหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้านั้นไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ก็ได้

การส่งคืนและการทำลายสินค้าที่นำมาตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๕ ในการค้นหรือเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้า พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวังเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อสินค้า

มาตรา ๑๒๖ ในการค้นสถานที่หรือยานพาหนะตามมาตรา ๑๒๓ (๒) ก่อนลงมือค้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ค้นต่อหน้าผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือผู้ครอบครองยานพาหนะ แล้วแต่กรณี ถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน

มาตรา ๑๒๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและทำบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัดไว้

บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ผู้ครอบครอง

สถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือยานฟิง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๑๒๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดหรืออายัดสินค้า บัญชี เอกสาร ยานพาหนะ หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เป็นหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีจนกว่าพนักงาน อัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อย ยี่สิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของ กรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าในขณะที่ยึดไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง และไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันยึด ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่อายัดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาล ไม่พิพากษาให้รับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๒๙ เพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระภาษี สินค้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๒๘ ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้รับ และปรากฏว่าสินค้านั้นยังไม่ได้เสียภาษี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดหรืออายัดต่อไปจนกว่า จะได้รับชำระภาษีครบถ้วน

มาตรา ๑๓๐ ทรัพย์สินที่ยึดไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาตามระเบียบที่อธิบดี กำหนด

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นของเสียได้ง่าย หรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการ เสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีจะจัดการขาย หรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๑๒๘ ก็ได้ และได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น

การขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๑ ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีอันเกี่ยวกับ ทรัพย์สินนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินดังกล่าว หรือเงินที่ได้จากการขาย หรือจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง ให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมา หรือถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้หักค่าใช้จ่าย ในการเก็บรักษาและการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง ก่อนคืนเงินให้แก่ ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมาด้วย

ในการคืนทรัพย์สินที่ยึดตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ครอบครองได้ทรัพย์สินนั้นมา จากเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา ก็ให้คืนแก่เจ้าของนั้น

มาตรา ๑๓๒ ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกรมสรรพสามิตตามมาตรา ๑๒๘ หรือที่ ศาลพิพากษาให้รับเป็นของกรมสรรพสามิต ให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓๕ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนที่ ๑๒

การเปรียบเทียบคดี

มาตรา ๑๓๖ ในกรณีที่ต้องมีการเปรียบเทียบคดี ให้ใช้ราคาขายปลีกแนะนำตาม มาตรา ๑๗ ในการกำหนดค่าปรับ แต่ในกรณีที่ไม่มีราคาขายปลีกแนะนำตามมาตรา ๑๗ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ประเมินมูลค่าของสินค้าเพื่อกำหนดค่าปรับ โดยให้ถือมูลค่าของสินค้าชนิดเดียวกันซึ่งได้

เสียภาษีโดยถูกต้องแล้วในเวลาหรือใกล้เวลาที่กระทำความผิดนั้น ถ้าไม่มีสินค้าชนิดเดียวกัน

ให้ถือมูลค่าของสินค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกันตามที่ซื้อขายกันในเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่ไม้อาจหามูลค่าของสินค้าตามวรรคหนึ่งได้หรือสินค้าดังกล่าวมีหลายราคา

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศมูลค่าของสินค้าเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าปรับ

มาตรา ๑๓๗ ถ้าอธิบดีหรือคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เป็นอำนาจของอธิบดี

(๒) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน

(ก) ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดีกรมสรรพสามิต และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ข) ในเขตพื้นที่จังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่รับผิดชอบ และผู้บังคับการตำรวจภูธร

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๑๓๘ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเป็นผู้จับกุมผู้ต้องหาในความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้ผู้จับกุมควบคุมผู้ต้องหาไปยังที่ทำการของผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเพื่อดำเนินการเปรียบเทียบคดี ทั้งนี้ ต้องเปรียบเทียบคดีให้เสร็จสิ้นภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่ผู้ต้องหาถึงที่ทำการของผู้มีอำนาจทำการเปรียบเทียบคดี

ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ อธิบดีจะปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในระหว่างรอการเปรียบเทียบหรือรอการชำระเงินค่าปรับโดยมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓๙ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดี

หรือคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๑๓

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา ๑๔๐ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียเบี้ยปรับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีและไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตาม ส่วนที่ ๕ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวน ภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น แต่ในกรณีที่ยื่นแบบ รายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไปเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้า ของจำนวนภาษี ให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

(๓) ในกรณีที่มีสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดไปจาก บัญชีคุมสินค้าตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๔๘ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี เบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๑ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาด จากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษี ที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามมาตรานี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และอาจลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๒ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

ส่วนที่ ๑๔

การบังคับชำระภาษีค้าง

มาตรา ๑๔๓ เพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้าง ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีได้โดยมิต้องขออำนาจศาล

การยึดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีที่ค้างภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตาม มาตรา ๑๔๔ หรือระยะเวลาที่ยื่นฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๑๐๐ และตลอดระยะเวลาที่ทำการ พิจารณาอุทธรณ์หรือพิจารณาคดีของศาล เว้นแต่เป็นของสดของเสียได้ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะขาย ได้ทันทีโดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร และได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทน ทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่ผู้ค้างชำระภาษีมีสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกให้ชำระ เงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสืออายัดสิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดยสั่งให้ ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคลภายนอกนั้นไม่ให้ชำระเงินหรือส่งมอบ ทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซึ่งค้างชำระภาษี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่ กำหนดไว้ในคำสั่ง

ในกรณีที่บุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดนั้นปฏิเสธหรือโต้แย้งหน้าที่เรียกร้อง เอาแก่ตน ให้กรมสรรพสามิตฟ้องคดีต่อศาล แต่ทั้งนี้คำสั่งห้ามชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตาม วรรคหนึ่ง ยังคงมีผลอยู่จนกว่าศาลจะพิพากษาเป็นอย่างอื่น

อธิบดีมีอำนาจนำทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับตามวรรคหนึ่งออกขาย ทอดตลาดได้ โดยให้นำมาตรา ๑๔๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๕ การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระ ภาษีที่ค้าง ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือ แแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขาย ทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๔๖ เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้อง ที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว

มาตรา ๑๔๗ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่าย ในการยึด อายัด และขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษี ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่ เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๔๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔
ให้อธิบดีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกหนังสือเรียกผู้ค้างชำระภาษีและบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ค้างชำระภาษี
นั้นที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเป็นการจัดเก็บภาษีค้างมาให้อภัยค่า

(๒) สั่งบุคคลใน (๑) ให้นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บ
ภาษีค้างมาตรวจสอบ

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการ
ตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสารหรือหลักฐานอื่นของบุคคลดังกล่าวใน (๑)

การดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่
ได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง และการปฏิบัติตาม (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔๙ เมื่อได้มีการยึดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่าย
ในการยึดและค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้อธิบดีส่งถอนคำสั่งยึดนั้น

เมื่อได้มีการอายัดสิทธิเรียกร้องไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการอายัด
และค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้รับชำระเงินจากบุคคลภายนอก
หรือก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ได้ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้อธิบดีส่งถอนคำสั่งอายัด
นั้น

ส่วนที่ ๑๕

การจัดเก็บเงินภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๕๐ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่เสียภาษีเพิ่มขึ้น
เพื่อราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับสินค้าหรือบริการ ตามอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่เกิน
ร้อยละสิบของภาษี

ภาษีที่จะต้องเสียเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีเศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๑๕๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิต ส่งมอบเงินภาษี
ที่เก็บเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๑๕๐ ให้แก่กระทรวงมหาดไทย โดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละห้าของเงินภาษี
ที่เก็บเพิ่มขึ้นได้

หมวด ๒

ใบอนุญาตสำหรับสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ

ส่วนที่ ๑

สุรา

มาตรา ๑๕๒ ในส่วนนี้

“สุรา” ให้ความหมายรวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา แต่ไม่รวมถึงเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินศูนย์จุดห้าดีกรี

“สุราแช่” หมายความว่า สุราที่ไม่ได้กลั่น และให้ความหมายรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรีด้วย

“สุรากลั่น” หมายความว่า สุราที่ได้กลั่นแล้ว และให้ความหมายรวมถึงสุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่าสิบห้าดีกรีด้วย

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครอง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา này ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำสุราเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมีใช้เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด่านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดประสงค์จะขายสุรา ให้อื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายสุรา ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การขายทั้งหมดในคราวเดียวภายใต้ความควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิต ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต
- (๒) การขายในการบังคับคดี
- (๓) การขายโดยคำสั่งของอธิบดีกรมศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
- (๔) กรณีอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๖ ใบอนุญาตขายสุรามี ๒ ประเภท คือ

- (๑) ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๑ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งจำนวน ตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป
- (๒) ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งจำนวน ต่ำกว่าสิบลิตร

มาตรา ๑๕๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น

มาตรา ๑๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงสุรา โดยนำสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใดเจือปนลงในสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๒
ยาสูบ

มาตรา ๑๕๙ ในส่วนนี้

“ต้นยาสูบ” หมายความว่า พืชชนิดเขียวนาทาแบกกุ่ม (NICOTIANATABACUM)

“ใบยา” หมายความว่า ใบยาสดหรือใบยาแห้งของต้นยาสูบ

“ยาสูบ” หมายความว่า บุหรี่ซิการ์เรต บุหรี่ซิการ์ บุหรี่อื่น ยาเส้น ยาเส้นปรุง
ยาเคี้ยว และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นใดที่บริโภคได้เช่นเดียวกับยาสูบตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

“บุหรี่ซิการ์เรต” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุง ไม่ว่าจะมียาสูบแห้ง
หรือยาอัดเจือปนหรือไม่ ซึ่งมวนด้วยกระดาษหรือวัตถุที่ทำขึ้นใช้แทนกระดาษ หรือใบยาแห้ง
หรือยาอัด

“บุหรี่ซิการ์” หมายความว่า ใบยาแห้งหรือยาอัด ซึ่งมวนด้วยใบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรี่อื่น” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุง ซึ่งมวนด้วยใบตอง กลีบบัว
กาบหมาก ใบมะกา ใบจาก หรือวัตถุอื่นที่มีใช้กระดาษหรือวัตถุที่ทำขึ้นใช้แทนกระดาษและที่มีใช้
ใบยาแห้งหรือยาอัด

“ยาเส้น” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและแห้งแล้ว

“ยาเส้นปรุง” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและปรุงหรือปนด้วย
วัตถุอื่นนอกจากน้ำ

“ยาเคี้ยว” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของใบยาแห้ง ซึ่งได้ปรุงหรือปนด้วยวัตถุ
อื่นนอกจากน้ำเพื่ออมหรือเคี้ยว

“ยาอัด” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยาสูบซึ่งได้ปั่นหรือย่อยและทำเป็น
แผ่นโดยมีวัตถุอื่นเจือปนด้วยหรือไม่ก็ตาม

“ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ

“ผู้บ่มใบยา” หมายความว่า ผู้ทำการบ่มใบยาสดเป็นใบยาแห้ง

“ซอง” ให้หมายความรวมถึงห่อ กระป๋อง กล่อง ขวด หรือสิ่งบรรจุอื่นซึ่งใช้บรรจุ
หรือผูกมัดยาสูบ

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดประสงค์จะทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อ
เจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใดประสงค์จะซื้อใบยาแห้ง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน
สรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ตลอดทั้งการทำบัญชี
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๖๒ เมื่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตต้องการทราบชนิดและปริมาณของ
เมล็ดพันธุ์ยาสูบ ใบยา ยาสูบ หรือต้องการทราบรายละเอียดในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเพาะปลูก
ต้นยาสูบ การผลิตยาสูบ ให้ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ ผู้บ่มใบยา หรือผู้ประกอบการ
แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดประสงค์จะผลิตยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี
และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๖๔ การผลิตบุหรี่ยิกาแรตเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ

มาตรา ๑๖๕ ห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองยาสูบที่มีได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้
เกินกว่าห้าร้อยกรัม หรือยาสูบประเภทยาเส้นที่มีได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่า
หนึ่งกิโลกรัม เว้นแต่เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตยาสูบมีไว้ในโรงอุตสาหกรรม
หรือคลังสินค้าที่ฉันทัน

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดประสงค์จะนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งใบยา
ยาอัด หรือยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำเข้ามาซึ่งใบยา ยาอัด หรือยาสูบตามวรรคหนึ่ง เพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือ
มิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวน
และทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดประสงค์จะขายยาสูบ ให้อื่นค้าขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ให้นำมาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการขายยาสูบด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖๘ ใบอนุญาตขายยาสูบมี ๓ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๑ สำหรับการขายส่งยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวน ๑,๐๐๐ มวนขึ้นไป ถ้าเป็นยาสูบประเภทยาเส้นครั้งหนึ่งจำนวน ๒ กิโลกรัมขึ้นไป ยาสูบประเภทยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวน ๒๐๐ กรัมขึ้นไป

(๒) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๒ สำหรับการขายปลีกยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวน ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ มวน ถ้าเป็นยาสูบประเภทยาเส้นครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า ๒ กิโลกรัม ยาสูบประเภทยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า ๒๐๐ กรัม

(๓) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๓ สำหรับการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบอื่น

มาตรา ๑๖๙ การขายยาสูบต้องขายตามขนาดของที่ได้เสียภาษีแล้ว ห้ามแบ่งขาย

ส่วนที่ ๓

ไฟ

มาตรา ๑๗๐ ในส่วนนี้

“ไฟ” หมายความว่า สิ่งที่สามารถใช้เล่นการพนันมีลักษณะเป็นแผ่นบาง ๆ มีเครื่องหมายแสดงแต้มต่าง ๆ ซึ่งทำด้วยกระดาษ พลาสติก หนังหรือวัตถุเทียมหนัง หรือวัตถุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดประสงค์จะผลิตไฟ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี
การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา นี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๗๒ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ไฟ เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี
การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไฟที่ยังมิได้เสียภาษีไว้ในครอบครองเกินกว่าหนึ่งร้อย
ยี่สิบใบ เว้นแต่ไฟนั้นเป็นไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น หรือเป็นไฟที่มีตราซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนด
ขึ้นประทับอยู่

มาตรา ๑๗๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตัดแปลงแก้ไขหรือกระทำด้วยประการอันใดแก่ไฟ
ซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น เพื่อขายอย่างไฟ
ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมิไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่กระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดประสงค์จะนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาต
ต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำไฟเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า
อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด้าน
ศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณี
การนำเข้าเพื่อผ่านแดนหรือถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรา นี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๗๖ ผู้ใดประสงค์จะขายไฟ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต
การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา นี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

(๕๐)

ให้นำมาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการขายไฟด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗๗ ใบอนุญาตขายไฟมี ๒ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๑ สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่

๔๐ สำหรับขึ้นไป

(๒) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๒ สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า

๔๐ สำหรับ

ส่วนที่ ๔

การแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงสถานที่ และการโอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๗๘ ใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ ให้ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย

ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

ใบแทนใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้ถือเป็นใบอนุญาต

มาตรา ๑๗๙ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ เปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘๐ การโอนใบอนุญาตตามหมวดนี้จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๕

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๘๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตตามหมวดนี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามข้อกำหนดในใบอนุญาต ให้ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ มีกำหนดครั้งละไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๑๘๒ ให้ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามหมวดนี้

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามข้อกำหนดในใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๘๓ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘๒ แล้ว จะขออนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๘๔ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๑๒๐ วรรคสองหรือวรรคสาม

(๒) ไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง หรือวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๗๙ วรรคสอง

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีออกตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

(๕๒)

(๔) ไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๓๓

มาตรา ๑๘๕ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง
หรือมาตรา ๑๒๓ (๑) (๒) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๖ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือ
ปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือทั้งจำทั้งปรับ

- (๑) ผ่าฝืนมาตรา ๒๖
- (๒) นำเข้าซึ่งสินค้าที่มีได้เสียภาษี

มาตรา ๑๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔
มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๘๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา ๑๘๘ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน
หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- (๑) ผ่าฝืนมาตรา ๔๖
- (๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่
หรือวรรคห้า

(๓) ไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติ
ตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกของอธิบดี คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามมาตรา ๙ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๓ (๓) มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๔๘
วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๑๘๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘
มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ หรือ
มาตรา ๑๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับ
ไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดซื้อหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ถ้าสุรานั้นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่ง
หรือมาตรา ๑๗๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๔ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตสุราหรือยาสูบผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่ง
หรือมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘
มาตรา ๑๖๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๙
หรือมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๗ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตขายสุรตามาตรา ๑๕๕ ใบอนุญาตขายยาสูบ
ตามมาตรา ๑๖๗ หรือใบอนุญาตขายไฟ้ตามมาตรา ๑๗๖ ทำการขายไม่ตรงตามประเภทของ
ใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี
ถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี
หรือปรับตามจำนวนไฟ้ของกลางเป็นเงินสี่เท่าของราคาไฟ้ที่กรมสรรพสามิตขายในประเภทเดียวกัน
แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๐ ผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการภาษีที่ต้องยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๑ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๒๐๒ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านสองแสนบาท

มาตรา ๒๐๓ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองเท่าถึงสิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือที่เสียไม่ครบถ้วน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าสี่ร้อยบาท

(๑) มีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าที่เป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน
เว้นแต่

(ก) ในกรณีและผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ

(ข) ในกรณีที่ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ มีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือในกรณีที่เป็นการครอบครองยาสูบหรือไฟโดยชอบตามมาตรา ๑๖๕ หรือมาตรา ๑๗๓

(๒) มีไว้ในครอบครองโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๔

มาตรา ๒๐๔ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงสิบห้าเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือที่เสียไม่ครบถ้วน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าแปดร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสินค้าที่เป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน
เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ

(ข) ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ มีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือในกรณีที่เป็นการขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่กรมสรรพสามิตผลิตขึ้น

(๒) ขายหรือมีไว้เพื่อขายโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๙

มาตรา ๒๐๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ หรือไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ กระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๑) ใช้ใบอนุญาตไม่ตรงกับสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

(๒) ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย

(๓) ไม่ขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

มาตรา ๒๐๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๒๐๔ (๑) หรือ (๒) นอกจากจะได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้แล้ว ให้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับสินค้านั้นให้ครบถ้วนอีกด้วย ถ้าผู้นั้นไม่ยอมชำระภาษีภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำสินค้านั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักใช้ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าภาษีตามลำดับแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้เจ้าของสินค้านั้นมารับคืน ถ้าไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

สินค้าด้อยคุณภาพ สินค้าปลอม หรือสินค้าที่ไม่เหมาะสมในการบริโภค หรือสินค้าที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต ทั้งนี้ ให้ทำลายสินค้านั้นหรือจัดการกับสินค้านั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐๗ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ สินค้าหรือวัตถุอื่นใดซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือมีไว้เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นด้วยในการกระทำความผิด

สำหรับของกลางต่อไปนี้ ให้ศาลสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต ไม่ว่าจะมิได้ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

(๕๖)

- (๑) ยาเส้น และเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ในคดีกระทำผิดตามมาตรา ๑๖๓
 - (๒) สินค้าในคดีกระทำผิดตามมาตรา ๑๗๓ และมาตรา ๑๗๔
 - (๓) สินค้าในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๘๖
 - (๔) แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๘๘ ตลอดจนภาษาขณะที่บรรจุสิ่งของดังกล่าว
 - (๕) ภาษา เครื่องกลั่นสำหรับทำสุรา ในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๙๓
 - (๖) ยาสูบ บุหรี่ซิกาแรตในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๒๐๓ (๑) และ (๒) และมาตรา ๒๐๔ (๑) และ (๒) รวมทั้งหีบห่อ
 - (๗) แม่พิมพ์ไฟ ในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๙๘
- สินค้าที่มีไว้เป็นความผิด และผู้ต้องหายินยอมให้ทำการเปรียบเทียบคดี อันเป็นเหตุให้คดีอาญาเลิกกัน ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต และให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๐๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๐๙ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าการดำเนินการจัดเก็บภาษีนั้นจะเสร็จสิ้นไป

สินค้าที่ได้เสียภาษีไว้แล้วตามกฎหมายที่ถูกยกเลิกตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วนั้นเป็นเงินภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑๐ ใบทะเบียนสรรพสามิตที่ออกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ได้ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่

ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี ภายในหกเดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๓๓

มาตรา ๒๑๑ ใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติ ไร่ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ ใบอนุญาต แต่ในกรณีใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๑๔๔ ฉ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ที่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นขอใบอนุญาตนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี	ปีละ	๑๕,๐๐๐ บาท
(๓) การจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี	ลักษณะจำเพาะละ	๗,๕๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๕) การต่ออายุใบอนุญาตผลิตเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ครั้งละ	๕,๐๐๐ บาท
(๗) การควบคุมการผลิตเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	เดือนละ	๗๕,๐๐๐ บาท
(๘) ใบอนุญาตผลิตสุรา	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๐) ใบอนุญาตขายสุรา		
ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) ใบอนุญาตผลิตยาสูบ	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) ใบอนุญาตขายยาสูบ		
ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
ประเภทที่ ๓	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) ใบอนุญาตซื้อใบยาแห้ง	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐ บาท
(๑๔) ใบอนุญาตนำใบยา ยาอัด หรือยาสูบ เข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๕) ใบอนุญาตผลิตไฟ	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖) ใบอนุญาตขายไฟ		
ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๑๗) ใบอนุญาตนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๘) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท

(๕๙)

(๑๙) การโอนใบอนุญาต

ครั้งละ

กึ่งหนึ่งของ

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

ประเภทนั้น ๆ

(๒๐) การเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ครั้งละ

หนึ่งในสี่ของ

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

ประเภทนั้น ๆ

(๖๐)

บัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>ตอนที่ ๑</p> <p>สินค้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน</p> <p>“น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน” หมายความว่า</p> <p>ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากปิโตรเลียม ได้แก่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันเตา และน้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกับน้ำมันที่ได้ออกชื่อมาแล้ว</p> <p>น้ำมันหล่อลื่น ปิโตรเลียมปิตุเมน (แอสฟัลต์) ปิโตรเลียมโค้ก ก๊าซปิโตรเลียมชนิดต่าง ๆ ก๊าซธรรมชาติเหลว ก๊าซธรรมชาติ สารละลายหรือโซลเวนท์ชนิดต่าง ๆ สารพลอยได้ และกากอื่น ๆ ที่ได้จากปิโตรเลียม และให้หมายความรวมถึงน้ำมันอื่นหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่มีได้ผลิตจากปิโตรเลียมซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง หรือใช้ผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง หรือใช้แทนน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ได้ออกชื่อมาแล้วข้างต้น</p>			
๐๑.๐๑	น้ำมันเบนซิน และน้ำมันที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๒	แนพทา รีฟอร์มเมท ไพโรไลซิสก๊าซโซลีน และของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๓	น้ำมันก๊าดและน้ำมันที่จุดให้แสงสว่างที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๔	น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๕	น้ำมันดีเซล และน้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๖	ก๊าซธรรมชาติเหลว (เอ็น.จี.แอล.) และก๊าซเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๑.๐๗	ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (แอล.พี.จี.) ก๊าซโพรเพนเหลว และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๐๘	ก๊าซมีเทนเหลว ก๊าซอีเทนเหลว ก๊าซบิวเทนเหลว ไอโซเมอร์ของบิวเทนในสภาพเหลว และก๊าซหรือ ของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๐๙	เอทิลีนเหลว โพรพิลีนเหลว บิวทิลีนเหลว ไอโซเมอร์ของบิวทิลีนในสภาพเหลว บิวทาไดอีนเหลว และของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๐	ก๊าซมีเทน ก๊าซอีเทน ก๊าซโพรเพน ก๊าซบิวเทน ไอโซเมอร์ของบิวเทนในสภาพเป็นก๊าซ และก๊าซ ที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๑	เอทิลีน โพรพิลีน บิวทิลีน ไอโซเมอร์ของบิวทิลีน บิวทาไดอีนในสภาพเป็นก๊าซ และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๒	น้ำมันเตาและน้ำมันที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๑๓	ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของผสมปิทุเมนซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๑๔	สารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ทั้งนี้ เฉพาะที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>ตอนที่ ๒ สินค้าเครื่องดื่ม “เครื่องดื่ม” หมายความว่า</p> <p>(๑) สิ่งซึ่งตามปกติใช้เป็นเครื่องดื่มได้ โดยไม่ต้องเจือปน ซึ่งไม่มีแอลกอฮอล์หรือมีแอลกอฮอล์โดยปริมาตรไม่เกินร้อยละ ๐.๕ อันบรรจุในภาชนะและผนึกไว้ แต่ไม่รวมถึง</p> <p>(ก) น้ำหรือน้ำแร่ตามธรรมชาติ</p> <p>(ข) น้ำกลั่นหรือน้ำกรองสำหรับดื่มโดยไม่ปรุงแต่ง</p> <p>(ค) เครื่องดื่มซึ่งผู้ผลิตได้ผลิตขึ้นเพื่อขายปลีกเองโดยเฉพาะ อันมิได้มีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์อยู่ด้วย ทั้งนี้ได้สงวนคุณภาพด้วยเครื่องเคมี</p> <p>(ง) น้่านมจืด น้่านมอื่น ๆ ไม่ว่าจะปรุงแต่งหรือไม่ ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร</p> <p>(จ) เครื่องดื่มซึ่งมีลักษณะเป็นเกล็ดน้ำแข็ง</p> <p>(ฉ) เครื่องดื่มตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๒) หัวเชื้อเข้มข้นเฉพาะที่ใช้กับเครื่องผลิตเครื่องดื่มพร้อมดื่มเพื่อขายให้กับผู้บริโภค ณ จุดขายปลีก</p> <p>(๓) อาหารชนิดเหลว หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ตามกฎหมายว่าด้วยอาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>			
๐๒.๐๑	น้ำแร่เทียม น้ำโซดาและน้ำอัดลม ที่ไม่เติมน้ำตาลหรือสารที่ทำให้หวานอื่น ๆ และไม่ปรุงกลั่นรส	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๐๒	น้ำแร่ และน้ำอัดลม ที่เติมน้ำตาลหรือสารที่ทำให้หวานอื่น ๆ หรือที่ปรุงกลั่นรสและเครื่องดื่มอื่น ๆ ที่ไม่มีแอลกอฮอล์ แต่ไม่รวมถึงน้ำผลไม้หรือน้ำพืชผัก ตามประเภทที่ ๐๒.๐๓	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๐๓	น้ำผลไม้ (รวมถึงเกรปป์ส) และน้ำพืชผักที่ไม่ได้หมัก และไม่เติมน้ำตาล ไม่ว่าจะเติมน้ำตาลหรือสารทำให้หวานอื่น ๆ หรือไม่ก็ตาม	๓๐	ลิตร	๒๐

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๒.๐๔	หัวเชื้อเข้มข้นเฉพาะที่ใช้กับเครื่องผลิตเครื่องดื่มพร้อมดื่มเพื่อขายให้กับผู้บริโภค ณ จุดขายปลีก	๓๐	ลิตร	๑๐๐
๐๒.๐๕	อาหารชนิดเหลว หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ตามกฎหมายว่าด้วยอาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๕๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐	ลิตร	๒๐
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๓ สินค้าเครื่องไฟฟ้า “เครื่องไฟฟ้า” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ซึ่งใช้พลังงานไฟฟ้า และให้รวมถึงสิ่งที่ใช้ประกอบกับไฟฟ้าหรือเกี่ยวกับไฟฟ้าด้วย</p>			
๐๓.๐๑	โคมไฟฟ้าและโคมระย้า สำหรับติดเพดานหรือผนัง แต่ไม่รวมถึงที่ใช้สำหรับให้แสงสว่างกลางแจ้งหรือถนนหลวง	๓๐		
๐๓.๕๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๔ สินค้าแบตเตอรี่ “แบตเตอรี่” หมายความว่า เซลล์หรือหมู่เซลล์ไฟฟ้าซึ่งต่อกันอยู่อย่างอนุกรมหรืออย่างขนานหรือทั้ง ๒ อย่าง และสามารถเก็บพลังงานและให้พลังงานไฟฟ้าได้</p>			
๐๔.๐๑	แบตเตอรี่	๓๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๕ สินค้าแก้วและเครื่องแก้ว “แก้วและเครื่องแก้ว” หมายความว่า สิ่งของและเครื่องใช้ที่ทำด้วยแก้ว ได้แก่ แก้ว เลดคริสตัล และแก้วคริสตัลอื่น ๆ</p>			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๕.๐๑	แก้วเลดคริสตัล และแก้วคริสตัลอื่น ๆ	๓๐		
๐๕.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๖ สินค้ารถยนต์</p> <p>“รถยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อตั้งแต่สามล้อและเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้าหรือพลังงานอื่น แต่ไม่รวมรถที่เดินบนราง รถจักรยานยนต์มีพ่วงข้างไม่เกินหนึ่งล้อ รถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และรถยนต์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>“รถยนต์นั่ง” หมายความว่า รถเก๋งหรือรถยนต์ที่ออกแบบสำหรับเพื่อใช้สำหรับนั่งเป็นปกติวิสัย และให้หมายความรวมถึงรถยนต์ในลักษณะทำนองเดียวกัน เช่น รถยนต์ที่มีหลังคาติดต่อกันเป็นเนื้อเดียวกันในลักษณะถาวร ด้านข้างและหรือด้านหลังคนขับมีประตูหรือหน้าต่างและมีที่นั่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมียานพาหนะใด</p> <p>“รถยนต์โดยสาร” หมายความว่า รถยนต์ที่ออกแบบเพื่อใช้ขนส่งคนโดยสารจำนวนมาก รวมทั้งรถยนต์ในลักษณะทำนองเดียวกัน</p> <p>“รถยนต์กระบะ” หมายความว่า รถยนต์ที่มีตอนหลังเป็นกระบะบรรทุกซึ่งเปิดโล่งจนถึงท้ายรถ โดยไม่มีหลังคา</p>			
๐๖.๐๑	รถยนต์นั่ง	๘๐		
๐๖.๐๒	รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน	๘๐		
๐๖.๐๓	รถยนต์กระบะที่ออกแบบสำหรับให้ม้าน้ำหนักกรดรมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัม	๘๐		
๐๖.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๘๐		

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p align="center">ตอนที่ ๗ สินค้ารถจักรยานยนต์ “รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้า และให้หมายความรวมถึงรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์</p>			
๐๗.๐๑	รถจักรยานยนต์	๓๐		
	<p align="center">ตอนที่ ๘ สินค้าเรือ “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด</p>			
๐๘.๐๑	เรือยอชต์ และยานพาหนะทางน้ำที่ใช้เพื่อความสำราญ	๓๐		
๐๘.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	<p align="center">ตอนที่ ๙ สินค้าผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง “ผลิตภัณฑ์เครื่องหอม” หมายความว่า น้ำหอม หัวน้ำหอม น้ำมันหอม และสิ่งที่ทำให้มีกลิ่นหอมต่าง ๆ แต่ไม่รวมถึง (๑) หัวน้ำหอมที่ใช้ได้เฉพาะในการผลิตสินค้า และ (๒) สินค้าตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด “เครื่องสำอาง” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ปรุงแต่งเพื่อใช้บนผิวหนัง หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายมนุษย์ สำหรับทำความสะอาด ป้องกัน แต่งเสริมให้เกิดความงาม หรือเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะ โดยถู ทา พ่น หรือโรย เป็นต้น แต่ไม่รวมถึง (๑) เภสัชผลิตภัณฑ์ และ (๒) สินค้าตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๙.๐๑	น้ำหอม หัวน้ำหอม และน้ำมันหอม	๒๐		
๐๙.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๒๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๑๐</p> <p style="text-align: center;">สินค้าพรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ</p> <p style="text-align: center;">“พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ” หมายความว่า</p> <p>เครื่องลาดที่ทำจากวัสดุต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์สิ่งทอเป็นผืนที่มีวัตถุประสงค์ตั้งแต่หนึ่งชั้นขึ้นไป เพื่อประโยชน์ในการใช้งานดังเช่นเครื่องปูลาด และสิ่งทอปูพื้นทั่วไป และให้หมายความรวมถึงของที่มีลักษณะเป็นพรมและสิ่งทอปูพื้น แต่มีเจตนาใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น</p>			
๑๐.๐๑	พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ	๓๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๑๑</p> <p style="text-align: center;">สินค้าหินอ่อนและหินแกรนิต</p> <p style="text-align: center;">“หินอ่อน” หมายความว่า หินซึ่งแปรสภาพจากหินปูน ที่มีแคลเซียมคาร์บอเนตเป็นองค์ประกอบหลัก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบหรือลักษณะใด ซึ่งสามารถนำไปขึ้นรูป ตัด หรือแกะสลักเป็นรูปร่างหรือลวดลายได้</p> <p style="text-align: center;">“หินแกรนิต” หมายความว่า หินอัคนีชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยแร่ควอร์ตซ์และเฟลด์สปาร์ เป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบและลักษณะใด ซึ่งกรดไม่กัด แข็งและทนทาน สามารถนำไปใช้งานก่อสร้างและประดับตกแต่ง</p>			
๑๑.๐๑	หินอ่อนและหินแกรนิต	๓๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๑๒</p> <p style="text-align: center;">สินค้าสารทำลายชั้นบรรยากาศ</p> <p style="text-align: center;">“สารทำลายชั้นบรรยากาศ” หมายความว่า สารเคมีสังเคราะห์ประเภทไฮโดรคาร์บอนที่มีคลอรีน ฟลูออรีน หรือโบรมีนเป็นองค์ประกอบ หรือฮาโลเจนเตตไฮโดรคาร์บอน เมื่อมีการสะสม</p>			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	ในชั้นบรรยากาศจะทำให้โมเลกุลของโอโซนถูกทำลาย			
๑๒.๐๑	สารทำลายชั้นบรรยากาศประเภทอนุพันธ์ฮาโลเจนเตตระไฮโดรคาร์บอน	๓๐		
๑๒.๕๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	ตอนที่ ๑๓ สินค้าสุรา			
๑๓.๐๑	(๑) สุราแช่			
	(ก) ชนิดเบียร์	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตรด้วยเครื่องวัดของกรมสรรพสามิตหรือที่กรมสรรพสามิตรับรอง	๓,๐๐๐
	(ข) ชนิดไวน์และสปาร์กลิงไวน์ที่ทำจากองุ่น	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตรด้วยเครื่องวัดของกรมสรรพสามิตหรือที่กรมสรรพสามิตรับรอง	๓,๐๐๐
	(ค) ชนิดสุราแช่ผลไม้ที่มีส่วนผสมขององุ่นหรือไวน์องุ่น	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตรด้วยเครื่องวัดของกรมสรรพสามิตหรือที่กรมสรรพสามิตรับรอง	๓,๐๐๐

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๓.๐๒	(ง) ชนิดอื่น ๆ นอกจาก (ก) (ข) และ (ค)	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๑,๐๐๐
	(๒) สุรากลั่น (ก) ชนิดสุราขาว	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๑,๐๐๐
	(ข) ชนิดอื่นๆ นอกจาก (ก)	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๑,๐๐๐
๑๔.๐๑	ยาสูบ ตอนที่.๑๔ สินค้ายาสูบ	๔๐	ต่อปริมาณหนึ่งชิ้น หนึ่งอัน หรือหนึ่ง กรัม เศษของหนึ่ง กรัม ให้นับเป็นหนึ่ง กรัม และหรือต่อ ปริมาณหนึ่งมวน	๕

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๕.๐๑	ไฟ	๖๐		
๑๖.๙๐	<p>ตอนที่ ๑๕ สินค้าไฟ</p> <p>ตอนที่ ๑๖ สินค้าอื่น ๆ</p> <p>สินค้าอื่น ๆ นอกจากตอนที่ ๑ ถึงตอนที่ ๑๕ ตามที่ กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา</p>	๕๐	ตามหน่วย ตาม น้ำหนักสุทธิ หรือ ตามปริมาณสุทธิ	๑,๐๐๐
๑๗.๐๑	<p>ตอนที่ ๑๗ กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ</p> <p>“กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ” หมายความว่า การประกอบกิจการในด้านบันเทิงหรือหย่อนใจ ต่าง ๆ ในสถานบริการเพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น สถานมหรสพ สถานที่ฉายภาพยนตร์ ไนต์คลับ คาบารีเรต์ ดิสโกเธค คาราโอเกะ ค็อกเทลเลาจน์ สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด เป็นต้น</p>	๓๐	ตารางเมตร	๓,๐๐๐
๑๗.๐๒	สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด	๓๐	รอบ	๑,๐๐๐
๑๗.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
๑๘.๐๑	<p>ตอนที่ ๑๘ กิจการเสี่ยงโชค</p> <p>“กิจการเสี่ยงโชค” หมายความว่า การประกอบกิจการในด้านการจัดให้มีการเสี่ยงโชค หรือแสวงโชคโดยวิธีการใด ๆ เพื่อให้ได้รับเงิน รางวัลหรือประโยชน์อย่างอื่น</p>	๓๐		
๑๘.๐๒	สนามแข่งม้า	๓๐		
๑๘.๐๒	การออกสลากกินแบ่ง	๓๐		

ประเภทที่	รายการ	อัตรากาษี		
		ตามมูลค่า	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๘.๘๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตอนที่ ๑๙ กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม “กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า การประกอบกิจการที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของสิ่งแวดล้อมเพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น สนามกอล์ฟ เป็นต้น	๓๐		
๑๙.๐๑	สนามกอล์ฟ	๓๐		
๑๙.๘๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตอนที่ ๒๐ กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ “กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ” หมายความว่า การประกอบกิจการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป โดยได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐให้ดำเนินกิจการได้	๓๐		
๒๐.๐๑	กิจการโทรคมนาคม	๓๐		
๒๐.๘๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตอนที่ ๒๑ บริการอื่น ๆ	๓๐		
๒๑.๘๐	บริการอื่น ๆ นอกจากตอนที่ ๑๗ ถึงตอนที่ ๒๐ ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา	๓๐		

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ต่อ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต
กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงิน
ภาษีสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันนานแล้ว
บทบัญญัติในบางส่วนจึงไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และการกำหนด
เกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตไว้ในกฎหมายหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกทั้งแก่ประชาชน
ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายและส่วนราชการผู้ปฏิบัติงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาษี
สรรพสามิตทั้งระบบ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๒.๑ วันใช้บังคับของกฎหมาย

กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ บทนิยาม

กำหนดบทนิยามคำว่า “ราคาขายปลีกแนะนำ” หมายความว่า ราคาขายปลีก
แนะนำที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าประสงค์ให้เป็นราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไป
เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการเสียภาษีตามมูลค่า กำหนดบทนิยามคำว่า “ผลิต” หมายความว่า
ทำ ประกอบ ปรับปรุง แปรรูป หรือแปรสภาพสินค้าหรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า
ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แต่มิให้หมายความรวมถึงการประดิษฐ์ค้นคว้าที่มีได้ทำขึ้นเพื่อขาย การผลิตยาสูบ
จำนวนไม่เกินห้าร้อยกรัมหรือยาสูบประเภทยาเส้นจำนวนไม่เกินหนึ่งกิโลกรัมเพื่อบริโภคเอง
การเปลี่ยนแปลงสุราโดยนำน้ำสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือวัตถุดิบใดเจือปนลงในสุรา
เพื่อบริโภคเอง หรือในกรณีที่ผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงเพื่อคั้นในขณะนั้น และการตัดแปลง
รถยนต์โดยผู้ตัดแปลงที่มีได้ประกอบกิจการเป็นธุรกิจ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดบทนิยามคำว่า
“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” “ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ” “ผู้นำเข้า” “ผู้ตัดแปลง” และ “เจ้าของ
คลังสินค้าทัณฑ์บน” ให้ชัดเจนเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมาย (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต**๒.๓.๑ บททั่วไป**

กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการออกระเบียบในเรื่องต่าง ๆ และในการตีความประเภทสินค้าและบริการตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการขยายกำหนดเวลาต่าง ๆ และการออกหนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด รวมถึงกำหนดให้อำนาจอธิบดีในการเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อทำการตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๕)

๒.๓.๒ การเสียภาษีสรรพสามิต

กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ หรือผู้อื่นที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าหรือตามปริมาณของสินค้าหรือบริการ หรือทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณของสินค้าหรือบริการนั้น ตามอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ร่างมาตรา ๑๖ ถึงร่างมาตรา ๓๑)

๒.๓.๓ การจดทะเบียนสรรพสามิต

กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการที่มีการประกอบอุตสาหกรรม นำเข้า หรือประกอบกิจการสถานบริการ มีหน้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนด ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๔)

๒.๓.๔ คลังสินค้าทัณฑ์บน

กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี โดยเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นที่เก็บสินค้าที่ยังไม่ได้เสียภาษีของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเท่านั้น ทั้งนี้ การรับ การจ่าย การเก็บรักษาสินค้า และการทำบัญชีคุมสินค้าดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๔๐ ถึงร่างมาตรา ๕๓)

๒.๓.๕ การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

กำหนดระยะเวลา วิธีการ และสถานที่ในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีในกรณีต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๕๔ ถึงร่างมาตรา ๖๓)

๒.๓.๖ แสตมป์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีในการประกาศสินค้าที่เสียภาษีโดยการใช้แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ทั้งนี้ การใช้แสตมป์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง นอกจากนี้ ยังได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีและ การขออนุญาตผลิตและนำเข้าเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน (ร่างมาตรา ๖๔ ถึงร่างมาตรา ๘๕)

๒.๓.๗ การประเมินและการวางประกันค่าภาษี

กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาตามที่กฎหมายกำหนด และกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าสามารถวางประกันค่าภาษีได้ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ (ร่างมาตรา ๘๖ ถึงร่างมาตรา ๙๒)

๒.๓.๘ การอุทธรณ์การประเมินภาษี

กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๙๓ ร่างมาตรา ๙๓ ถึงร่างมาตรา ๑๐๑)

๒.๓.๙ การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี

กำหนดให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตราหรือยกเว้นภาษีตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุกของประชาชน รวมถึงกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษีในกรณีอื่น ๆ (ร่างมาตรา ๑๐๒ ถึงร่างมาตรา ๑๑๗)

๒.๓.๑๐ บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการทำบัญชีประจำวันและงบเดือน และให้ผู้นำเข้าทำบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยบัญชีประจำวัน เอกสารการลงบัญชี บัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและสำเนางบเดือน ให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ สถานบริการ หรือสถานที่อื่นใดซึ่งเจ้าพนักงานสรรพสามิตสามารถเรียกมาตรวจสอบได้ นอกจากนี้ กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติในเรื่องบัญชีหลักฐานได้ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๑๘ ถึงร่างมาตรา ๑๒๒)

๒.๓.๑๑ พนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปในโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน สถานประกอบการ หรือสถานบริการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามกฎหมาย ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด หรือมีสินค้าที่หลีกเลี่ยงการเสียภาษีขุกซ่อนอยู่ มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ รวมถึงกำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการยึดหรืออายัดสินค้า บัญชี เอกสาร ยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดไว้เป็นหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดี (ร่างมาตรา ๑๒๓ ถึงร่างมาตรา ๑๓๕)

๒.๓.๑๒ การเปรียบเทียบคดี

กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบสำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน และให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบสำหรับความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน โดยเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป (ร่างมาตรา ๑๓๖ ถึงร่างมาตรา ๑๓๙)

๒.๓.๑๓ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีและไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลา กรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้อง

หรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป และกรณีที่มีสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ทั้งนี้ เบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมถึงกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ ทั้งนี้ เงินเพิ่มอาจลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๔๐ ถึง ๑๔๒)

๒.๓.๑๔ การบังคับชำระภาษีค้าง

กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีได้โดยมิต้องขออำนาจศาล การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีที่ค้าง ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน (ร่างมาตรา ๑๔๓ ถึงร่างมาตรา ๑๔๙)

๒.๓.๑๕ การจัดเก็บเงินภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่น

กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่เสียภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับสินค้าหรือบริการ ตามอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่เกินร้อยละสิบของภาษี โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิต ส่งมอบเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นดังกล่าว ให้แก่กระทรวงมหาดไทยโดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละห้าของเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้น (ร่างมาตรา ๑๕๐ และร่างมาตรา ๑๕๑)

๒.๔ ใบอนุญาตสำหรับสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ

๒.๔.๑ สุรา

กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการขออนุญาตผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครอง การขออนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร และการขออนุญาตขายสุรา (ร่างมาตรา ๑๕๒ ถึงร่างมาตรา ๑๕๘)

๒.๔.๒ ยาสูบ

กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการขออนุญาตเพาะปลูกต้นยาสูบ การขออนุญาตซื้อใบยาจากผู้บ่มใบยา การขออนุญาตผลิตยาสูบ การขออนุญาตนำเข้ามาในหรือส่งออก ไปนอกราชอาณาจักรซึ่งใบยา ยาอัด หรือยาสูบ และขายยาสูบ รวมถึงกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองยาสูบที่ได้เสียภาษีเกินกว่าห้าร้อยกรัม หรือยาสูบประเภทยาเส้นที่ได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม เว้นแต่เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตยาสูบมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน (ร่างมาตรา ๑๕๙ ถึงร่างมาตรา ๑๖๙)

๒.๔.๓ ไฟ

กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการขออนุญาตผลิตไฟ การขออนุญาตนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร และการขออนุญาตขายไฟ (ร่างมาตรา ๑๗๐ ถึงร่างมาตรา ๑๗๗)

๒.๔.๔ การแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงสถานที่ และการโอนใบอนุญาต

กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และการโอนอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗๘ ถึงร่างมาตรา ๑๘๐)

๒.๔.๕ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

กำหนดให้อำนาจผู้ออกใบอนุญาตในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตและในการออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ

แห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามข้อกำหนด
ในใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๘๑ ถึงร่างมาตรา ๑๘๓)

๒.๕ บทกำหนดโทษ

กำหนดความผิดและโทษสำหรับการกระทำความผิดหรือการฝ่าฝืนบทบัญญัติ
ของกฎหมายในกรณีต่าง ๆ รวมถึงกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ยานพาหนะ สินค้า
หรือวัตถุอื่นใดซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือมิใช่เป็นความผิดและกรณีที่ผู้กระทำความผิด
เป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๑๘๔ ถึงร่างมาตรา ๒๐๘)

๒.๖ บทเฉพาะกาล

กำหนดให้กฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติอยู่ก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าการดำเนินการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตนั้น
จะเสร็จสิ้นไป รวมถึงกำหนดให้ใบทะเบียนสรรพสามิตและใบอนุญาตเดิมให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือน
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถาน
บริการ หรือผู้ที่ต้องขอรับใบอนุญาต ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตหรือขอรับใบอนุญาตใหม่
ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๐๙ ถึงร่างมาตรา ๒๑๑)

๒.๗ อัตราค่าธรรมเนียม

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตต่าง ๆ ค่าธรรมเนียมคลังสินค้า
ทัณฑ์บนรายปี ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ค่าธรรมเนียมการควบคุม
การผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต และค่าธรรมเนียม
การโอนใบอนุญาต

๒.๘ พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

กำหนดอัตราภาษีสรรพสามิตตามมูลค่าหรือตามปริมาณของสินค้าหรือบริการ
เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต



"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)